

බිස්මිල්ලාහි රහ්මානිර් රහිම

සියළු පශාසා අල්ලාහ් තඤාලාටම හිමය. ශාන්තිය හා සමාදානය මුහම්මද් (සල්) තුමාණන් හා ඵතුමාගේ මිතුරන් හා සියළු දෙනා වෙත හිමි වේවා **ප්‍රවිශ්ඨවීම**

අල්ලාහ් තඤාලා මෙසේ සඟහන් කරයි.

දහම්ලත් ජ්නයිති අපි අල්ලාහ් හැර අත්කිසිවක් ඉබාදත් නොකරමුයිද (අවනත නොවෙමුයිද- අපි මහුට අත්කිසිවක් සමානනොකරමුයිද, අපගෙන් සමහරෙක් අල්ලාහ් හැර අත්කිසිවක් පරමාධිපත්‍යයන් ලෙසින් නොගනිමුයිද අප අතරද තුමලා අතරද පොදු සම්මුතියකට එළඹෙමුයිද (තබ් මුහම්මද්) මබ පවසනු. එවිට මවුන් (මබගේ ආරාධනාව නොපිළිගෙන) පිටු පැවොත් නියත වශයෙන්ම අප මුස්ලිම් (අල්ලාහ්ට පමණක් ඉබාදත් කරන මහුට පමණක් යටහත් වන) බවට තුමලා සාක්ෂි දරනුයි (තබ් මුහම්මද්) පවසනු. (ආල ඉම්රාන් 64)

සත්‍යවශයෙන්ම ඉස්ලාම් ධර්මය සතුවූ ධර්මයකි. මන්ද එය ස්වභාවදර්මයට ගැලපෙන ධර්මයක් නිසාය, එය පැහැදිලි ධර්මයකි. අපැහැදිලි අවිනිශ්චිත ධර්මයක් නොවේ. කෙතෙකුගේ සිතෙහි කැකැරෙන මිනෑම ගැටළුවක් හෝ ප්‍රශ්නයක් සම්බන්ධයෙන් අසන්නට මිනෑම කෙතෙකුට අයිතියක් ඇත. ඉස්ලාම් ධර්මය සම්බන්ධයෙන්

ප්‍රශ්න කිරීමේ දොරටු විවෘත වුවද පිළිතරීරු දීමේ දොරටුව සෑම කෙනෙකරී සදහාම විවෘතව තබා තැන. අල්ලාහ් තආලා මෙය සම්බන්ධයෙන් මෙසේ සඟහන් කරයි.

මාගේ රබ් (පරමාධිපති) තහනම් කළේ ප්‍රසිද්ධ හෝ රහස්‍ය නින්දිත ක්‍රියාවන්ද න්‍යායෙන් තොරව අක්‍රමිකතාවන්ද (අල්ලාහ්ගේ) අනුමැතියෙන් තොරව පහළ වූ දෑ, අල්ලාහ්ට සමානයන් ලෙස තැබීමද, අල්ලාහ් ගැන කුමලා නොදන්නා දේ කීමද යැයි (තබ් මුහම්මද්) පවසනුද (අල් අහ්රාෆ් 33)

දහම පිළිබඳව අසනු ලබන ප්‍රශ්න සහ පිළිතුරු දීමේ වරම එම විෂයට අදාළ උගතුන්ගෙන් පමණක් විමසා දැනගන්නා ලෙස අල්ලාහ් අණ කරයි. අල්ලාහ් තආලා මෙය සම්බන්ධයෙන් මෙසේ සදහන් කරයි.

කුමලා මෙය නොදන්නෙහි නම් (දහම්) දැනුම ඇති අගෙන් විමසනු. (සුරතරීත් තහ්ලේ 43)

දහම පිළිබඳ දැනුම් ලබාගැනීමේ ක්‍රම විධි මුහම්මද් තබ් (සල්) තුමා විසින් පෙන්වා දී ඇති අතර එය නොසුදුසු අයගෙන් ලබා ගැනීමේ අනතුරු දායක තත්ත්වය ගැනද මෙසේ විස්තර කර ඇත.

ඥානය අල්ලාහ් තආලා විසින් මහුගේ ගැත්තන්ගෙන් එකවර උදුරාගන්නේ නැත උගතුන්ව මහු සම්පයට අත්පත්කර ගැනීම තුලින් දැනුම් ඥානය අත්පත් කරගනී. එවිට උගතුන් නොමැති බැවින් මිනිසුන් තුගතුන් සිය නායකයින් බවට පත්කර ගනිති, මවුන්ගෙන් අසනු ලබන ප්‍රශ්න සඳහා පිළිතුරු දීමෙන් මවුන්ද නොමග ගොස් අතුන්ද නොමග යවති.

ඉස්ලාම් ධර්මයේ විශ්වාස කල යුතු අපැහැදිලි ගුප්ත කරුණු අත්තර් ගනවී නැත. මිනිසාගේ බුද්ධියට ගෝචර නොවන හා මිනිසාගේ යහපතට අවශ්‍ය නොවන විෂයන් අල්ලාහ් තආලා විසින් දහමෙහි සඳහන් කර නැත නමුත් මිනිසාගේ මෙලොව පැවැත්මට අවශ්‍යවන දේ අල්ලාහ් තආලා විසින් මුහම්මද් තබී තර්මාණන්ගේ ප්‍රකාශයෙන් හෙළිදරව් කර ඇත. මනුෂ්‍යයන් වශයෙන් අපගේ සිත් සනත් තුල බොහෝ කරුණු සම්බන්ධයෙන් විවිධ ප්‍රශ්න හා ප්‍රශ්නලිකා මතු වන අවස්ථා ඇත. මේ සඳහා ඉස්ලාම් ඉතා සරල අත්දැමින් හා මාහැගි විලාසයකින් බුද්ධි ගෝචරවන ආකාරයට පිළිතුරු ලබා දී ඇත.

මිනිසාගේ ආරම්භය ගැන කෙනෙකු විමසන්නේ නම් ඒ සඳහා පිළිතුරු අල්ලාහ් තආලාගේ වදනින් මෙසේ ලබා ගත හැක.

මැටියෙහි (චූ) සාරයෙන් මිනිසා අපි නියතවශයෙන් මැව්වෙමු. පසුව අපි ඔහු සුරක්ෂිත ස්ථානයක ශුක්රාණු බිඳුවක් ලෙසින් (නැත්) පත් කළෙමු. පසුව අපි ශුක්රාණු බිඳුව ලේ කැටියක් කළෙමු. ඉන්පසු ලේ කැටිය මස් කැබැල්ලක් බවට පත් කළෙමු. අතතුරුව මස් කැබැල්ල ඇටකටු බවට පත් කළෙමු. පසුව ඇට කටු මසින් ආවරණය කළෙමු. ඉන්පසු එය (එම කලලය) අපි වෙනස් තර්මාණයක් කළෙමු. තිර්මාපකයන්ගෙන් ඉතා ලක්ෂණ (තිර්මාපකයාචූ) අල්ලාහ් අති ශ්‍රේෂ්ඨය. (අල් මුම්තූන්)

අල්ලාහ් තආලා විසින් තිර්මානය කරන ලද විවිධ හා විෂම තිර්මානයන් අතර මිනිසාගේ තත්වය සහ විශිෂ්ටත්වය ගැන කෙනෙකු විමසන්නේ නම් ඒ සඟහා පිළිතුරු අල්ලාහ් තආගේ හෙළිදරව්වෙන් මෙසේ ලබා ගැනීමට හැක.

නියතවශයෙන්ම ආදම්ගේ දරුවන් අපි සමභාවනීය තත්වයට පත් කළෙමු. තවද පිළිතුරු දැයිත් මවුතට හෝග සැපයීම. තවද අප මැවූ බොහෝජීවීන් අතරින් මවුන් අතිවිශිෂ්ට කළෙමු.(බනී ඉස්රාෆීල්)

මිනිසා හා අනිකුත් මැවීම් අතර ඇති සබඳතා පිළිබඳ කෙනෙකු විමසූ විටක ඒ සඳහා පිළිතුරු පහත සඳහන් අල්කුර්ආන් වදනින් ලබා ගත හැක.

තව මහුගේ අණසක යටතේ (මුහුණ) ගමන් කිරීම සඳහාද මබලා විසින් මහුගේ දායාදයන් ලබා ගැනීම පිණිසද තවද මහුට කෘතගුණ දැක්වීම පිණිසද මබල මුහුද වගිකර දුන්නේ මහුමය.

මහු විසින්ම අහස්හි සහ පොලෝතලයෙහි ඇති සියළු දෑ මබ සඳහා වගි කර දී ඇත මේ සම්බන්ධයෙන් සිතීමට හැකි සමාජයට විවිධවූ (සාකෂි) සාධකයන් ඇත. (සුරතූල් ඡායියා)

සියළු මැවුම් තිර්මානය කිරීමට හා ඔවුන්ගේ මෙලොව පැවැත්මට හේතූන් කුමක්දැයි යන පැනයට පිළිතර්ථ පහත සඳහන් වදනින් පැහැදිලි වෙයි.

තවද ජින් වර්ගයාද මිනිස් සත්වයාද මා වන්දනාමානය කිරීමට හැර තිර්මානය නොකළිමි. මවුන්ගෙන් මා කිසිවක් අපේකෂා නොකරමි මවුන් මට අහාර සපයිය යුතරියැයි බලාපොරොත්තු නොවමි. සත්‍ය වශයෙන්ම අල්ලාහ් (සියළු සත්ත්වයින් සඳහා) ආහාර සපයමින් සිටියි (සුරත් අල් දාරියාත්)

(සියළු කාරණා සම්බන්ධයෙන්) ආරම්භයාද මහු වෙ අවසානයාද මහුමවෙ ප්‍රසිද්ධ වූ තැනැත්තාද මහුම වෙ අභ්‍යන්තර වූ තැනැත්තාද මහුම වෙ. (සුරතර්ලි හදීද් : 03)

මානසික සුවය සිතට සහනය සහ නිරසාර රාජනික මනෝභාවය ලබා ගන්නා මාර්ගය ගැන කෙනෙකු විමසන්නේ නම් ඒ සඟහා පිළිතුර පහත සඟහන් වදනින් ලබා ගත හැක.

විශ්වාස කර අල්ලාහ් සිහිපත් කිරීමෙන් මවුත්ගේ සිත් සතත් සහනයට පත්වේ. දැනගනු අල්ලාහ් ගැන සිහිකරීමෙන් සිත් සහනයට පත්වේ. (අල් රාඉද් 28)

වාසනාව හා සාර්ථක ජීවිතය යනාදිය උදාකර ගන්නා මාර්ගය ගැන අල් කුර්ආනය මෙසේ විස්තර කරයි.

පුරුෂයෙකු හෝ ස්ත්‍රීයක හෝ වෙවා මහු විශ්වාසකරන්නකු ලෙසින් යහපත් ක්‍රියා කරන්නේද නියතවශයෙන් අපි මහුට යහපත් ජීවිතයක් ගෙනයෑමට ඉඩ සලස්වන්නෙමු. තවද මවුත් කරමින් සිටි විශිෂ්ට දෑ අනුව අපි මවුත්ගේ නිෂිෂ්ඨ නියතවශයෙන් මවුතට ලබා දෙන්නෙමු. (සුරතරින් තහ්ලේ 97)

අල්ලාහ් තආලා පිළිබඳ සහ මහු විසින් හෙළදරව කරන ලද දෑ කෙරෙහි විශ්වාස නොකරන අයවලුන්ගේ තත්ත්වය ගැන විමසනු ලබන්නේ නම් ඒ සඳහා පිළිතුරු පහත සඟහන් වදනින් ලබා ගත හැක.

යමෙකු මා මෙනෙහි කිරීම (දහම) පිටුපාත්තේද නියතවශයෙන්ම මහුට (මෙලොවදී ගතකිරීමට සදුවන්නේ) දුක්ඛිත ජීවිතයකි. කියාමත් (මළුවත් කෙරෙත් තැගිටුවන) දිනයේ අපි මහු අත්ධයකාරි ලෙස තැගිටුවන්නෙමු. මාගේ රඹ (පරමාධිපතියාණෙනි) මබ මා (අද) අත්ධයෙකු කළේ කුමක් නිසාද? මා (පොළෝ ජීවිතයෙහිදී) දාෂ්ඨිය ඇත්තෙකු ලෙස ජීවත්වුනෙමි යැයි මහු මහු පවසනු ඇත. එසේය. අපගේ ආයාත් (වදන්) තුඹ වෙත පැමිණියේය. තමුත් තුඹ ඒවා අමතක කළෙහිය. එලෙසම මේදින තුඹ අමතක කරනු ලබන්නේයැයි මහු (අල්ලාහ්) කියන්නේය. (සුරත් තාහා 124 ' 126)

පුද්ගලික වශයෙන් සහ සමාජීය වශයෙන් යහපතක් ඇතිකරවන ආගමපුරුණ වූ සියළු නීති රීතිවලින් සමන්විත ධර්මයක් ගැන අසනු ලබන ප්‍රශ්න සඳහා පිළිතුරක් මෙසේ ලබා ගත හැක.

අද දින මම තුඹලා වෙනුවත් තුඹලාට තුඹලාගේ ආගම සම්පූර්ණ කළෙමි. තවද තුඹලාගේ දිත් (ජීවන රටාව) වශයෙන් ඉස්ලාමය සතුවිත් තෝරා ගනිමි. (සුරත් අල් මාඉදා 3)

කෙනෙකු විසින් පිළිගත යුතු සත්‍ය ධර්මයක් පිළිබඳවද අල්ලාහ් කෙරෙහි සහ මහුගේ ස්වර්ගය

වෙත මග පාදන මාර්ගයට පිවිසිය හැකි ක්‍රමය ගැන කෙතෙකු විමසුවහොත් ඒ සඳහා පිළිතුරු පහත සඳහන් වදනින් ලබා ගත හැක.

(මෙම අවතන විමේ මාර්ගය වන) ඉස්ලාමය හැර (කවර හෝ අන්‍ය) දහමක් අනුගමනය කරන්නකුවෙද මහුගෙන් එය (දහම) කිසි විටෙක පිළිගනු නොලැබේ. තවද මහු පරලොවදී පරාජිතයින්ගෙන් කෙතෙක් වේ. (ආලෝමරාත් 85)

අල්ලාහ් තආලා විසින් පවත්වාගෙන යනු ලබන මිනිස් සබදතාවය ගැන කෙතෙකු විමසන්නේ නම් ඒ සඳහා පිළිතුරක් පහත සඟහන් වදනින් ලබාගත හැක.

මනුෂ්‍යයින්හි අප මබ සැම එකම ගැහැණියකගෙන් හා පිරිමියෙකරිගෙන් නිර්මාණය කළෙමු. මබලා එකිනෙකා හඳුනාගැනීම වස් කණ්ඩායම් හා ගෝත්‍ර බවට පත් කළෙමු. (එබැවින්) මබලා අතරිනි ඉතා බියබැති තැනැත්තා අල්ලාහ් වෙත ඉතා ගරුත්වයට පාත්‍ර වූ තැනැත්තා වෙයි. තිසකවම අල්ලාහ් සියල්ල දන්නේය අවබෝධ කරන්නේය. (සුරත් හිජ්රාත් 13)

අල්ලාහ් තආලා වෙත ඥානයට ඇති වැදගත්කම ගැන කෙතෙකු විමසන්නේ නම් ඒ සඳහා පිළිතුරු මෙසේ ලබා ගත හැක.

විශ්වාස කළ අයවලුන්ගේ සහ ඥානය ලැබූ අයගේ තත්ත්වය අල්ලාහ් උසස් කරන්නේය. අල්ලාහ් බලා කරන (ක්‍රියාවන්) ගැන හොඳින් දැනී.

මෙලොව ජීවන ගමනෙහි අවසානය ගැන අසනු ලබන පැනයට පිළිතුරු මෙසේ සඳහන් වී ඇත.

සෑම ජීවියෙක්ම මරණයේ සුව විඳිති. නුඹලාට නුඹලාගේ පූර්ණ ඵලවිපාක දෙනු ලබන්නේ පරමාත්ම දිනයේදීය. යමෙක් අපායගින්නෙන් වළක්වා ස්වර්ගයට ඇතුළත් කරගනු ලැබේ නම් ඔහු සැබෑ ලෙසින්ම සාර්ථකත්වය ලබන්නේය. මෙලොව ජීවිතය මායා සුබෝපහෝගි තත්වයෙන් යුක්ත වූ දෙයක් මිස වෙනත් නැත. (සූරත් ආල ඉම්රාත් 185)

මළුවූවන් තැවැත නැගිටුවීමට අල්ලාහ් තආලාට ඇති හැකියාව ගැන කෙනෙකු විමසන්නේ නම් ඒ සඟහා පිළිතුරු මෙසේ ලබා ගැනීමට හැක.

තවද ඔහු සිය මැවුම් අමතක කොට අප වෙනුවෙන් උපමාවක් දක්වයි. මිනිස් ඇටකටු දිරාපත් වීමෙන් පසු එයට ප්‍රාණය ලබා දෙන්නේ කවරුන්ද පළමුව ඒ සඳහා ප්‍රාණය ලබා දුන් තැනැත්තාම ඒ සඳහා ප්‍රාණය ලබා දෙයි. ඔහු සෑම මැවීමක් ගැන හොඳින්

දැනී. යනුවෙන් තබනර්මාණෙනි පවසන්න. (යාසින් 78 ' 79)

තකනෙකුගේ යහපත් ක්‍රියාවන් සඳහා අල්ලාහ් තආලා විසින් ලබා දෙන ආතිසංශ ගැන අසනු ලබන ප්‍රශ්න සඳහා මෙසේ පිළිතුරු ලබා දිය හැක.

විශ්වාස කොට දැනුම් කටයුතු කළ අයට නියතවශයෙන් මවුන්ගේ ආගන්තුක සත්කාර ස්ථානය පිරිදවස් තමාහි ජන්තාහ් (ස්වර්ගයන්) වේ. (සුරතුල් කහ්ෆ් 107)

මෙවුවත් තැග්වූවීමෙන් පසු සිදුවන ක්‍රියාවලියක් පිළිබඳ අසනු ලබන ප්‍රශ්න සඳහා පිළිතුරු පහත සඳහන් ආකාරයට විස්තර කිරීමට හැක. සත්‍ය වශයෙන්ම එම සිදුවීම සදාතනිකයි අවසානයකින් තොරයි එය මා දෙකකින් සමන්විතය එකක් ස්වර්ගයයි අනික නිරයයි. මේ සඳහා තෙවන මාර්ගයක් නොමැත.

සොහොයුරු සොහොයුරිය

අද ලෝකය මුහුණපාන සියළු ප්‍රශ්න ගැටළු සඳහා ඉස්ලාම් දහම තුළ විසදුම් තිබෙන බවට මා ගැඹුරින් විශ්වාස කරමි. ඉස්ලාම් ලබා දෙන විසදුම් ප්‍රායෝගිකව ක්‍රියාවට තාවත්තේ තම සියළු ගැටලු සඳහා විසදුම් ලෙහෙසියෙන් හා පහසුවෙන් ලබා

ගත හැක. කාලාන්තරයක් තිස්සේ ලොවේ පවතින ගැටුම් හා ගැටළු සඳහා ලොව සුපතල විද්වතුන් සියළු විකල්ප ප්‍රායෝගික ලෙස අත්හදා බැලුවද ඒ සියළු විසදුම් ඉතා අල්ප ගැටළු සඳහා විසදුම් ලබා දුන් නමුත් බොහෝ තීරණාත්මක ගැටළු සඳහා විසදුම් ලබා දීමේ උත්සාහය අසාර්ථක වී ඇත. අද පවතින ගැටළු සඳහා විසදුමක් ලෙස ලෝවැසියන් ඉස්ලාම් මාර්ගය සියළු ගැටළු සහ ගැටුමක් සඳහා සරණක් ලෙස තෝරා නොගන්නේ ඇයි? (F. Filweas)¹ මෙසේ සඟහන් කරයි. මැනකදී මා විසින් නිකුත් කරන ලද ප්‍රකාශනයන්හි ශාස්ත්‍ර ඡේදයන් ගේ සහ ලේඛකයින්ගේ අදහස් සඳහන් කළෙමි. මේ සෑම විද්වතෙකුම ආගමික අදහස්වලින් හිරවී සිටින ජනයාට ගැලවීමක් ලැබීම කාලීන් අවශ්‍යතාවයකි යනුවෙන් පවසති. නමුත් මෙම විද්වතුන් මුස්ලිම් ඛනුතරයක් වශයෙන් වාසය කරන සමාජය වටා පවතින මිණුම් දණ්ඩෙන් ඉස්ලාමය මැනීම සහ තක්සේරු කිරීම විශාල වරදක් යනුවෙන් පවසති. නමුත් ඉස්ලාම් මවුන් සිතනවාටත් වඩා වෙනස්වූ ආග සම්පූර්ණවූ ධර්මයකි. සෑම කාලයකටම උචිත වූ ධර්මයකි. නමුත් අවාසනාවකට මෙන් අද බොහෝ මුස්ලිම්වරුන් ඉස්ලාමීය ඉගැන්වීම් තුලින් ඇත්වී සිටින තත්ත්වයක් දැකගැනීමට හැක. බොහෝ දෙනා

භි+තාතා ජාතික * හමුදා තිලධාරියෙක් පළමු ලෝකයුද්ධයට සහභාගිවූ කෙනෙකි. ක්‍රි+ස්තියානි සමාජයෙහි හඳුනා වැඩුණු කෙනෙකි 1924 දී ඉස්ලාම් දහම වැළැඟගත්තේය.

සිත්ත ආකාරයට ඉස්ලාම් එක්තරා කාලයකට හෝ වෙලාවක සීමා වූ ධර්මයක් නොවේ මෙය ධර්මයක් පමණක් නොව රාජ්‍යයක් පාලනය කිරීම සඳහා සියළු පනත් තර්දේශවලින් සමන්විත වූ ධර්මයකි. අල්ලාහ් තආලා අල්කුර්ආනයෙහි සඳහන් කරන ආකාරයට

(නබි මුහම්මද්) ප්‍රඥාවෙන් සහ උතුම් උපදෙසින් නුඹගේ රබ් (පරමාදිපති) ගේ මාර්ගයට (ජනයාට) ආරයුම් කරනු. තවද ඔවුන් සමග ඉතා හොඳින් කරුණු සාකච්චා කරනු. (සුරතූත් තහ්ලේ 125)

යන මෙම උපදේශනය සහ මෙම ධර්මයෙහි මූලික ඉගැන්වීම් හොඳින් අධ්‍යයනය කරමින් යහපත් දේ අනුගමනය කරමින් සහ වමැත්තා ආති දෙයින් වැළැකී සිටින්නේ නම් මෙම දහම ලෝක පුජිත දහමක් වෙතුවාට කිසිම සැකයක් නැත. ජාක් අස්. රෙස්ටර් මහුගේ , අරාබි ශිෂ්ටාචාරය යන ග+ත්ථයෙහි මෙසේ සඳහන් කරයි. ඉස්ලාම් යන වචනය අර්ථ තුනකින් සමන්විත වේ එනම් එහි පළමු තේරුම ආගමයි දෙතව තේරුම රජදහනයි තෙවන තේරුම සංස්කෘතියයි. කෙටියෙන් පවසතොත් ඉස්ලාම් යනු අංග සම්පූර්ණ වූ ශිෂ්ටාචාරයයි.

තමුත් සමහර මුස්ලිම්වරුන්ගේ වැරදි ආදරශ මුල්කරගෙන එසේ වැරදි කරන මුස්ලිම්වරුන්ගේ මිණුම් දණ්ඩෙන් ඉස්ලාමය මැනීමට නොහැක.

මේ සඳහා පහත සඳහන් උදාහරණය ඉදිරිපත් කිරීමට හැක.

වාහනයක් නිශ්පාදනය කිරීමේදී එම වාහනය නිශ්පාදනය කරන කර්මාන්ත ශාලාව විසින් එම වාහනය ගමනා ගමනයෙහි යෙදවීම, තඩත්තු කිරීම, සහ එහ පැදවීම යනාදිය පිළිබඳ උපදෙස් ඇතුළත් කැට්ලොක් හෙවත් මාර්ගෝපදේශ පොත් පිටවක් තිකුත් කරනු ලබයි. එම වාහනය මිලදී ගත් තැනැත්තා විසින් මෙම වාහනය මගේය මා සිතන පතන ආකාරයට මෙය භාවිතා කරමි යනුවෙන් අදහස් කරමින් අදාළ මාර්ගෝපදේශ පොතෙහි අදහස්වලට විරුද්ධව ක්‍රියාත්මක වන විටදී අදාළ තැනැත්තා විසින් රිය පැදවීමේදී අනතුරකට භාජනය වීමට හැකි අතර වාහනයටද විශාල හානියක් සිදු විය හැක. මෙවැනි අවස්ථාවක අදාළ නිශ්පාදක කර්මාන්ත ශාලාවට දොස්පැවැරීමෙන් පලක් නැත. දොස්පැවැරිය යුත්තේ වැරදි ලෙස සිය මනංකල්පිතය අනුව රිය පැදවූ රියදුරු මහතාටය. එබැවින් ඉස්ලාම් තමන් වැරදි ලෙස හැසිරෙන දුදන්නන්ගේ වැරදි නිසා ඉස්ලාමයට දොස් කීමෙන් පලක් නැත.

මුහම්මද් නබි (සල්) තර්මාණන් එතුමාගේ සමුගැනීමේ හප් වන්දනාවේදී සිය මිතුරන් අමතා මෙසේ දේශනා කළහ

මඛලා මෙම දිනය කුමන ආකාරයේ දිනයක්ද යනුවෙන් දන්නවාද? එවිට එතුමාගේ මිතුරන් මේ ගැන අල්ලාහ් තආලා සහ මහුගේ රසුල් මතාව දැනී යනුවෙන් පැවැසූහ. එවිට එතුමාණන් මෙය (අකුසලයක්) තහනම් කරන ලද දිනයකි යනුවෙන් පැවැසූහ. මෙම තහරය කුමන තහරයක්ද යනුවෙන් මඛලා දන්නවාද? යනුවෙන් ප්‍රශ්න කළහ. එවිට සිය මිතුරන් මේ ගැන අල්ලාහ් තආලා සහ අල්ලාහ්ගේ රසුල් පමණක් දැනී යනුවෙන් පැවැසූහ. එවිට එතුමාණන් මෙය (සමහර ක්‍රියා) තහනමට ලක් කරන ලද තහරයකි යනුවෙන් පෙරලා පිළිතුරු දුන්හ. මෙම මාසය කුමන මාසයක්ද යනුවෙන් මඛලා දන්නවාද? යනුවෙන් මුහම්මද් නබි තුමාණන් විසින් පැවැසූ විට සහාබාවරුන් මේ ගැන අල්ලාහ් තආලා සහ අල්ලාහ්ගේ රසුල් පමණක් දැනී යනුවෙන් පැවැසූහ. එවිට එතුමාණන් මෙය (සමහර ක්‍රියා) තහනම් කරන ලද මාසයකි යනුවෙන් පැවැසූහ. එවිට එතුමාණන් මෙම දිනයේදී මෙම මාසයේදී මෙම භූමියේදී මඛ සෑමගේ රුදිරය මිළුමුදල් දේපළ සම්පත් සියල්ලක් වැනැසීමෙන් ආරක්ෂාව ලබා දී ඇත, යනුවෙන් පැවැසූහ.

ඉස්ලාමීය මූලික ඉගැන්වීම් අතුරින් කෙනෙකුගේ ප්‍රාණය දේපොළ මිළිමුදල් බුද්ධිමහය සම්පත් හා දුබලයින් දුර්වලයින් හා අන්‍යයින් සඳහා ආරක්ෂාව ලබා දීම වැදගත් තැනක් ගනී.

අල්ලාහ් තභාලා මෙසේ පවසයි. නීතිය පසිඳලීමේ හේතුව තිසා හැර කිසිදු මිනිස් ජීවයක් සාතනය නොකරන්න මෙය අල්ලාහ් විසින් තහනම් කර ඇත. (අල් ඉස්රා 33)

අල්ලාහ් තභාලා මෙසේද සඳහන් කරයි, මබලා සිය දිවි තසානොගන්න අල්ලාහ් මබලා කෙරෙහි ආදරය දයාව දක්වයි.

ජීවිත චරිතය ආරක්ෂා කිරීමේ අවශ්‍යතාවය ගැන අල්ලාහ් තභාලා මෙසේ සඳහන් කරයි.

“ මබලා දුරාවාරයට ලා නොවන්න මන්ද එය නිව ක්‍රියාවක් හා දුෂිත මාර්ගයක්ද වේ (අල්ඉස්රා 36)

මුදල් දේපල වංචාකිරීම ගැන අල්ලාහ් මෙසේ සඳහන් කරයි. මබලා එකිනෙකාගේ මුදල් වංචාලෙස පරිහරණය නොකරන්න (සුරත් බකරා 188)

බුද්ධිය විකෘති වීමෙන් ආරක්ෂා වීමේ අවශ්‍යතාවය ගැන අල්ලාහ් මෙසේ සඳහන් කරයි.

සූරා පානය සුදුව ගෘහ්ත්‍ර බැලීම පේතබැලීම සහ වන්දනාමානස සඳහා සිටුවන ලද ස්මාරකයන් ගසිතාත්ගේ ක්‍රියාවකි එබැවින් ඒවායින් වැලකී සිටින්න. (අල් මාඉදා 90 - 91)

පාරම්පරික උරුමයන් දූෂණය කිරීම ගැන අල්ලාහ් තආලා මෙසේ සඳහන් කරයි.

මවුහු මබගේ ධර්මයෙන් ඇත්වූ කල්හි පොලව මත කම්කෝලාහල කිරීමටද අස්වැන්න හා අතාගත පරම්පරාව වනසන්නටද උත්සක වෙති අල්ලාහ් කෝලාහල ඇති කිරීම අනුමත කරන්නේ නැත. (අල් බකරා 205)

දුබලයින්ගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීමේ වැදගත් කම ගැන අල්ලාහ් 'ආලා මෙසේ සඳහන් කරයි.

“අල්ලාහ් තආලා හැර කිසිවක් වන්දනාමානස නොකරන ලෙසත් දෙමව්පියන්ට උපස්ථාන කරන ලෙසත් අල්ලාහ් අණ කරයි “ මවුන්ගෙන් කෙනෙකු වයෝවාද තත්වයට පත් වූයේ නම් මවුන් අමතා නොදකිත් යන වචනයද පාවිච්චි නොකරන්න

(මවුන් මහෙන් යමක් ඉල්ලා සිටින්නේ නම්) මවුන් පලවා නොහරින්න. මවුන්ට ආදරයෙන් කරුණාවෙන් අමතන්න. ආරක්ෂකයාණෙනි! මවුන් අප කුඩා අවදියේදී ආදරයෙන් හදාවඩා ගත් ආකාරයට මවුන්ටද ආදරය දක්වන්න (අල් ඉස්රාහ් 23)

අනාතයින්ගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීම පිළිබඳව අල්ලාහ් තආලා මෙසේ පවසයි

අනාතයින් සතු සම්පත් අසාධාරණ ලෙස පරිහරණය නොකරන්න (සුරතූල් දුහා 09)

අනාතයින් සතු මුදල් ආරක්ෂා කිරීමේ අවශ්‍යතාවය ගැන අල්ලාහ් තආලා මෙසේ පවසයි

අනාතයින්ගේ මුදල් සාධාරණ මාර්ගයෙහි හැර අසාධාරණය ලෙස පරිහරණය කිරීමේ අදහසින් එයට ලා නොවන්න. (අල් ඉස්රා 34)

මවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ මෙසේ සඳහන් කරයි.

සාගතයට හිස වී දැරුවත් සානනය නොකරන්න අප මඬට සහ මවුන්හට අහාර සපයන්නෙමු (අන්ආම් 151)

ගිලන්වූ අයගේ අයිතිවාසිකම් ගැන මුහම්මද් නබි තුමාණන් මෙසේ පවසයි.

යුද්දයකදී අත්අඩංගුවට ගත් අය නිදහස් කරන්න. කුසගින්නේ පසුවන්නන්හට ආහාර සපයන්න ගිලන්ගතව සිටින්නන්ගේ සුවදුක් විමසන්න. (හදිස්)

වැඩිහිටි අයගේ අයිතිවාසිකම් ගැන මෙසේ පවසයි

මුහම්මද් නබි තුමාණන් මෙසේ පැවැසූහ වැඩිහිටි අයට ගරු නොකරන්නාද කුඩා දරුවන්හට ආදරය නොකරන්නාද කුසලය කෙරෙහි අණ නොකරන්නාද අකුසලයන් නොවලක්වන්නාද අප සමාජයට අයත් කෙනෙකු නොවේ. (අල් හදිස්)

දුගියන්ගේ අවශ්‍යතා ඉටුකිරීම ගැන මෙසේ පවසයි (සිය අවශ්‍යතාවය ඉටුකරගැනීම සඳහා යමක්) ඉල්ලා සිටින්නන්ව පලවා නොහරින්න (අල් දුහා 10)

මුහම්මද් නබි තුමාණන් මෙසේ සඳහන් කරයි “ කෙනෙකු සිය සහෝදරයාගේ අවශ්‍යතා ඉටුකරන්නේද අල්ලාහ් නආලා මහුගේ අවශ්‍යතා ඉටුකර දෙයි” (අල් හදිස්)

ඉස්ලාමයේ ආධ්‍යාත්මික තත්ත්වය

අල්ලාහ් තආලා විසින් පහළ කරන ලද ඉස්ලාම් ධර්මය එක්තරා මූලික ඉගැන්වීමකින් හා විශිෂ්ට ප්‍රතිපත්තියකින් යුක්ත වේ. එය ශාන්තිමත් ධර්මයකි. එය අනුගමනය කරන්නන්හට එය කෙරෙහි විශ්වාසය පිහිටුවන ලෙසත් ඒ අනුව ජීවිතය සකස්කරන ලෙසත් එය අත් අයට ප්‍රචාරය කරන ලෙසත් උගන්වයි. ප්‍රචාර කටයුතුවලදී බලහත් කාරයෙන් තොරව එය ව්‍යාප්ත කරන ලෙස දැරිගන්වයි.

මේ ගැන අල්ලාහ් තආලා අල්කුර්ආනයේ මෙසේ පවසයි “ ඉස්ලාම් දහමෙහි බලහත් කිරීම නැත එහි ධර්මය සහ අධර්මය වෙන්කර පෙන්වා ඇත. ” (අල්බකරා 256)

මෙම දහම ප්‍රචාරය කරන්නන් වෙත අල් කුර්ආනය මෙසේ අවවාද කරයි.

“ ආරක්ෂකයානන්ගේ දහම වෙත ප්‍රඥාවෙන් හා අලංකාර සහිත අනුසාසනාවෙන් ආරාධනා කරන්න, මවුත් සමග (දහම සම්බන්ධයෙන්) වාද විවාද කරන විට අලංකාර මාර්ග අනුගමනය කරන්න.

යම් කිසි කරුණක් කෙරෙහි වැටහීමක් පැහැදීමක් ඇති කරවීම ඉස්ලාම් ධර්මයෙහි මූලික ඉගැන්වීමයි,

එබැවින් බලහත් කාර ලෙස ඉස්ලාම් දහම ප්‍රචාරය කිරීම වලක්වයි මන්ද එහි ප්‍රතිපලයක් වශයෙන් සිදු වන්නේ කෙනෙකුගේ සිත්සතත් තුළ තැනි දෙයක් වචනයෙන් ප්‍රකාශ කරවීමට සහ කුහක කම සඳහා ගෙ පෙත්වන ක්‍රියා වලියක් ඉස්මතු වීමයි.

කුහකකම

කුහකකම කුෆර් හෙවත් ඉස්ලාමය ප්‍රතිකේෂ්ප කිරීමේ ගුණාංගයට වඩා පහත් ගුණාංගයක් ලෙස ඉස්ලාම් හඳුන්වා දෙයි “ (චංචනිකයින්) කුහකයින් නිරයේ පහලම ස්ථානයෙහි සිටින්නෝය ” (අත් නිසා 145)

ඉස්ලාම් දහම සහ වන්දනාමාන වත් පිළිවෙත්

ඉස්ලාමීය ඉගැන්වීම්වලට අනුව ඉස්ලාමයේ වන්දනාමාන පිළිවෙත් මුඛින් ප්‍රකාශ කිරීම ගනිත් ක්‍රියාවට නැංවීම හා සිතින් විශ්වාස කිරීම යනාදි වශයෙන් වර්ග කිරීමට හැක.

ඉස්ලාම් ධර්මයෙහි විශ්වාස කළ යුතු කරුණු හය මෙසේ විස්තර කිරීමට හැක.

1. අල්ලාහ් තආලා කෙරෙහි විශ්වාසය පිහිටුවා ගැනීම - අල්ලාහ් ඒකත්වයට පත් කිරීම කොටස් තුනකින් සමන්විතය.

- පළමුව මො පෝෂනය කරන්නාවූ ආරක්ෂකයානත් වහන්සේ ලෙස විශ්වාස කිරීම එනම් මහු ජීවමාන බවත් අල්ලාහ් එක්කෙනෙකු බවත් විශ්වයේ සියල්ලක්ම මහු විසින් තීර්මාන කරන ලද බවත් මහු සිතු දේ සිදුවන බවත් නොසිතු දේ නොසිදුවන බවත් විශ්වාස කිරීමයි. මේ ගැන අල්ලාහ් මෙසේ සඳහන් කරයි. “ සියළු මැවීම් සහ අණ අල්ලාහ් සතුවේ ලෝකය මො පාලනය කරන අල්ලාහ් උත්තරීතර වේ (අල් කුර්ආන්)

අල්ලාහ් නආලා විසින් අල්ලාහ්ගේ ඒකීයභාවය ගැන සහ අල්ලාහ් සමග තවත් දෙවියෙකු ජීවමාන වීමේ අතීශයෝක්තිය ගැනද අල්කුර්ආනයෙහි විස්තර කර ඇත. “ අල්ලාහ් මහුට පුත්‍රයානත් කෙනෙකු නෝරාගත්තේ තැන මහු සමග තවත් දෙවියෙකු ජීවමානව සිටින්නේ තැන (සුරත් මුම්නූන්)

- දෙවනුව වන්දනාමාන කටයුතු වලදී අල්ලාහ් ඒකීයභාවයට පත් කිරීම, එනම් අල්ලාහ් එකම සත්‍යවූ දෙවියා ලෙස සහ වන්දනාමානය කිරීමට එකම සුදුසු දෙවියා ලෙස විශ්වාස කිරීමයි. තවද සියළු වැදෑම් පිදුම් අල්ලාහ් කෙරෙහි පමණක් ඉටුකිරීම

මහු හැර වෙන කිසිවක් හෝ කිසිවෙකු කෙරෙහි හාර තොවීම, අපේ අවශ්‍යතායන් සඳහා මහුගෙන් පමණක් අයදු සිටීම, තපුරත් අත්මිදීමෙන් අවශ්‍යතාවයක් ඉටු කරගැනීමෙන් අල්ලාහ් හැර වෙන කිසිවෙකුගේ පිහිටක් නොපැතීම, කිසිදු ආකාරයක වන්දනාමානයක් පිදීමක් අල්ලාහ් හැර වෙන කිසිවෙකුට හා කිසිවකට නොකිරීම, මේ සම්බන්ධයෙන් අල්ලාහ් තආලා මෙසේ සඳහන් කරයි. “ තබ්වරයාණෙනි මා හැර වන්දනාමානය කිරීමට වෙන දෙවියෙකු තැන. එබැවින් මට වන්දනාමානය කරන්න යනුවෙන් (වහී) හෙමිදරව් කරමින් හැර මඛට පෙර වෙන කිසිදු තබ්වරයෙකු පහළ කළේ තැන. (අල් අන්බියා 24)

- නෙවතුව අල්ලාහ්ගේ අලංකාර නාමයන් සහ ලකෂ්‍යයන් කෙරෙහි ඒකියත්වයට පත් කිරීම, එනම් අල්ලාහ් තආලාට උත්තරීතර අලංකාර නාමයන් ඇති බවට හා විශේෂ ලකෂණ ඇති බවට විශ්වාස කිරීම හා ඒ සියල්ලක්ම කිසිදු ඇදු කුදුවකින් තොර බවට විශ්වාස කිරීම මේ ගැන අල්ලාහ් තආලා මෙසේ සඳහන් කරයි. “අල්ලාහ් තආලාට

උත්තරීතර වූ අලංකාර නාමයන් ඇත ඒ තුලින් මහු අමතන්න.” (අල් අන්රාෆ් 180)

මෙම අලංකාර නාමයන් සහ ලකෂ්‍ය අල්ලාහ් තආලා විසින් අල්කුර්ආනයේ සහ මුහම්මද් තබි තුමා විසින් දේශනා කොට වදාල කරුණු අඩංගු අල් හදීස් ග්‍රන්ථයේද ලේඛනය ගත කර ඇත. මේවා කිසිවක් අල්ලාහ්ගේ මැවීමවලට කිසිදු ක්‍රමයකින් සමාන කිරීමට නොහැක අල්ලාහ් මේගැන මෙසේ සඳහන් කරයි. “ මහුට සමානව කිසිවක් නැත මහු අසයි බලයි.: අල් ඡුරා 11)

මලාඉකා වරුන් පිළිබඳ විශ්වාසය

අල්ලාහ්ගේ බලය යටතේ කටයුතු කරන දේව උන්වැණිත් හෙවත් මලාඉකාවරුන් විශාල සංඛ්‍යාවක් සිටින බවත් මවුත්ගේ සංඛ්‍යාව අල්ලාහ් හැර වෙන කිසිවෙකි නොදන්නා බවට විශ්වාස කිරීම, මවුහු අල්ලාහ්ගේ කැමැත්ත හා අනුමැතිය අනුව අල්ලාහ්ගේ මැවුම් තිරිසමණ කිරීමේ සහ ආරක්ෂා කිරීමේ කටයුතුවල නිරත වී සිටිති. අල්ලාහ් තආලා විසින් මවුහු විවිධ කටයුතු සඳහා පත්කර ඇත. අල්ලාහ් තආලා මේ

සම්බන්ධයෙන් මෙසේ සඳහන් කරයි, “
(අල්ලාහ්ගේ අණ අනුව) මවුහු සියළු කාර්යයන්
පාලනය කරති.” (තාජිෆාත් : 05)

මවුහු අල්ලාහ් තආලා විසින් ආලෝකයෙන්
නිර්මාණය කර ඇත. මවුහු ආලෝකයෙන්
නිර්මාණය කරනු ලැබූ නමුත් අපට මවුහු
සියසින් දැක බලා ගැනීමට නොහැක නමුත්
මවුන්ට විවිධ වෙසින් පෙනී සිටීමට අල්ලාහ්
විසින් මවුන්ට බලය ලබාදී ඇත, පිබිරිල්
(අලෙ) තුමා මලාඉකා වරයෙකි මහු මර්යම්
තුමිය අභියස මනුෂ්‍යයෙකුගේ වෙසින් පෙනී
සිටියේය අල්ලාහ් තආලා මේ ගැන මෙසේ
සඳහන් කරයි

ඇත්තෙන්ම මම තුමිගෙන් පරමදයාලුහු
කෙරෙහි පහිට සොයමි. (එහෙයින් මට
ලංතොවත්ත) මබ බියබැතියෙන් සිටින්නේ නමි.
සුරත් අල් මර්යම 18 - 19

මුහම්මද් තබ්තුමාණන් විසින් පිබිරිල් (අලෙ)
තුමාණන්ව අල්ලාහ් විසින් නිර්මාණය කළ
ආකාරයේ ස්වාභාවික ලකෂණයන්ම දැක බලා
ගත්හ. මහු පිහාටු භයසියකින් සමන්විතය මහු
කෙරෙහි දැක්වූ ගෞරවය නිසා පිබිරිල් උසස්
ස්ථානයක කටයුතු කරයි. මෙම මලාඉකාවරුන්

පිහාටුවලින් යුක්ත වූ අතර සමහරු පිහාටු දෙකකින්ද තුනකින්ද ඊට වඩා වැඩි ගණනකින් යුක්ත අයදු සිටින බවට අල් කුර්ආනය සාකම් දරයි. මවුහු දිවා රාත්‍රී මුළුල්ලේ අල්ලාහ් මෙනෙහි කරමින් දික්රු හෙවත් ස්තෝත්‍ර කරති. අල්ලාහ් වන්දනාමානය කිරීම මලාඉකා වරත්ගේ අරමුණ වේ. ඒ සඳහා මවුත් අල්ලාහ් තආලා විසින් තිර්මාණය කරන ලදී. අල්ලාහ් තආලා සහ මහුගේ වක්තෘත් අතර දූතයින් ලෙසද මවුහු කටයුතු කළහ අල්ලාහ් තආලා මේ සම්බන්ධයෙන් මෙසේ පවසයි “ (අල්ලාහ්ගේ අණ පරිදි) රුහුල් අමීන් (හෙවත් පිබිරිල්) මෙය රුගෙන පහළ විය. මබ අතතුරු අගවා අවවාද කරන්නෙකු ලෙස පත් වීම සඳහා මබේ සිත් සතත් වෙන මෙය පහළ කළේය” (අෂ් ශුආරා 195)

අල්ලාහ් තආලා විසින් අණ කරන ලද කර්තව්‍යයන් ක්‍රියාත්මක කිරීම මවුත්ගේ වගකීම වේ “ මවුතට ඉහළින් වැඩ සිටින අල්ලාහ්ට මවුහු බිය වෙති. මවුත් හට (අල්ලාහ් විසින්) අණ කරනදේ මවුහු ක්‍රියාත්මක කරති.

මෙම මලාඉකාවරුන්හට දූ දරුවන් නොවෙති. මේ ගැන අල්ලාහ් තආලා මෙසේ සඳහන් කරයි

“කාරුනිකයාණන් (අල්ලාහ් මහු සතුව) දරුවෙකු ඇති කරගත්තේය යනුවෙන් මවුහු පවසති, අල්ලාහ් ඇති විශිෂ්ඨය. නමුත් (මලාඉකාවරුන්) අල්ලාහ්ගේ ගෞරවනීය ගැත්තන් වෙ, අල්ලාහ්ගේ වචනයේ සීමාවට ඉහළින් මවුහු කටයුතු කරන්නේ නැත. මවුහු අල්ලාහ්ගේ අණට කිකරුවී කටයුතු කරති. (සූරතූත් තහ්ලේ 50)

අල්ලාහ් තආලා විසින් සමහර මලාඉකාවරුන්ගේ නාමයන් සහ මවුන්ට පැවැරී ඇති කර්තව්‍යයන් ගැන විස්තර කර ඇත. ඒ පිලිබඳ විස්තර මෙසේය.

ජිබ්රීල් (අලෙ) තුමාණන් දේව හෙළදරව පහළ කිරීම සඳහා පත් කර ඇත. අල්ලාහ් තආලා මෙසේ පවසයි. (අල්ලාහ්ගේ අණ පරිදි) රුහුල් අමීන් (හෙවත් ජිබ්රීල්) මෙය (දේව පණිවිඩය) රුගෙන පහළ විය. (අල් ශූර 195)

- මීකාර්ල් අලෙහි සලාම් : මෙතුමා පොලොව මත බෝගවගාවන් හා වර්ෂාව ඇති කරවීම සම්බන්ධයෙන් භාරව සිටියි.

මලකුල් වෙත් හෙවත් මිනිසුන්ගේ ප්‍රාණය අත්පත් කරන්නා, කෙනෙකුගේ මෙලොව ආයුග කාලය අවසන් වීමේදී මහුගේ ප්‍රාණය අත්පත් කරගැනීමේ වගකීම මෙම මලාඉකාවරයාට පවරා ඇත.

‘ ඉස්රාෆීල් (අලෙ) තුමා මෙලොවේ පැවැත්මෙහි අවසානය සංකේතවත් කිරීම වස් සූර් තම තලාව පිඹීම භාරව සිටියි.

මාලික් අලෙහි සලාම් තිරය භාරව සිටින මලාඉකාවරයාය

- අස්සබානියා තිරය ගත දැනත් වෙත අඬුවම් පමුණවීම සඳහා පත්කර ඇත.
- සෑම මනුෂ්‍යයෙකු වෙතම මලාඉකාවරුන් දෙදෙනෙකු පත් කරඇති අතර දෙදෙනාගෙන් එක් අයෙකු ඒ ඒ පුද්ගලයා විසින් කරනු ලබන කුසල් ලියා ගැනීම සඳහාද අනිත් තැනැත්තා මහුගේ අකුසල් ලියා ගැනීම සඳහාද පත් කර ඇත.

මලාඉකාවරුන් විශ්වාස කිරීමෙන් ලබා ගත හැකි පාඩම්

1 අල්ලාහ් තආලාගේ බලමහිමය සහ මහුගේ ශක්තිය අවබෝධ කරගැනීමට හැකි වීම

අල්ලාහ් අවට ඇති මහුගේ බලවත් තීර්මානයන් ගැන වටහාගැනීමට හැකි වීම.

2 මලාඉකාවරුන් අප අධීක්ෂකයා කරමින් සිටින බැවින් ප්‍රසිද්ධියේදී මෙන්ම අප්‍රසිද්ධියේදී යහපත් දේ කිරීමට සහ අයහපත් දෙයින් වැළකී සිටීමට ඇති හැකියාව සහ අපේ කතා ක්‍රියා සියල්ලක්ම මලාඉකාවරුන් විසින් සටහන් කරන බවට ඇති විශ්වාසය.

3 අදායාමාන දේ විශ්වාස නොකිරීම නිසා ඉස්ලාම් ඉගැන්වීම් රාමුවෙන් පිට කටයුතු කිරීමේ ප්‍රවණතාවයෙන් වැළකී සිටීම.

4 අප ආරක්ෂා කිරීමට සහ අධීක්ෂකයා කිරීමට මලාඉකාවරුන් පත් කිරීම තුලින් අල්ලාහ් තඤාලා අප කෙරෙහි දක්වන කරුණාව දයාව මෙතෙහි කිරීම.

අල්ලාහ් තඤාලා විසින් පහළ කරන ලද ග්‍රන්ථ කෙරෙහි විශ්වාස කිරීම

අල්ලාහ් තඤාලා විසින් මිනිස් සත්ත්වයාට නිවරදි මාර්ගය පෙන්වීම සඳහා මහුගේ පණිවිඩ කරුවන් වෙත දේවග්‍රන්ථ පහළ කරන ලදී මෙහි අල්ලාහ් පිළිබඳ සහ මහුගේ රජුල්වරුන් අනුගමනය කිරීමේ අවශ්‍යතාවය ගැන අඩංගු

කර ඇත. මේ ගැන අල් කුර්ආනය මෙසේ සඳහන් කරයි.

“සත්‍යවශයෙන්ම අපි අපගේ පණිවිඩකරුවන් පැහැදිලි සාධක සමග පහළ කළේමු මවුන් කැටුව දෙවග්‍රන්ථය සහ මිනිසුන් අතර නීතිය (සාධාරණව) පසිඳලීම සඳහා (යුක්ති) තරාදියද පහළ කළේමු. (අල් හදිද් 25)

මුහම්මද් නබි තුමාණන්ට පෙර අල්ලාහ් තභාලා විසින් පහළ කරන ලද සියළු දේව ග්‍රන්ථ කෙරෙහි මුස්ලිම්වරුන් විශ්වාසය තැබිය යුතු අතර අල්කුර්ආනය පහළ වීමත් සමගම ඒවා අනුගමනය කිරීම අවශ්‍ය නොවේ. මන්ද ඒවා එක්තරා කාලසීමාවක් සඳහා පහළ කරන ලද දේව ග්‍රන්ථ බැවිනි. මෙම පුස්තකයන් පහළ කිරීමේ අරමුණ යහපත් දේ කිරීමට සහ අයහපත් දෙයින් වැළැකී සිටීමටයි. පුස්තකයන් කෙරෙහි විශ්වාස කිරීම පහත සඳහන් කරුණු අත්තර්ගත කරයි.

1. අල්ලාහ් විසින් මහුගේ නබි වරුන්ට පුස්තක පහළ කලේය යනුවෙන් පරිපූර්ණ වශයෙන් විශ්වාස කිරීම.

2. අල්ලාහ් තඤාලා විසින් තම කරන ලද ඔහුගේ ආගම් ඵලෙසම විශ්වාස කිරීම, එනම් :-

අල්කුර්ආනය මුහම්මද් තබි ﷺ තුමාණන් වෙත පහළ කිරීම
තවරාත් මුසා අලෙල තුමාණන් වෙත පහළ කිරීම
ඉන්ජිල් රසා අලෙල තුමාණන් වෙත පහළ කිරීම
සබුර් දාවුද් වෙත පහළ කිරීම

තවද පුස්තක කිහිපයක් ඉබ්රාහිම් වෙත පහළ කිරීම යනාදි වශයෙන් විශ්වාස කළ යුතු වේ. අල් කුර්ආනය මෙම පුස්තක අතුරින් විශිෂ්ට වූවද අවසානයද වේ. එය සත්‍ය වූ ධර්මයකි, එය අනුගමනය කිරීම සෑම සමාජය කෙරෙහි අනිවාර්ය වේ. අල් කුර්ආනය සඳහන් කරන ආකාරයට අල්කුර්ආනය පහළ වීමට පෙර පහළ වූ ඉන්ජිල් හා තවරාත් වැනි ආගම්හි විවිධ වෙනස් කිරීම් සංශෝදන සිදුකර ඇත.

3. අල් කුර්ආනය පවසන සිද්ධීන් සහ සිදුවීම් විශ්වාස කිරීම

4. රසූල් වරුන් විශ්වාස කිරීම

පොදුවේ රසූල්වරුන් කෙරෙහි විශ්වාසය පිහිටු වීම අනිවාර්ය වේ. අල්ලාහ් තඤාලා විසින් ඔහුට පමණක් වන්දනාමානය කිරීමට සහ ඔහුට කිසිවක් සමාන

නොතඹන ලෙස අවවාද අනුශාසනා කිරීමට මහා විසින් රජුල්වරුන් පහළ කළ බවට විශ්වාස කිරීමත් මවුන් අතුරින් අවසාන රජුල්වරයා සහ ශ්‍රේෂ්ඨ වූ රජුල්වරයා මුහම්මද් නබි ﷺ තුමා බවත් විශ්වාස කිරීම අනිවාර්ය වන අතර සෑම රජුල්වරුන් කෙරෙහි පොදුවේ විශ්වාස පිහිටුවීම අනිවාර්ය වේ. තවද මවුන් අතුරින් තුන්, ඉබ්‍රාහිම්, මුසා, ඊසා, යනාදී වශයෙන් නම් වශයෙන් අල්ලාහ් විසින් සඳහන් කරන ලද රජුල් වරුන් කෙරෙහිද විශ්වාස පිහිටු වීම අනිවාර්ය වේ. සෑම රජුල්වරුන් කෙරෙහි පහළ කරන ලද දේව පණිවිඩය සත්‍ය වූ පණිවිඩයක් ලෙස පිළිගැනීම අනිවාර්ය වන අතර මෙසේ පහළ කරන ලද දේව පණිවිඩ අතුරින් කෙනෙකු එකක් හෝ ප්‍රතිකේෂ්ප කරන්නේද මහා සෑම දේව පණිවිඩයක්ම ප්‍රතිකේෂ්ප කරන්නෙකු වේ.

අවසන් දිනය පිළිබඳ විශ්වාස කිරීම

මරණයෙන් පසු නැවත නැගිටුවීමක් ඇත. මෙලොවේදී මිනිසා විසින් කරන ලද ක්‍රියාවන් පිළිබඳ ප්‍රශ්න කරනු ඇත. ඵදින යහපත් දේ කළ නැතැත්තාට ආනිශංසද අයපත් දේ කළ නැතැත්තාට අඬුවමද පිරිනමනු ලැබේ. මරණයෙන් පසු සිදුවන සියළු දේ ගැන අල්ලාහ් තභාලා සහ මහුගේ රජුල් විසින් සඳහන් කර ඇති දේ ඒ සැටියෙන්ම විශ්වාස කළ යුතුය. මිනිසුන් ගේ කුසලාකුසල් කිරු ඇගයීම සඳහා කියාමත් දවසේ

මිසාත් නම් තරාදිය සකස් කෙරේ. ඡායා අතුල් උල්ලා අති වැදගත් මැදිහත් වීම නම් විශේෂ වාරය මුහම්මද් සල්ලල්ලාහු අලෙහිව සල්ලම් තුමාණන්ට පමණක් ඇතැයි ද, කියාමත් දවසෙහි මිනිසුන්ට දරා ගත නොහැකි දුක් කරදර ඇති වීම නිසා තමන් වෙනුවෙන් අල්ලාහ් වෙත ඡායා අත් කරන ලෙස ඉල්ලා මුහම්මද් (ﷺ) වෙත උදව් පතා පැමිණෙති. එවිට එතුමා අල්ලාහ් ගෙන් මිනිසුන්ට කරුණාව දක්වන ලෙස මහු ගේ විශේෂ අනුමතිය සහිතව ඡායා අත් කරන බව ද විශ්වාස කරමු. තරකාදියට ඉහළින් සිරාත් නම් පාලම ඇති බවද විශ්වාස කරමු. මිනිසුන් ලොවෙහි සිදු කළ අමල්වල (ක්‍රියාවල) ස්වභාවයට අනුව එය තරණය කරති.

තබ්(ﷺ) තුමාණන් ගේ (හවුල්) ජල තටාකය ගැන ද ඊමාත තබමු. මුහම්මද් තබ් (ﷺ) තුමාණන් ගේ උම්මාවට (සමාජයට) අයත් මුමින්වරු මෙකී තටාකයට පැමිණෙති. එයින් වරක් දිය පානය කළ කෙනෙකුට, ඉන් මතු කිසි විටෙක පිපාසය ඇති නොවන බවද විශ්වාස කරමු. අල්ලාහ් තභාලා විශ්වාස කළ දනන් කියාමත් දිනයේදී අල්ලාහ් බැහැ දකින බවට විශ්වාස කිරීම අනිවාර්ය වේ. තවද සැප පහසුවෙන් පිරුණු ස්වර්ගය ගැන හා කවුක වධ වෙදනා සහිත තරකාදිය පිළිබඳ විශ්වාස කිරීමද අනිවාර්ය වේ.

කලා බද්ද

අල්ලාහ් ස්වකීය නික්මණ ඥානය සහ අනුපමෙය දැනුම යටතේ විශ්ව වස්තූන් පිළිබඳ ව කර ඇති කලාබද්ද් තම මහු ගේ පෙර මිණුම සැබෑ වුවක් බව ද විශ්වාස කරමු.

එනම් අල්ලාහ් සියලු දේ මැනවින් දැනී. පෙර සිදු වූදේ, මතු සිදුවන දේ, සහ ඒවා සිදු වන ආකාරය යනාදිය ස්වකීය ස්ථාවර හා නොනිම් ඥානය මගින් දැන සිටී.

සිව්වන අදියරය: මැවීම

අල්ලාහ් ගේ මාර්ගයෙන් සිදුවන දේ ද, මහුගේ ගැත්තන්ගේ මාර්ගයෙන් සිදුවනදේද, මේ සිව් අදියර තුළ දී ම සිදු වේ. එම නිසා මිනිසුන් ගේ කතා සහ ක්‍රියා ද, මවුන් නො කර අත්හැරීන දේ ද, අල්ලාහ් දැනී. මේවා මෙලෙස සිදුවෙතැයි තීන්දු කොට ක්‍රියාත්මක කළේ මහු ය. මේවා මහු විසින් කලින් ම තීරණය කළ දේවල්ය.

මිනිසා මිනෑම දෙයක් ස්වකීය නිගමනය පරිදි ද, අල්ලාහ් මහුට දී ඇති හැකියාව අනුව ද කරන බවට සාක්ෂි රැසක් ඇත.

යනාදි පාඨ මිනෑම ගැන්නෙකුට මහු කැමැති දේ කිරීමටත්, තමන්ට වුවමනා අත්දැමට ක්‍රියා කිරීමටත්, හැකියාව ඇති බව පෙන්වයි.

දෙවනුව : කළ යුතු හා නොකළ යුතු දේ වශයෙන් මිනිසුන්ට අණකිරීම් සහ වැළැක්වීම් තියම කර තිබීමද මීට සාක්ෂි වේ. මන්ද යත් මිනිසාට තමා සිතන පරිදි ක්‍රියාත්මක විය හැකිය යන තත්ත්වයක් තැන්තම් මෙවැනි තියෝග පැණවීමෙන් මහුට කළ නොහැකි දේ කරන ලෙස තියෝග කළා වෙයි. අල්ලාහ් මෙවැනි පරශ්පර ක්‍රියාවන් කරනැයි සිතීම මහු ගේ දැනුම, දෘතය, කරුණාව, සහ දේශනාවන්ට පටහැණි වේ.

යහපත් ක්‍රියාවන් කළවුන්ට ඒ සඳහා ප්‍රශංසා කිරීමත්, වැරදි කළවුන්ට දොස් පැවරීමත්, මේ දෙයාකාර ක්‍රියාවන් කරන අයට මවුනොවුන් ගේ ක්‍රියාවට අනුව සම්මාන හෝ දඩුවම් හෝ දීමත්, මිනිසාට නිදහස ඇති බවට සාක්ෂියකි. යම් ක්‍රියාවක් මිනිසා ගේ අපේක්ෂාව සහ වැයමෙන් තොරව සිදු වේ නම් ඒ සඳහා මහුට ප්‍රශංසා කිරීම

නිරර්ථක වූවකි. මෙසේම කිසියම් තරක ක්‍රියාවක් කළා නම් ඔහුට අඬුවම් දීම ද අසාධාරණ වේ. අසාධාරණ හා අනවශ්‍ය ක්‍රියාවක් සිදු කිරීම යනාදියෙන් තොරව අල්ලාහ් පවිත්‍ර වන බැවින් ඔහු අසාධාරණ ක්‍රියා නොකරයි. අනවශ්‍ය ක්‍රියා කරන්නේ ද නැත.

සිව්වෙනි කාරතාව: මිනිසා ගේ ක්‍රියා ඔහු ගේ අපේක්ෂාවන් සහ වැයමෙන් තොරව සිදුවේ නම් රජුල්වරුන් එවා මිනිසුන් යහමගෙහි ගමන් නොකළ හේතුවෙන් එකී මිනිසුන්ට දොස් පැවරීම සාධාරණ නොවේ.

පස්වෙනි කාරතාව : සෑම මිනිසෙකු ම යම් ක්‍රියාවක් කරන විට නැත්තම් එය නොකර අත් හරින විට තමා කිසිම බලපෑමකින් තොරව එසේ කරන බව වටහා ගනී. කෙතෙකු හිඳ ගැනීම, සිටගැනීම, තැනකට පිවිසීම, එතැනින් පිටවීම, ගමන් කිරීම සහ තැනක රැඳී සිටීම යනාදි සියල්ල ඔහු සිය කැමැත්තෙන් කරයි. අන් කෙතෙකු එසේ කරන ලෙස තමන්ට බල කරන බවක් ඔහුට නොවැටහේ. එපමණක් නොව සිය කැමැත්තෙන් යමක් කිරීමත් වෙන කෙතෙකු ගේ බලපෑම් හේතුවෙන් කිරීමත් අතර ඇති වෙනස ඡරීඅත් තීති රීතිවල ද අනුමත කර ඇත. අල්ලාහ් සම්බන්ධ

යුතුකම් අතරින් කිසිවක් බලපෑම් හේතුවෙන් අත්හැරීමට හෝ වැරදි ලෙස කිරීමට සිදු වූණා නම් ඒ සඳහා අල්ලාහ් ඒ මිනිසා වැරදිකරුවෙකු නොකරන බව සඳහන් කළ මතය.

පාප ක්‍රියාවල යෙදෙන්නෙකු නම ක්‍රියාවතට අල්ලාහ් ගේ අපේක්ෂාවම හේතුවෙනැයි තර්ක කිරීම වැරදිය. මන්ද යත් යම් ක්‍රියාවක් සිදු වන තාක් ඒ පිළිබඳ අල්ලාහ් ගේ අපේක්ෂාව කුමක් දැයි අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙක් නොදනිති. එම නිසා යම් පාප ක්‍රියාවක් කරන්නෙකු එය මහු ගේ පෞද්ගලික අපේක්ෂාව අනුවම සිදු කරනවා විනා එය අල්ලාහ් ගේ අපේක්ෂාව වශයෙන් දැන කරනවා නොවේ. එම නිසා කිසියම් ක්‍රියාවක් කරන විට ඒ සඳහා වන හේතුව කුමක්දැයි නොදැන සිටි කෙනෙකු එකී හේතුව පසුව දැන ගත් පසු තමන් කළ ඒ ක්‍රියාව එකී හේතුව සඳහා ම කළා යැයි තර්ක කිරීම තුසුදුසු වේ. මෙවැනි තර්ක වැරදි බව අල්ලාහ් ද පහත සඳහන් ලෙස දක්වයි.

“අල්ලාහ් අපේක්ෂා කර තිබුණා නම් අප ද අප ගේ මුතූන් මිත්තන් ද අල්ලාහ්ට කිසිවක් ආදේශ නො කරන්නට ඉඩ තිබුණි. (අනුභව කළහැකි) කිසිවක් (අකැප යැයි) තහනම් නොකරන්නට ද ඉඩ තිබුණි’යි ආදේශ පිහිටුවා තමන් මොවුහු

පවසති. (නබිවරයාණෙනි!) මෙලෙසම ඊට කලින් සිටි අය ද අපගේ වධ වෙදනා විඳින තාක් (නබිවරුන්) ඛොරුකාරයින් කළහ. එම නිසා මඟ මවුන් අමතා මීට මඟ වෙත කිසියම් සාක්ෂියක් ඇත්ද, ඇත්නම් එය අපට ඉදිරිපත් කරන්න. මඟ විසින් ම මනාකල්පනය කර ගත් (මඟ ගේ) වැරදි අදහසෙහි ගිලී සිටිනවා වනා වෙත කිසිත් නැතැයි පවසන්න. (148)

අල්ලාහ් ගේ අපේක්ෂාව හේතුවෙන් ම තමා අකුසල් ක්‍රියා කළායැයි කියන්නන් අමතා මෙසේ පැවසිය හැක. මඟ යහපත ම කළ යුතු යැයි අල්ලාහ් අපේක්ෂා කරන බව සිතා මඟ යහපත් දෙය නොකළේ මන්ද? මක්නිසාද යත් අල්ලාහ් ගේ අපේක්ෂාව කුමක් දැයි මඟ දැන ගැනීමට පෙර මහු අයහපත ම අපේක්ෂා කරනැයි තීරණය කිරීම වරදක් නොවෙද? එය මඟ කෙසේ දන්නේ දැයි අප විසින් විමසිය හැකි නොවෙද?

පරලොවහි දී සෑම දෙනෙකුට ම හිමි තැන ස්වර්ගයේ පිහිටා ඇත්ද නැත්නම් අපායෙහි පිහිටා ඇත්ද යන්න කලින් ම තීරණය කරන ලද බව වරෙක තබී (ﷻ) තුමෝ තම සහාභාවරුන්ට පැවසූහ. මෙය ඇසූ මවුහු තත්ත්වය එසේනම් අල්ලාහ්ගේ අපේක්ෂාව අනුව සිදුවෙනැයි පවසමින් යහපත් ක්‍රියා ඉටු කිරීමට තැත් නොකොට

නිකරුනේ සිටියා නම් මොකදැයි මවුහු විමසූහ. නැතැ මබ සත්කියා කරන්න. මන්ද කෙනෙකු මවුහු ලැබ සිටින්නේ කුමක් සඳහා ද ඊට අනුකූල ලෙස කියා කිරීම මහුට පහසු බව වැටහේ යැයි තබී (ﷺ) තුමෝ හිතවතුන්ට විස්තර කළහ.

අල්ලාහ් ගේ (කද්ර්) තීරණය සමාවට හේතුවක් කර ගෙන කතා කරන්නන් ගෙන් මෙසේ ප්‍රශ්න කළ හැකිය. “මබ මක්කාවට යාමට තීරණය කරනැයි සිතන්න. එහි යාමයට මාර්ග දෙකක් ඇත. එකක් කටුක හා අවදානම් සහිත වේ. අනෙක පහසු හා ආරක්ෂා සහිත යැයි මබ ගේ ගෞරවයට පාත්‍ර වන කෙනෙකු මබට කීවා නම් මබ යන්නේ පළමු මාවතෙන් නොව දෙවැනි මාවතෙන් නොවෙද? මබ එසේ නොකර සිදුවෙන දෙයක් සිදුවනාදෙන් මොකද අල්ලාහ් ගේ අපේක්ෂාව අනුවම හැම දෙයක්ම සිදුවෙතැයි පවසමින් අවධානම් සහිත පළමු මාවතෙන් ගමන් කළා නම් මිනිසුන් මබට පිස්සෙකැයි නොකියනු ඇත්ද?

මබට වැඩි වැටුප් සහිත රැකියාවක් සහ අඩු වැටුප් සහිත රැකියාවක් ලැබීමේ අවස්ථාව සැලසී ඇත්නම් මබ අඩු වැටුප් සහිත රැකියාව පසෙකලා වැඩි වැටුප් සහිත රැකියාව නොවෙද නෝරා ගන්නේ?

ලෝකික කටයුතුවලදී එසේ ක්‍රියා කරන මන ආහිරත් (මරණීන් මතු ජීවිතය පමිබද කරුණුවලදී) පමණක් අල්ලාහ් ගේ අපේක්ෂාව හේතුවක් කර ගනිමින් කුසල් හිත ක්‍රියාවල යෙදුණා නම් එය යෝග්‍යදැයි අපට විමසිය හැකිය.

අල්ලාහ් ගේ අපේක්ෂාව අනුව ම නමා පාප කර්මවල යෙදෙන බව පවසමින් නම පාප කර්මවලට සාධාරණත්වයක් ආරුඪ කරන්නෙකු ගෙන් අපට මෙසේද විමසිය හැකිය. මබට අසනිපයක් වැළැදුණා නම් මබට හැකි සියලුම වෛද්‍යවරුන් වෙත යනවා නොවේද? වෛද්‍යවරයා දෙන අමිහිරි බෙහෙත් බොන විටත්, ශල්‍ය කර්ම අවස්ථාවේ දීත් මබට ඇති වන සියලු ම දුක්වේදනා ඉවසා දරා ගන්නවා නොවේද? මෙසේ වන මබ පරලොව ජීවිතයට සමබන්ධ අසනිපයට ප්‍රතිකාර කිරීමේදී පමණක් ඉවසා දරා ගැනීමට අසමත් වන්නෙහිය.

අල්ලාහ් ඉතා කාරුණික හා පිරුණු නැණ තුවණ ඇත්තා වන බැවින් අකුසල් දොස්වලට මහුම හේතුවෙතැයි අපි විශ්වාස නොකරමු. දොස්වලට මබ හේතු නොවේ යැයි නබි (ﷺ) තුමාද පවසා ඇත. අල්ලාහ් ගේ අපේක්ෂාව මහු ගේ කරුණාව හා ඡදානය යනාදිය මන පවතින නිසා මහු ගේ

නිර්ණය කිසි විටෙක තරකක් නොවන බව අප ගේ විශ්වාසයයි.

එම නිසා අල්ලාහ් ගේ නිර්ණය (කළා) තරකක් වශයෙන් නොපවතී. මහු විසින් නිර්ණය කරන ලද ක්‍රියාවන් පමණක් එසේ තරකක්වේ. නබි (සල්)තුමා හසන් (රලියල්ලාහු අත්හු) තුමාට කියා දුන් කුතුහයේ “වකිනි ෂර්‍ර් මා කලයින ” මබ(කළා) නිර්ණය කර ඇති දේවල දොස්වලින් මා රූක ගන්නායි සදහන්වේ. මෙහි දොස් යන්න අල්ලාහ් ගේ නිර්ණයෙහි නැත; නමුත් මහු නිර්ණය කළ වස්තුවෙහි ඇති බව පැහැදිලි කර ඇත. නවද අල්ලාහ් විසින් නිර්ණය කරන ලද දේවලින් සිදුවන දොස් සැබැවින් දොස් නොවේ. මන්ද එය එක්තරා අන්දමකින් දොසක් වුවත් වෙනත් අන්දමකින් සලකන කල යහපතක් විය හැකිය. නැත්නම් නිශ්චිත අවස්ථාවක තරකක් වශයෙන් පෙනෙන දෙය, වෙනත් අවස්ථාවක හොඳක් වනු ඇත.

එම නිසා ලොවේ ඇති වන නියත, වසංගත, සාගත සහ භිෂණ යනාදිය එක්තරා අන්දමකින් අයහපත් දේ වශයෙන් පෙනුනත් වෙනත් දෘෂ්ටිකෝණයකින් ඒවා යහපත සලසන ඒවා වේ.

මෙහි දී මිනිසුන් තමන් කළ දුෂ්කෘතිය වසා ක වැඩිමේ ප්‍රතිපලයක් වශයෙන් එවැනි ක්‍රියාවලීන් බැහැර වීමට මවුන් පොළඹවනු ලබන බව පැහැදිලි කෙරේ.

සොර දෙවුවන්ගේ අත් කපා දැමීමේ සහ දුරාවාරයෙහි යෙදුණු අයට ගල් ගසා මරා දැමීම යන නියායෙහි සොරාට තම අත් අහමි වීම සහ දුරාවාරියා ගේ ප්‍රාණය තැනි වීම යන දඬුවම් මවුන් ගේ පැත්තෙන් මවුන්ට බලපාන දේවල් ය. එහෙත් මෙබඳු දඬුවම් මවුන් කළ අපරාධ ක්‍රියාවට වන්දි ගෙවීමක් වන බැවින් මෙලොවෙහි දී මවුන්ට එය බලපෑවත් පරලොවෙහි දඬුවම්වලින් මවුහු ආරක්ෂා වනතෝය. මේ අනුව එකී දඬුවම් මවුන්ට යහපතක්ම වන්නෝය. වෙනත් අත්දැකීන් සලකා බලන විට මෙවැනි දඬුවම් නිසා සෙසු මිනිසුන් ගේ දේපළ ගෞරවය සහ පරම්පරාව යනාදිය ආරක්ෂා වන බැවින් ද අත් අයට මෙය පාඩමක්ද වන බැවින් එකී දඬුවම්වලින් යහපතක් ම සැලසේ.

ඉහත සඳහන් කළ උතුම් අකීදාවන් සියල්ල ඒවා විශ්වාස කරන්නන්ට ශ්‍රේෂ්ඨ යහපතක් සැලසීමට ඉවහල්වේ.

ඉස්ලාම් ධර්මයෙහි වන්දනාමාන ශේත්‍රය සඳහා විශේෂ ස්ථානයක් ලබා දී ඇත එවා පස් මහ වගකීම් යටතේ විස්තර කිරීමට හැක.

පස් මහ වගකීම

පළමු වගකීම

ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ් යන්නෙහි අර්ථය

(ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ්) අල්ලාහ් තආලා හැර වන්දනාමානිය කිරීමට වෙනත් දෙවියෙකු තැන යන මෙම වදන ස්වර්ගයේ යතුර වේ. සෑම යතුරකටම දැනි අවශ්‍ය වන අතර දැනි නොමැති යතුරකින් කිසිවක් විවෘත කිරීමට නොහැක.

එබැවින් (ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ්) තැමැති ශුද්ධවූ වදන සඳහාද දැනි ඇත. එහි දැනි වූ කලී එහි කොන්දේසියයි.

1 එහි අදහස අවබෝධකරගැනීම

එනම් සත්‍ය වශයෙන්ම වන්දනාමානිය කිරීමට සුදුසු තත්ත්වය අල්ලාහ් හැර වෙනත් ව්‍යාජ දෙව්වරුන්ගෙන් බැහැර කොට එය අල්ලාහ් තආලාට පමණක් ස්තීරව හිමි කර දීමයි.

අල්ලාහ් තආලා මෙසේ පවසයි.

එබැවින් දැනගන්න. අල්ලාහ් තආලා හැර වන්දනාමානය කිරීමට වෙනත් (කිසිම) දෙවියෙකු නොමැත. (සූරත් මුහම්මද් 19)

මෙම විශ්වයෙහි සත්‍ය වශයෙන්ම වන්දනාමානයට යෝග්‍ය සුදුසු තත්ත්වය අල්ලාහ් තආලාට හැර වෙන කිසිවෙකුට නැත. මුහම්මද් තබ් (ﷺ) තුමාණන් මෙසේ වදාලහ. අල්ලාහ් තආලා හැර වන්දනාමානය කිරීමට වෙනත් දෙවියෙකු නැත යනුවෙන් අවබෝධ කරගනිමින් කෙනෙකු මිය යන්නේ නම් මහු ස්වර්ගයට පිවිසේ.

2 සැකයකින් තොරව ස්තීර කර ගැනීම

එනම් මෙම වදන සිත් සතත් තුළින් සැකයකින් තොරව පිළිගත යුතුයි. අල්ලාහ් තආලා මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි.

"සත්‍ය විශ්වාස වන්නයින් කවුරුන්ද යත් මවුහු අල්ලාහ් සහ මහුගේ රජුල් කෙරෙහි විශ්වාසය පිහිටුවා පසුව ඒ කෙරෙහි කිසිදු සැකයක් ඇති නොකරති."(අල්හුජ්රාත් 15)

මුහම්මද් තබි (ﷺ) තුමාණන් මෙසේ වදාලහ. .
 අල්ලාහ් තආලා හැර වන්දනාමානය කිරීමට වෙනත්
 දෙවියෙකු තොමන සත්‍ය වශයෙන්ම මම අල්ලාහ්ගේ
 පණිවිඩ කරුවෙකිය යනුවෙන් සැකැයකින් තොරව
 සාකම් දරන තත්ත්වයෙහි මිතෑම කෙනෙකු අල්ලාහ්
 බැහැදකින්නේද මහු ස්වර්ගයට පිවිසීම
 වලක්වන්නට නොහැක.

3 වැනි පරමාර්ථය සිතෙන් හා වචනයෙන් පිළිගැනීම
 අල්ලාහ් තආලා විසින් ආදේශ කරන්නන්ගේ
 තත්ත්වය ගැන සඳහන් කිරීමේදී මෙසේ පවසයි.

අල්ලාහ් තආලා හැර වන්දනාමානය කිරීමට වෙනත්
 සත්‍ය දෙවියෙකු තැන යනුවෙන් මවුන්ට පැවැසූ
 කල්හි මවුහු උද්දාමයට පත් වූහ. (සුරත්
 අස්සාෆාත් 35)

ඉබ්නු කසීර් රහ්මතුල්ලාහ්ගේ අදහස අනුව ඉහත
 සඳහන් වදනෙහි අර්ථය මෙසේය. උද්දාමයට පත්වූහ
 යනුවෙන් පවසන ලද්දේ විශ්වාසවන්තයින් විසින්
 ප්‍රකාශිත දේ බැහැර කරමින් අභංකාරයට පත් වූ
 බැවිනි. මිනිසුන් විසින් අල්ලාහ් තආලා හැර
 වන්දනාමානය කිරීමට වෙනත් දෙවියෙකු තැන
 යනුවෙන් පවසන තුරු සටන් කරන මෙන් මා
 අණකරනු ලැබ ඇත. තැමදුමට සුදුස්සාවූ අල්ලාහ්

තඤාලා හැර වෙනත් දේවියෙකු නැත යනුවෙන් කිසිවෙකු විසින් ප්‍රකාශ කරන ලද්දේ නම් ඔහු විසින් ඉස්ලාමයේ වෙනත් අයිතීන්හි සීමාව ඉක්මවා නොයන තුරු ඔහුගේ සේසත් සහ ඔහුගේ ප්‍රාණය මාවිසින් ආරක්ෂාකරනු ලබන්නේය. ඔහු පරීක්ෂණයට පත් කිරීම අල්ලාහ්ට භාරවී ඇත.

4 අවනත භාවය දැක්වීම

බෙසෑම බෙලාගේ දෙවදුන් වෙතට යොමුවී ඔහුටම සම්පූර්ණයෙන් අවනත භාවය දැක්වන්න. **(Zෂූර් 54)**

5 සත්‍යවන්න භාවය, ව්‍යාජ තත්ත්වයෙන් බැහැර වීම,

මෙම කලිමා සිත් සතත් තුලින් සත්‍ය ලෙස ප්‍රකාශයට පත් කිරීම, අල්ලාහ් තඤාලා මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි .

"අප විශ්වාස කළේම" යැයි පැවැසීම නිසා පමණක් ඔවුහු පිරික්සනු නොලබා අන් හැර දමනු ලබන්නෝ යැයි මනුෂ්‍යයෝ සිතන්නෝද? සත්‍යවශයෙන්ම අපි ඔවුන්ට පෙර විසූවන්ද

පිරික්සුවෙමු, අල්ලාහ් සත්‍යවාදීන් ගැන දන්නේමය අසත්‍යවාදීන් ගැනද දන්නේමය. (අන්කලුන් 2,3)

මුහම්මද් නබි ﷺ තුමාණන් මෙසේ පැවැසූහ. අල්ලාහ් තආලා හැර වන්දනාමානය කිරීමට වෙනත් දෙවියෙකු තැන යනුවෙන්ද මුහම්මද් නබි ﷺ තුමාණන් අල්ලාහ් තආගේ පණිවිඩ කරුවෙකුය. යනුවෙන්ද තිරීම සිතින් කෙනෙකු සාකඡ් දරන්නේද මහුට අල්ලාහ් තආලා තිරිය තහනම් කරන්නේය. (බුහාරි මුස්ලිම්)

6 පිවිතුරු වෙනනා

සියළු සමානයන් නැතිමේ තත්ත්වයෙන් බැහැර වෙමින් එහි සෙවන පවා අප තුළ නොගැවෙන සේ පිවිතුරු වෙනනාවෙන් යුක්තව අපේ යහපත් ක්‍රියා පවිත්‍ර කරගැනීම. අල්ලාහ් තආලා මෙසේ පවසයි..

وَمَا أَمُرُوا إِلَّا لِیُعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ (5) سورة البینة

(අල්ලාහ් උදෙසා සිය වන්දනාමානය) සුවිශුද්ධ කරමින් අල්ලාහ් නැමැදිය යුතයි යනුවෙන් හැර

(වෙනත් කරුණක් ගැන) මවුහු අණකරනු නොලද්දෝය. (සූරත් අල්බයයිනා 5)

මුහම්මද් තබි ﷺ තුමාණන් මෙසේ පැවැසූහ. **(ලාඉලාහ ඉල්ලාහ්)** යන වදන පවුතු වෙනතාවෙන් පවසන්නේ කවරෙක්ද මහුම මගේ ඡායා අත් හෙවත් මගේ මැදහත් වීමට ඉතා සුදුස්සෙකු වේ. (බුහාරි මුස්ලිම්)

තවද පැවැසූහ කෙනෙකු අල්ලාහ් තආලා උදෙසා . **(ලාඉලාහ ඉල්ලාහ්)** යන වදන පවසන්නේද මහුට අල්ලාහ් තිරය තහනම් කරන්නේය. (මුස්ලිම්)

7 දයාව හා ලීලාව

මෙම ශුද්ධවූ වදන කෙරෙහි ලැදියාවක් දැක්වීම අවශ්‍ය වේ. මෙම වදනින් විදහ දක්වන පණිවිඩය අප සිත් තුළ පැල්පදියම් කරගනිමින් ඒ අනුව අප ජීවිතය හැඩගස්වා ගත යුතුය. තවද මෙහි කොන්දේසි සුරකිමින් සිය ජීවිතය හැඩගස්වා ගන්නා ජනයා කෙරෙහිද දයාව හා ලීලාව දැක්විය යුතුය.

තවද මිනිසුන් අතර අල්ලාහු හැර මහුට සමානයන් කරගනු ලැබූ දෙය දෙවියකු වශයෙන් පත් කරගනිමින් අල්ලාහුට ප්‍රිය කරන්නාක් මෙන් ප්‍රිය කරන අයද සිටිති, විශ්වාස කරන අය අල්ලාහුට ප්‍රිය කිරීමෙහිලා ඉතා දැඩිය. (සූරත් ඛකරා 165)

මුහම්මද් තබි ﷺ තුමාණන් මෙසේ පැවැසූහ. කෙනෙකු තුල ගුණාංග තුනක් දක්නට ලැබෙන්නේද මහු (ර්මාන්) විශ්වාසයේ රසය හොඳින් හඳුනාගත් තැනැත්තාය.

- 1 සියලු දෙයට වඩා අල්ලාහ් සහ මහුගේ රසුල් කෙරෙහි ආදරය දැක්වීම
- 2 අල්ලාහ් උදෙසා පමණක් කෙනෙකු තවත් කෙනෙකුට ආදරය කිරීම
- 3 (කූෆර්) ප්‍රතිකෙෂ්ප කිරීමෙන් අල්ලාහ් මහුට විමුක්තිය ලබා දීමෙන් පසු ගිත්තෙහි විසි කිරීම අප්‍රිය කරන්නේ යමසේද එසේම ප්‍රතිකෙෂ්ප කිරීමද අප්‍රිය කිරීම

8 අල්ලාහ් හැර වන්දනාවට ලක් කරන (නාගුතයන්) ප්‍රතිකේෂ්ප කිරීම සහ අල්ලාහ් පමණක් සත්‍යවූ දෙවියෙකු සේ පිළිගැනීම

අල්ලාහ් තඹාලා මෙසේ සඳහන් කරයි.

ඉස්ලාමිහි බල කිරීමක් නැත අත්තෙන්ම දුමාග්ගයන් සත්මාර්ගය පැහැදිලි කර ඇත. යමෙක් නාගුත් ප්‍රතිකේෂ්ප කොට අල්ලාහු ගැන විශ්වාස කරන්නේද මහු බිදී නොසිඳෙන මිට මොළුවා අත්පත් කර ගත්තේය. එය නොසැලෙන්තේමය. අල්ලාහ් (සියල්ල) අසන්නේය (සියල්ල) දන්නේය. (බකරා 256)

මුහම්මද් තබී ﷺ තුමාණන් මෙසේ පැවැසූහ.

කෙනෙකු අල්ලාහ් තඹාලා හැර වන්දනාමානස කිරීමට වෙත කිසිවෙකු නොමැත යනුවෙන් පවසා අල්ලාහ් හැර වන්දනාමානසට ලක් කරන සියල්ලක්ම ප්‍රතිකේෂ්ප කරන්නේ නම් මහුගේ සේසත් සහ රුදිරය අනුන්ට (හරාම්) තහනම්ය. (මුස්ලිම්)

معنى محمد رسول الله

මුහම්මද් රසූලුල්ලාහ් හි තේරුම

මෙහි අර්ථය වනුයේ, තඹිතායක තුමා අල්ලාහ් තභාලා විසින් එවන ලද ඔහුගේ දුතයා (රසූල්) වශයෙන් විශ්වාසය කිරීමයි. එතුමා පැවැසුවේ කුමක්ද එය විශ්වාස කළ යුතුයි. එතුමා අණ කළ දේ කෙරෙහි යටහත් භාවය දැක්විය යුතුයි. එතුමා වැලකී වූ දේයින් වැලකී සිටිය යුතු අතර එතුමා පෙන්වා දුන් ආකාරයට අල්ලාහ්ට අවතන බාවය දැක්විය යුතුයි. තවද එතුමා අවසාන පණිවිඩකරුවෙකු වශයෙන්ද එතුමා විසින් ගෙන ආ පණිවිඩය මිනිස් පින් දෙවර්ගයටම පොදු වූ එකක් වශයෙන්ද විශ්වාස කළ යුතු අතර මුහම්මද් තඹි ﷺ තුමාණන් විසින් අණ කළ දේ සහ වැළැක්වූ දේ කෙරෙහි ගරුත්වයක් දක්වමින් ඒවා ක්‍රියාවට නාවමින් එම ධර්මය සුරැකීමටද කැප විය යුතුයි. මන්ද ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ් යන වදනෙහි තියමාර්ථය නිසියාකාරව ප්‍රකාශ කරන ලද්දේ එතුමා විසිනි. එතුමා පොදුවේ සියළු ජන කොටස් අමතා ස්වර්ගය පිළිබඳ සුභාරංචිය පැතිරවූ අතර තිරය පිළිබඳ අනතුරු ඇඟවීමද කළහ. එතුමා අල්ලාහ්ගේ අවසරයෙන් මිනිසුන් අල්ලාහ්ගේ මාර්ගය වෙත ආරාධනා කරන්නෙකු හා ප්‍රභාෂ්වර එළිය

විහිදවන්නෙකු වශයෙන් මෙලොවට අල්ලාහ් තභාලා විසින් එවන ලදී.

තබ් ශ්‍රී තුමාණන් කෙරෙහි අපේ යහකම්

1 එතුමා සත්‍යවූ කෙනෙකු ලෙස තහවුරු කිරීම මහු මනෝමය හැඟීමෙන් කථා නොකරන්නේය.

2 එතුමා අනුගමනය කිරීම

පවසන්න, මබලා අල්ලාහ් ප්‍රිය කරන්නෙහුනම් මා අනුගමනය කරවූ. අල්ලාහ් මබ ප්‍රිය කරන්නේය. මබලාගේ පව කෂමා කරන්නේය අල්ලාහ් කෂමාව දෙන්නේය මහු දයාලය. (ආල ඉම්රාන් 31)

අල්ලාහ්ගේ පණිවිඩකරු වෙත මබලාට අලංකාරවූ ආදර්ශයක් ඇත. (අහ්සාබ් 21)

පවසන්න, මනුෂ්‍යයෙහි ඇත්තෙන්ම මම මබ සියල්ල වෙත අල්ලාහ්ගේ රජුල්වරයෙකු වෙමි. අහස්හි සහ පොළොවෙහි පාලකබලය හිමිවන්නේ මහුටමය, මහු හැර දෙවියෙක් නැත. මහු ජීවය දෙන්නේය, මහු මරණය පමුණුවන්නේය. එබැවින් අල්ලාහ් සහ (ලියන්නට හා කියවන්නට නොහැකි) උමිම් තබිවරයා වූ මහුගේ මෙම පණිවිඩකරුවානත් විශ්වාස කරව. මහු කවරෙක්ද යත් මහු අල්ලාහ්

සහ මහුගේ වදන් විශ්වාස කරයි. (එබැවින්) මබ්ලා සෘජු මාර්ගය ලබා ගැනීමට මහු අනුගමනය කරන්න. (අල් අහ්රෆ් 158)

3 දසාව ලීලාව දැක්වීම

තබ්වරයාණෙනි! විශ්වාසවන්නයින්ට පවසන්න මබ්ලාගේ පියවරුද, මබ්ලාගේ පුත්‍රයන්ද, මබ්ලාගේ සහෝදරයන්ද, මබ්ලාගේ මබ්ලාගේ භාය්‍යාවන්ද, මබ්ලාගේ දෘතීන්ද, මබ්ලා එක්රැස්කම් සේසත්ද, අලාහවෙයයි මබ්ලා බියවන වෙළඳාම්ද, මබ්ලා ප්‍රිය කරන නිවාසයන්ද, අල්ලාහ්ටද, මහුගේ රජුල්වරයාටද, මහුගේ මාග්යෙහි පරිත්‍යාගවන්න විශ්වාසයන්ටද, වඩා මබ්ලාට ප්‍රිය වී තම අල්ලාහ් මහුගේ විනිශ්චය පමුණුවන තුරු, මහ බලාපොරොත්තුවෙන් සිටිනු. අල්ලාහ් අවැඩ කරන ජනතාව යහමග තොපමුණු වන්නේය. (අන්තවබා 24)

මුහම්මද් තබ් තුමාණන් මෙසේ පැවැසූහ. තමන්ගේ පියවරුන් තමන්ගේ දු දරුවන් හා අතිකුන් ජනයන්ට වඩා කෙනෙකුට මා සෙනෙහසට පාත්‍ර වූ කෙනෙකු වන තුරු, මබ්ලා අතරින් කිසිවෙකු විශ්වාසවන්නයින් වීමට තොහැකිය. (බුහාරි මුස්ලිම්)

4 **ඉහමළද නබි ශ්‍රී තුමාණන් පෙන්වා දුන්**
ආකාරයට අල්ලාහ්ට වැදූම් පිදුම් කිරීම

මහු මතෝමය හැගීමෙන් කථා නොකරන්නේය.
(සුරතූන් තජ්ම)

ඉහමළද නබි ශ්‍රී තුමාණන් මෙසේ පැවැසූහ. අප
විසින් අණ නොකරන ලද ක්‍රියාවක් කෙනෙකු
විසින් කරන්නේද එය ප්‍රතිකේෂ්ප කරනු ලැබේ.

රජුල්වරයාට යමෙක් කිකරුවීද ඇත්තෙන්ම මහු
අල්ලාහුට කිකරු වූයේය. යමෙක් හැරී ගියේද
මහුට ආරක්ෂකයෙකු වශයෙන් මඬව අප
පත්තොකරමු. (අන් නිසා 80)

5 අල්ලාහ්ගේ රජුල්ට හිරිහැර නොකිරීම අල්ලාහ්
තආලා මෙසේ පවසයි.

මෙම නබි වරයාට කුමක් පැවැසුවද එය මහු අසා
සිටින්නේයැයි පවසා නබිවරයාණන්හට දුක්ගැහැට
කරන්නන්ද සිටිති. (නබිවරයාණෙනි! පවසන්න)
නබිවරයා එසේ (මවුන් තෙපලන බස් වහරය)
සවන්දීම මවුන්ට යහපතක් ම වේ. මහු අල්ලාහ්
විශ්වාස කරයි, තවද මඬලා අතර විශ්වාස කරනවුන්

කෙරෙහි දයාව දක්වයි. එබැවින් අල්ලාහ්ගේ රජුල්ව
 උක්ගැහැට කරන්නන් කවරෙක්ද මවුන්ට
 වෙදනාත්මක දඬුවම ඇත. (අත් තවබා 61)

මෙහිදී උක්ගැහැට දීම යනු තබ් තුමාණන්ටද
 අල්ලාහ්ගෙන් එතුමා ගෙන ආ ආගමටද එතුමාගේ
 මග පෙන්වීමටද එතුමාගේ පවුලේ උදවියද
 මුමින්වරුන්හට මැතිසත් සේ පෙනී සිටින එතුමාගේ
 භාය්‍යාවරුන්ටද එතුමාගේ මිත්‍රවරුන්ටද මවුහු
 හිරිහැර කිරීමයි.

6 තබ් තුමාණන් කෙරෙහි සලාත් සහ සලාම්
 කීම

නිසකවම අල්ලාහ්ද මහුගේ මලාඉකාවරුන්ද
 තබ්වරයානත් වෙත සලවන් අශිර්වාද කරන්නෝය.
 විශ්වාස වන්නයිනි! මහුට ආශිර්වාද කරවු තවද
 බෙහෙවින් (සලාම්) සාමය පවසවු (සුරතුල් අහ්සාබ්
 56)

තබ් තුමාණන් පැවැසූ බව අඹු හුරෙරො
 රලියල්ලාහු අත්හු තුමාණන් මෙසේ වාර්තා කරයි.

කෙනෙකු මට එක් වරක් සලවත් කියන්නේද
අල්ලාහ් මහුව දහවතාවක් ආශිර්වාද පතයි.
(ග්‍රන්ථය මුස්ලිම්)

ඉස්ලාම් ධර්මයේ දෙවන වගකීම සලාත් ඉටුකිරීම

- අල්ලාහ් තආලා ඉබ්‍රාහිම් තබ් අලෙ තුමාගේ වාග් මාර්ගයෙන් මෙසේ සඳහන් කරයි

මගේ ආරක්ෂකයාණෙනි! මා හා මගේ පරම්පරාවෙන් පැවත එන්නන් සලාත් ඉටුකරන්නන් බවට පත් කරනු මැනවි (සුරත් ඉබ්‍රාහිම් 40)

- අල්ලාහ් තආලා මුසා අලෙ අමතා මෙසේ ප්‍රකාශ කළේය.

මා සිහි කරනු වස් සලාත් ඉටු කරන්න (තාහා 41)

- අල්ලාහ් තආලා ර්සා අලෙ තුමාණන්ගේ වාග් මාර්ගයෙන් මෙසේ සඳහන් කරයි

මා ජීවතුන් අතර සිටින තුරු සලාතය ඉටු කරන ලෙසද සකාතය ප්‍රදානය කරන ලෙසද අනුසාසනා කළේය (මර්සම් 31)

- නිසකවම සලාතය විශ්වාසවත්තයින් සඳහා කාල වේලාව නියම කරන ලද්දෙකි (අත් නිසා)

සලාතයේ වැදගත්කම

සත්තකිත්ම සලාත් නින්දා සහගත දේ හා පිළිකුල් ක්‍රියා වළකවයි (අන්කලාත් 45)
 සලාතය නිසියාකාරව (ඉවුකරමින්) එය මවුහු ආරක්ෂාකරන්නේද මවුහු ස්වර්ගයෙහි ගෞරවයට පාත්‍රවන්නහුය. (අල් මෆාරිජ් 34,35)
 අනස් රලියල්ලාහු අන්හු තුමාණන් මෙසේ වාර්තා කරයි: මුහම්මද් නබි ﷺ තුමාණන්ට එතුමාගේ මිහ්රාජ් ගමනේදී පනස් වෙලේ සලාතය අනිවාර්ය කරන ලදී. පසුව පස්වෙලේ සලාතය දක්වා අවම කරන ලදී. පසුව ඔහු මුහම්මද් යනුවෙන් ආරාධනා කරන ලද අතර මාගේ වචන වෙනස් නොවේ, මෙම පස්වෙලේ සලාතය පනස් වෙලේ සලාතයෙහි ප්‍රතිඵලය ලබා දෙයි. යනුවෙන් ප්‍රකාශ කරනු ලැබිණි. (බුහාරි මුස්ලිම්)

මුහම්මද් නබි ﷺ තුමාණන් පවසනු මා ඇසුවෙමි. යනුවෙන් අබු හුරෙරා රලියල්ලාහු අන්හු මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි. කෙනෙකුගේ නිවස ඉදිරිපිට ගහක් ගලා යනබව සිතාගන්න. එහි මහු දවසකට පස්වතාවක් ජලස්නානය කරන්නේ නම් මහුගේ ගතහි කුණු රුදේවිද? යනුවෙන් නබි ﷺ තුමාණන් විචාලේය. මහුගේ ගතහි කුණු

තැවැරෙන්නේ තැන යනුවෙන් සභාඛාවරුන් පිළිතුරු දුන්හ. පසුව මුහම්මද් නබි ﷺ තුමාණන් මෙසේ පැවැසූහ. මේ ආකාරයට පස්වෙලේ සලාතය තුලින් අල්ලාහ් තඹාලා පව කමා කරන්නේය. (බුහාරි මුස්ලිම්)

අබු හුරෙරා රලියල්ලාහු අන්හු තුමාණන් වාර්තාකරන හදිසයක මෙසේ සඳහන් වේ.

නැවත තැගිටුවන (කියාමත්) දිනයේදී කෙනෙකුගෙන් ප්‍රථමයෙන් අසනු ලබන ප්‍රශ්නය සලාතය පිළිබඳවයි මහු එය යහපත් ලෙස ඉටුකළේ නම් මහු ජයග්‍රාහනය ලබා විමුක්තියද ලබා ගනී. මහු එය විතාශ කළේ නම් මහු පරාජයට පත්වී පර්හානියට ලක් වෙයි. (අහ්මද් තබරානි)

මුහම්මද් නබි ﷺ තුමාණන් පැවැසූ බව බුරෙරදා රලියල්ලාහු අන්හු මෙසේ සඳහන් කරයි.

අප සහ කිෆිර්වරුන් අතර තිබෙන්නාවූ සම්මුතිය සලාතයයි. එය අත්හරින්නේ කවරෙක්ද මහු ප්‍රතිකේෂ්ප කරන්නෙකු වේ. (අහ්මද්)

තෙවන වගකීම අස් සැකාත්

"තවද, සලාත් කරන්න, සකාත් දෙන්න" (අන් නූර් 56)

සකානය හැඳින්වීම : සකාත් යනු අනිවාර්ය දීමනාවකි. එය නිශ්චිත කාලයකදී නියමිත භාණ්ඩවලින් නියමිත පංතියක් සඳහා ප්‍රධානය කළ යුතුයි.

සකාත්හි ප්‍රයෝජන

1. අල්ලාහ්ට අවතන වීමේ හා ඔහුගේ අණ පිළිපැදීමේ ආශීර්වාදයෙන් වස්තූන් පවිත්‍ර කිරීම, පුළුල් කිරීම හා ඒවා රැකීම.
2. ලෝභකමිත් හා තණ්හාවෙන් මිනිස් සිත් පිරිසිදු කිරීම
3. දුප්පත් නිර්ධන අසරණ හා අවාසනාවන්ත මිනිසුන්ගේ අවශ්‍යතා ඉටුකිරීම.

දියයුතු වස්තු හා ඒවායේ නිසාබි.

1. රන් රිදී (රත්‍රාවල නිසාබි වලට සමාන මූල්‍යමය ආධාර.)
- 2 වාණිජමය කොටස්, මූල්‍යමය ආධාර වල නිසාබි පරිදීමය.
3. පශුසම්පත්
4. අස්වනු (සියළුම ගබඩාකරන ලද ධාන්‍ය)

සකාත් ආධාරවල ප්‍රයෝජන ලබන්නෝ

අල්ලාහ් නආලා මෙසේ පවසයි: "සකාත් දියයුත්තේ අල්ලාහ්ගේ අණපරිදි නිර්ධන දැනත්වද අසරණයත්වද එය එකතු කිරීමට යොදවන්නත්වද ඉස්ලාම් වෙතට සිත්යොමුවූ අයටද¹ වහලුන් නිදහස්කිරීමටද, ණය වී ඇති අයටද, අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙහිද, මගීන්ටද වෙ. තවද අල්ලාහ් සියල්ල දන්නේය, ඥාණාන්විතය. (අත් තව්බා 9:60)

1 දුප්පතුන්

2 අසරණයන්

3 සකාත් ආධාර එකතුකරන හා ඒවායේ වාර්තා තබාගන්නා අය (මවුත්ට වැටුප් තැනිතම්)

4 සකාත් ආධාරවලින් කොටස් දීමෙන් ඉස්ලාම් කෙරෙහි පැහැදීමක් ඇති වෙ යැයි බලාපොරොත්තු වනු ලබන මිනිසුන් හෝ මුස්ලිම්වරුන්ට හානිදාකය දේ කිරීමෙන් වලකාගැනීමට හෝ මවුත් මුස්ලිම්වරු ලෙස දැරීමත්ව සිටිනු පිණිස හෝ මවුත්ගේ අනුගාමිකයින් දිනාගනු පිණිස ප්‍රධානය කිරීම.

5 තම ස්වමීන් සමග ගිවිසාගෙන ඇති පිරිමි හෝ ගැහැණු වහලුන් නිදහස් කරගැනීම සඳහා

6 ණය කරුවන් මවුහු දෙආකාරය 1) මිනිසුන් අතර සමගිය ඇතිකිරීම සඳහා උත්සාහ කිරීමේදී ණය කරුවන් බවට පත් වූ අය. 2) පුද්ගලික ණය

හේතුවෙන් ණයකරුවන්ට ගෙවා ගැනීමට නොහැකිව සිටින අය.

7. අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙහි තීරණව සිටින්නන් මෙය අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙහි සටන් කරනවුන් සඳහා සහ හප් වන්දනාවෙහි යෙදීමට කැමති එහෙත් මූල්‍යමය අඩුපාඩු ඇතිඅය

8. මගින් මුදල් අඩුපාඩු මත අතරමංවූ සංචාරකයින්

සිව්වන වගකීම රමදාන් මාසයේ උපවාස ශීලයේ යෙදීම

අල්ලාහ් තභාලා මෙසේ වදාරා ඇත.

විශ්වාසවන්තයින්! මබලා ශ්‍රද්ධාවන්තයි වනු වස් මබලාට පෙර විසූවන් කෙරෙහි උපවාස ශීලය අනිවාර්ය කරනු ලැබුවාක් මෙන් මබලාටද උපවාසය අනිවාර්ය කර ඇත. (අල් බකරා 183)

උපවාස ශීලය හැඳින්වීම :

අළුයම ආචාර වේලාවේ සිට ඉර බැස යන මර්දිබ් වේලාව දක්වා ආහාර පාන සහ උපවාස ශීලය නිශ්චල කරන සියළු දෙයින් වැළැකීමෙන් අල්ලාහ් තභාලා වෙනුවෙන් කරන තැමදුමක් හෙවත් ඉබාදතයක් වේ.

උපවාස ශීලයෙහි මහිමය

අඬු හුරයිරා රලියල්ලාහු අත්හු තුමාණන් වාර්තා කරන හදිසයක මෙසේ සඳහන් වේ. අල්ලාහ් තආලා පැවැසූ බව මුහම්මද් තබි ﷺ තුමානන් මෙසේ වදාල සේක.

ආදම්ගේ පුතුගේ සියළු ක්‍රියා මහු සතුය. උපවාස ශීලය හැර. උපවාස ශීලය මා සතුය ඒ සඳහා මා ආනිසංස ලබා දෙමි. උපවාස ශීලය (නපුර වළක්වාලන) පමිහකි. තවද කෙනෙකු උපවාස ශීලයේ නිරතව සිටින කෙනෙකුට දොස් පවරන්නේ නම් හෝ මහු සමග දඹර කර ගන්නේ නම් " මම උපවාසය රකිමි " යනුවෙන් පවසන්නවා! මුහම්මද් තබි ﷺ තුමානන්ගේ ප්‍රාණය කාගේ හස්තයෙහි ඇත්තේද මහු කෙරෙහි දිවුරා පවසමි, උපවාසය රකින්නාගේ මුඛින් පිටවන සුවද කස්තුරි සුවදට වඩා සුවදවත්ය. උපවාස ශීලයේ නිරතව සිටින කෙනෙකුට දෙයාකාර සතුවක් ඇත. එනම් උපවාසයෙන් මිදෙන අවස්ථාවේදී උපවාසයෙන් මිදීම කෙරෙහි හටගන්නා සතුව අනික උපවාසය තුලින් (මරණින් මතු දිනයේදී) අල්ලාහ් දකින අවස්ථාවේදී හටගන්නා සතුව (ග්‍රන්ථය : බුහාරි මුස්ලිම්)

උපවාසයේ ප්‍රයෝජන

- 1 සියළු දෙයකටම වඩා අල්ලාහ් සුඛභානහු නආලාට අවනත වීම
- 2 තක්වා හෙවත් බියබැති කම ඇති කරගැනීමට පුහුණුවක් ලබා ගැනීම (අල්ලාහ් අණකළ දේ පිළිගැනීමටද අල්ලාහ් වැළැක් වූ දෙයින් බැහැර වීමටද හැකි වේ.)
- 3 තවද ඉවසීම, පිවිතුරු වෙනතා යනාදී උසස් ගුණාංග මෙම උපවාසය වර්ධනය කරයි.

උපවාස ශීලය නිෂ්පල කරන කරුණු

- 1 ආහාර පාන ගැනීම, දුම්පානය
- 2 ආහාර පානවලට සමාන දේ ශරීරයට ඇතුළු කර ගැනීම
- 3 උවමනාවෙන්ම වමනය කරගැනීම
- 4 ලේ අධික ලෙස පිට කිරීම
- 5 ඔසප්වීම හෝ ප්‍රසව රුධිරය පිටවීම
- 6 අතින් පිරිමැද කරන ගුක්‍රමෝචනය
- 7 කායික සංසර්ගය

රැදි ශතක දානය

- 1 සාඤ්ඤා ප්‍රමාණයක් දීම : සාඤ්ඤා යනු කි. ග්‍රාම 3 ක් පමණ ප්‍රමාණයකි, තමන් වාසය කරන ප්‍රදේශය

තුළ පොදුවේ ජනයා ආහාර සඳහා ලබාගන්නා හාල් හෝ වෙනත් ධාන්‍ය වර්ග ප්‍රධානය කළ යුතුයි.

2 ලොකු කුඩා සෑම මුස්ලිමෙකුම දුගී දුප්පත් දනන්ට ප්‍රධානය කළ යුතුයි.

3 රඳු ඊතර් උත්සව දිනයේ දවසකට හෝ දවස් දෙකකට පෙර දීමට හැක. එනමුත් රඳු උත්සවය වෙනුවෙන් අඩහඳු දුටු වේලාවේ පටන් රඳු ඊතර් සලාතය දක්වා වූ කාලයට පෙර ප්‍රධානය කිරීම වැදගත් වේ.

පස්වැනි වගකීම හප් ඉටු කිරීම

තවද කවරෙකු හෝ එහි ගමන් කිරීමට ශක්තිය ලබා සිටින්නේද මවුත් කෙරෙහි අල්ලාස් උදෙසා හප් වතාවත් ඉටු කිරීම අනිවාර්ය වේ. (ආල ඉම්රාත් 97)

1 හප් ඉටු කිරීමේ අරමුණ

ආඉශා රලියල්ලාහු අත්හා දැනුම් දෙන හදිසයක මෙසේ සඳහන් වේ. මුහම්මද් තබ් ~~සි~~ තුමානත් මෙසේ වදාල සේක.

කාංබාව වටා තවාෆ් (වටේ ගමන්) කිරීම, සෆා රේවා අතර ඇවිදීම, ජම්රාන්හි ගල් ගැසීම, අල්ලාස්

සිහිකිරීම වස් ඇති කළ මෙහෙයන් වෙ. (අබු දාවුද් අත් නිර්වේදී)

2 හජ්හි වැදගත්කම

හජ් සමය තුළ කායික සංසර්ගයෙහි තොයෙදී අනෙකුත් පාප කර්මයන්හි තොනියළී කෙනෙකු හජ් මෙහෙය අල්ලාහ් වෙනුවෙන් ඉටු කරන්නේද මහු (තම සියලු පාපයෙන් නිදහස්වී) මවකගේ කුසෙන් ජිදන උපත බිලීදෙකුගේ තත්තවයට පත්වෙයි. (බුහාරි, මුස්ලිම්)

මුහම්මද් තබි ~~සූ~~ තුමානත් මෙසේ වදාළ සේක.
එක් උම්රා මෙහෙයක් තවත් උම්රා මෙහෙයක් දක්වා වූ කාලය අතර තුර පාපකර්මයන් සදහා වූ නිවාරණයකි. අනුමතවූ හජ් මෙහෙයට ස්වර්ගය හැර වෙනත් පිතක් නැත. (ග්‍රන්ථය : බුහාරි)

3 හජ්හි ප්‍රයෝජන

- 1 අල්ලාහ්ට අවතන වීම
- 2 එක්සත්කම ලෝකයට ගෙනහැර දැක්වීම
- 3 විනිශ්චය කරනු ලබන (අවසන්) දින සිහිපත් කිරීම

**ඉස්ලාම් ධර්මයෙහි දක්නට ලැබෙන විශේෂත්වය
සහ සුවිශේෂ ලක්ෂණ**

ඉස්ලාමීය ඉගැන්වීම් අනුව ඉස්ලාම් දහම අල්ලාහ් තආලා විසින් පහළ කරන ලද ආගම් අතර අවසානය වන අතර ඉන් පසු කිසිදු ආගමක් අල්ලාහ් තආලා විසින් පහළ කරන්නේ නැත. එබැවින් අල්ලාහ් තආලා විසින් මෙම ඉස්ලාමය මෙලොවෙහි අවසන් දිනය උදාවෙන තුරු සෑම කලකටම සෑම අවස්ථාවකටම සහ මිනෑම රටකට දේශ ගුණයට සරිලන ආගමක් වශයෙන් එහි කල්පැවැත්ම සුරක්ෂිත කර ඇත.

ඉස්ලාම් දහමෙහි දක්නට ලැබෙන විශේෂත්වය පහත සඳහන් ආකාරයට විස්තර ඇත.

ලෝකවාසී සත්තවයා තිවරදි මාර්ගයට යොමු කිරීම සඳහා අල්ලාහ් තආලා විසින් කාලයෙන් කාලයට මහුගේ පණිවිඩකරුවන් හෙවත් රසූල්වරුන්ගේ මාර්ගයෙන් මහුගේ දහම පහළ කළ අතර මෙම ධර්මය ක්‍රියාවලියෙහි ආරම්භය තුන් (අලෛ) තුමාගෙන් ආරම්භ වී මුහම්මද් තබ් තුමාණන්ගෙන් අවසන් විය. මුහම්මද් තබ් තුමාණන් මේ සම්බන්ධයෙන් මෙසේ දේශනා කළහ. මා සහ මට පෙර විසූ තබ්වරුන් සඳහා වූ උපමාවට උදාහරනයක් නම් එක්තරා ගෘහ නිර්මාණ

ශීල්පයෙකු විසින් අලංකාර අංගසම්පූර්ණ ගොඩනැගිල්ලක් නතා නිම කරන ලද අතර එහි එක් ස්ථානයක පමණක් සිදුරක් දක්නට ලැබිණි. මෙම නිවස තැරවූ සෑම දෙනෙකු විසින් පවසන ලද්දේ එම ස්ථානයද ගලකින් වසා නිමකර අංග සම්පූර්ණ අලංකාරයක් ලබා දිය යුතු බවයි. එබැවින් එම ගොඩනැගිල්ලේ පැවති සිදුර වසන ලද්දේ මා විසිනි, එමෙන්ම රසුල්වරුන් පහළවීමේ ක්‍රියාවලියෙහි (අවසානයද එහි) අවසන් මුද්‍රාවද මෙය. නමුත් ඊසා අලෙල තුමාණන් අවසාන කාලයේදී නැවත පොළොව මත පැමිණ මෙලොවෙහි යුක්තිය සර්ව සාධාරණව පසිඳලයි, මහු විසින් නව ආගමක් මොලොව ප්‍රචාරය කිරීමකින් තොරව මහු විසින් මුහම්මද් තබි තුමාණන් වෙත පහළ වූ ආගමට අනුකූලව කටයුතු කරමින් සාධාරණය ඉටු කරයි. අල්ලාහ් තආලා විසින් පහළ කරන ලද සියළු රසුල්වරුන් අල්ලාහ් තආලාගේ ඒකීයත්වය මහුට පමණක් වන්දනාමානය කිරීම, මහුට සමානව කිසිවක් සමාන නොකිරීම, අල්ලාහ් තආලා සහ මහුගේ ගැත්තන් අතර කිසිදු මැදිහත් කරුවෙකු පත් නොකිරීම යන ප්‍රතිපත්තීන් මෙලොව ස්ථාපිත කිරීම කෙරෙහි ජ්‍යෙෂ්ඨ ආරාධනා කළහ. අල්ලාහ් තආලා මේ ගැන මෙසේ සඳහන් කරයි.

“නුඹට මහු හෙළදරව කළේ කුමක්ද එය මඟට දහමක් වශයෙන් පත් කළේය. නබිවරයාණෙනි මඟට අපි දේවහෙළදරව තුමින් දැනුම් දෙන දේ

සහ ඉබ්‍රාහිම්, මුසා, ර්සා, යන අයට අප අවවාද කරන්නේ කුමක්ද යත් මබ්ලා මෙම දහම (ශක්තිමත් ලෙස) ස්ථාපිත කරන්න එහි මබ්ලා (පිල්වලට) නොබෙදෙන්න යනුවෙනි. (අශ්ෂුරා)

ඉස්ලාම් දහම හෙළිදරව් කිරීමත් සමගම ඉස්ලාමයට පෙර අල්ලාහ් තආලා විසින් පහළ කරන ලද සියළු දහම් අවලංගු කරන ලදී. මෙම දහම අවසාන දහමක් බවට පත් කළේය. මේ ගැන අල්ලාහ් තආලා අල්කූර්ආනයේ මෙසේ පවසයි.

“සත්‍ය වූ මෙම දහම අප මබ්ලට පහළ කළේමු මෙම දහම මීට පෙර පහළවූ දහම් සත්‍ය කරයි තවද ආරක්ෂා කරයි.” (අල් මාඉදා 48)

මෙම දහම අවසානවූ දහමක් බැවින් ලොව පවතින තුරා එය ආරක්ෂා කරන බවට අල්ලාහ් තආලා විසින් පොරොන්දු වී ඇත. මේ ගැන අල්ලාහ් තආලා මෙසේ පවසයි. “ මෙම දහම අප විසින් පහළ කරන ලදී එය අප ආරක්ෂා කරමු (අල් හිජ්ර් 09)

ඉහත සඳහන් කරුණු අනුව ඉස්ලාම් දහමෙහි අල්ලාහ්ගේ පණිවිඩ කරුවා මුහම්මද් තබී තුමා බවත් මහු අල්ලාහ්ගේ අවසාන තබී වරයෙකු බවත් මහුගෙන් පසු කිසිදු තබී වරයෙකු පහළ නොවන බවත් පැහැදිලි වේ.

කෙසේ නමුත් මුස්ලිම් වරුන් විසින් මුහම්මද් නබි තුමාට පෙර අල්ලාහ් විසින් මුසා ර්සා වැනි තබ්වරුන් වෙත පහළ කරන ලද ආගම අදාළ තබ් වරුන් කෙරෙහි ර්මාන් පිහිටුවීම අනිවාර්ය වන අතර ඒවා ප්‍රතිකේෂ් කිරීම ඉස්ලාමයෙන් බැහැර වීමට හේතුවක් වේ. මේ ගැන අල් කුර්ආනය මෙසේ පවසයි. “ අල්ලාහ් සහ මහුගේ ධර්ම දුතයින් ප්‍රතිකේෂ්ප කර, අල්ලාහ් සහ මහුගේ ධර්ම දුතයින් අතර වෙනසක් හුවා දැක්වීමට අදහස් කරමින් අපි ඇතැම් අය පිළිගෙන සෙසු අය ප්‍රතිකේෂ්ප කරමුයි පවසා (විශ්වාස හා අවිශ්වාස වන) ඒ අතර මැදි පිළිවෙතක් සොයන අය, සැබැවින්ම ප්‍රතිකේෂ්ප කරන්නෝය. (අත් නිසා 150 - 151)

ඉස්ලාමයට පෙර පහළ වූ දහම් දිවි ගමනේ ආධ්‍යාත්මික පැත්ත ගැන පමණක් කථා කරන දහම් සහ සිත් සතත් පවුතු කරන දහම් වශයෙන් එදා සමාජය තුළ ක්‍රියාත්මක විය. නමුත් ඉස්ලාම් එලොව මෙලොව ආධ්‍යාත්මික ආර්ථික සමාජීය හා දේශපාලන යන සෑම කේෂ්ත්‍රයක් ගැන ප්‍රකට විය.

“අද දින මම තුමලා වෙනුවෙන් තුමලාට තුමලාගේ ආගම සම්පූර්ණ කළෙමි. තවද තුමලාගේ දිත් (ජීවන රටාව) වශයෙන් ඉල්ලාමය සතුවත් තෝරා දුනිමි. (අල් මාඉදාහ් 03)

තමම හේතූන් නිසා ඉස්ලාම් ශ්‍රේෂ්ඨ දහමක් බවට පරිවර්තනය වී ඇත. අල්කුර්ආනය මෙසේ පවසයි.

මතුපාය වර්ගයා (ගේ මාර්ගෝපදේශකත්වය) සඳහා පත් කරනු ලැබූ උසස්තම සමාජය තුමලාය. (තුමලා) යහපත් දේ අණ කරන්නෙහුය. අයහපත් දේ වළක්වන්නෙහුය. තවද අල්ලාහ් ගැනද විශ්වාස කරන්නෙහුය. දහම් ලැබූ ජනයාද විශ්වාස කළේ නම් එය වඩාත් මවුන්ගේ යහපත පිණිස වන්නේය. මවුන් අතුරින් කොටසක් විශ්වාසිකයෝය. එහෙත් බොහෝ දෙනා අනර්ථකාමීහුය.

ඉස්ලාම් යනු ජාත්‍යන්තර ධර්මයකි. එය මිනිසා අමතා අවවාද අනුශාසනා කරන දහමකි. ඉස්ලාම් අභියස කළ සුදු යන බේදයක් නැත සෑම ප්‍රදේශයකටම සෑම කාලයකටම උචිත ධර්මයකි. එහි වෙනස් කිරීමක් හෝ සංශෝදනයක් අවශ්‍ය වන්නේ නැත. එබැවින් ඉස්ලාම් නමැති කොඩිය යටතේ එක්රැස් වීමට නම් තිබිය යුතු එකම කොන්දේසිය අල්ලාහ් තආලා, ඉස්ලාම් හා මුහම්මද් තබි ﷺ තුමාණන් විශ්වාස කිරීමයි. මේ ගැන අල්ලාහ් තආලා මෙසේ පවසයි.

“සුභාසිංගනය පවසන්නෙකු වශයෙන් හා අනතුරු අගවන්නෙකු වශයෙන් ලෝකවාසී ජනයාට පොදුවේ මත පහළ කළේමු.” (සබා 28)

මුහම්මද් නබි ﷺ තුමා හැර තුන්, හුද්, සාලිහ්, ලුත්, ශුඅයිබ්, මුසා සහ රූසා (අලෙහිම් සලාම්) යන නබිවරුන් ඒ ඒ සමාජයට හා යුගයට සුදුසු ආකාරයට පහළ කරන ලදී.

ඉස්ලාම් දහමෙහි ඇති අතිකුත් විශේෂත්වය නම් විනය ගරුක නීති ගරුක සමාජයක් උදෙසා සම්පාදනය වී ඇති එහි නීති ඊති සියල්ලක්ම සෑම කාලයටම සහ සෑම තරාතිරමක මිනිසුන් සඳහා සුදුසු වීමයි. මේ ගැන අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි.

“(මවුත් දේව නීතියෙන් බැහැර යන්නේ) ජාහිලියයන් (අඤාත) කාලයේ නීති අනුව විනිශ්චය කරනු ලැබීමට කැමැති නිසාද? (නමුත්) ස්ථිර විශ්වාසීක ජනයාට අල්ලාහ්ට වඩා යහපත් විනිශ්චයකාරයකු කවරකුද? (අල් මාඉදා 50)

ඉස්ලාම් දහමට අනුව කාලයාගේ ඇවෑමෙන් ඉස්ලාම් උගන්වන සලාත් සකාත් සවිම් හජ් වැනි වන්දනාමාන ක්‍රම කිසිවිටක වෙනස් නොවේ. විසඳිය යුතු ඕනෑම ගැටළුවකදී සහ ප්‍රශ්නයකදී ඒ සඳහා විසදුම් අල්කුර්ආන් මාර්ගයෙන් හෝ අල් හදීස් මාර්ගයෙනද් එසේත් නැතිනම් මෙම මූලාශ්‍ර දෙක මුල්කරගෙනද් එසේ මෙම මූලාශ්‍ර දෙක තුලින් ලබා ගැනීමට නොහැකි අවස්ථාවක මෙම මූලාශ්‍ර පදනම් කර ගෙන ඉස්ලාම් විශාරදයින්ගේ අදහස් සමීක්ෂනය කර තීරණයක් ලබා ගැනීමට හැක.

ඉස්ලාමිහි නීති රීති මිනිසා දුෂ්කර තත්වයට පත් කරන්නේ නැත. තොවැළැක්විය හැකි හේතූන් නිසා සුළු වැරදි සිදු වීම හෝ ඒ සඳහා සමාවදීම සමාජයේ ලොකු තපුරක් මුලිනුපුටා දැමීමට කෙනෙකුගේ පොද්ගලික වාසිය කැපෑ කිරීමට සිදුවීම වැනි සිද්ධත්තද ඉස්ලාමය විසින් හඳුන්වා දී ඇත.

ඉස්ලාමිහි නීති ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී පොහොසතා දුෂ්පතා පාලකයා පාලිතයා යනුවෙන් කිසිදු වෙනසක් දක්නට ලැබෙන්නේ නැත. මේ සඳහා පහත සඳහන් සිදුවීම කදිම නිදසුනක් ලෙස ගෙන හැර දැක්වීමට හැක.

වරක් අරාබි සමාජයේ වැදගත් වංශයකට අයත් උසස් පවුලේ කෙනෙකු විසින් බරපතල සොරකමක් සිදු කළ අතර ඔහුට හිමි විය යුතු දඬුවම වළක්වනු පිණිස චතුරාගේ සහායවරුන් සොරදෙවුවා වෙනුවෙන් මැදිහත් වූහ. ඒවිට මුහම්මද් තබි **ﷺ** තුමාණන් ඔවුන් අමතා මෙසේ පැවසූහ. මබලා උත්සක වනුයේ අල්ලාහ් තආලාගේ දහම් සීමාවන් ඉක්මවා යන ආකාරයට මැදිහත් වීම කිරීමටද? යනුවෙන් පවසා පසුව මෙසේ දේශනා කළහ. මනුෂ්‍යයින්! මබලාට පෙර විසූ සමාජයන් විනාශයට පත් වීමට හේතුව මෙයයි, ඔවුන්ගේ සමාජයේ බලවත් කෙනෙකු සොරකම් කළ විටක දඬුවම් නොදී නොසලකා හැරියහ නමුත් දුබලයකු

සොරකම් කල විටක එය වැදගත් වරදක් කොට සලකා මහුට දඬුවම් කළහ. එබැවින් පවසම් මුහම්මද් නම් මගේ දියනිය වූ ආනිමා සොරකම් කළද ඒ සඳහා ඇයගේ අත සිදලීමට පසුබට නොවෙමි.

ඉස්ලාම් දහමෙහි කිසිදු වෙනසක් හෝ අඩු වැඩි කිරීමක් සිදු කිරීමට අවශ්‍ය නැති ආකාරයට ඉස්ලාම් දහම පහළ වී ඇත. එහි පදනම අල්කුර්ආනය සහ අල් හදීසයයි.

අල්කුර්ආනය යනු ඉස්ලාමයේ පළමු මූලාශ්‍රයයි, එය අල්ලාහ් තආලා වෙතින් මුහම්මද් තබා තුමා වෙත පහළ වූ දේව ග්‍රන්ථයකි. එය එක්වතාවකදී සම්පූර්ණයෙන්ම පහළ නොවූ අතර කාල වෙලාව අනුව හා මුහම්මද් තබා තුමාගෙන් අසනු ලැබූ ප්‍රශ්න සඳහා විසඳුමක් වශයෙන් සුළු වශයෙන් වදන් බැගින් සුළු පරිච්ඡේද බැගින් පහළ විය. අල් කුර්ආනය මුහම්මද් තබා තුමා වෙත පහළ වූ සෑම අවස්ථාවකදීම එය කුත්තාබුල් වහි හෙවත් දේව හෙළිදරව් ලියා ගන්නන් විසින් ලියා තබන ලදී. එපමනක් නොව මුහම්මද් තබා තුමාණන් විසින් දේශනා කරන ලද “ මබලා අතරින් ශ්‍රේෂ්ඨවත්තයා අල්කුර්ආනය හදාරා එය අත් අයට කියා දෙන්නාය” ’මෙවැනි දේශනා කෙරෙහි අවධානය යොමුකල සහාබාවරුන් හා සහාබා කාන්තාවන් විසින් එය වනපොත් කරන ලදී. මේ ආකාරයට අල් කුර්ආනය

පහළ වූ දා පටන් අද දක්වා සුරකෂිතව පවත්වා ගනු ලැබේ.

ඉස්ලාමයේ දෙවන මූලාශ්‍රය අල් හදීස් හෙවත් මුහම්මද් තබා තුමාගේ කතා ක්‍රියා හා සම්මතයන් අත්තර් ගනවූ ග්‍රන්ථයයි. එය මුහම්මද් තබා තුමාගේ සත්‍ය වූ මධු වදන් වලින් සමන්විතයි. එම හදීස් අල්කුර්ආනයේ අර්ථ විවරණයක් ලෙස හඳුන්වා දීමට හැක. මෙම හදීස්‍යේ නිර්මලභාවය ආරකෂා කිරීමෙහිලා ඉස්ලාමීය විද්වතුන් විශාල වශයෙන් අප කැප කිරීමක් කර ඇත.

ඉස්ලාම් ධර්මයේ ඇති විශේෂත්වය නම් මෙලොවේ සිටින සියළුම මනුෂ්‍යයින් අල්ලාහ් විසින් නිර්මාණය කල බවට ඇති සිද්ධාන්තයයි. අල්ලාහ් තආලා විසින් ප්‍රථම වරට මවන ලද මිනිසා ආදම් (අලෙ) නමා වන අතර මිනිස් සංහතියේ පියාය. පළමු කාන්තාව ආදම්ගේ භාර්යාව වන අතර ඇය මිනිස් සංහතියේ මවයි. එබැවින් ඉස්ලාමීය ඉගැන්වීම් අනුව ලොවේ සෑම එකම මවකගෙන් පියකුගෙන් පැවැන එක්තෝ වෙනි මේ ගැන අල්කුර්ආනය මෙසේ පවසයි.

“මිනිසුනි! එකම ආත්මයකින් තුමලා මවා එයින්ම තුමලාගේ සහකාරියද මවා එම දෙදෙනාගෙන් අනන්ත අප්‍රමාණ පුරුෂයින්ද ස්ත්‍රීන්ද (ලොවපුරා) පැතිර වූ රඹ (පරාධිපති)ට බියබැතිමත් වනු.

මහුගේ නාමයෙන් කුමලා එකිනෙකා (තම උරුමය) ඉල්ලා සිටින අල්ලාහ්ට බිය වනු. ලේ උරුමය (කඩ කිරීම) ගැනද බිය වනු. නියතවශයෙන්ම අල්ලාහ් කුමලා ගැන සුපරීක්ෂාකාරීව සිටින්නෙහිය. (අත් නිසා 1)

- ඉස්ලාමීය ඉගැන්වීම් අනුව ලොව ආරම්භයේ මිනිසුන්ගේ දහම එකක් විය. ඔවුන් කථා කල භාෂාව එකක් විය. නමුත් කාලයාගේ ඇවෑමෙන් ජනසංඛ්‍යාව වැඩිවීමත් සමගම සහ ලොවේ අස්සක් මුල්ලක් තැර සංක්‍රමනය වීමේදී ඔවුන්ගේ වත් පිළිවෙත් සියල්ලක්ම වෙනස් වීම ආරම්භ විය. මෙහිදී ඔවුන්ගේ ජීවන ක්‍රමයෙහි සහ චිත්තනය තුළ විපර්යාසයක් ඇති විය මේ ගැන අල්කුර්ආනය මෙසේ සඳහන් කරයි.

• “(මුලදී) මතුෂ්‍යයින් (සියලු දෙනා) එකම ජනසමාජයක් මිස නොවීය. පසු (එකිනෙකට වෙනස් දහම පිළිවෙත් සොයා ගනිමින්) ඔවුහු බේද භින්න වූහ. කුමගේ රබ් (පරමාධිපති) ගෙන් පෙරටුව ගිය නිර්ණයක් නිසා නොවේ නම් එහි ඔවුන් වෙනස් වූ දැහි ඔවුන් අතර විනිශ්චය කරනු ලබන්නේමය. (යුනුස් 19)

අල්ලාහ් තආලා ඉදිරියේ සියළුදෙනා එකඟා සමාන බව පහත සඳහන් අල්කුර්ආනය තහවුරු කරයි.

“මනුෂ්‍යයින්! අප මත සැම එකම පිරිමියෙකුගෙන් සහ කාන්තාවකගෙන් මැවූවෙමු. මඛලා එකිනෙකා හඳුනාගැනීම වස් ජනකොටස් සහ ගෝත්‍ර ඇති කළෙමු මඛලා අතුරින් අල්ලාහ් වෙත ගොරවනිය තැනැත්තා මඛලා අතුරින් හිසබැති තැනැත්තාය. (අල් හුජ්රාත් 13)

ඉස්ලාම් මිනිස් අයිතිවාසිකම් නිදහස සියළු දෙනා වෙත සර්වසාධාරණ ලෙස ක්‍රියාත්මක කරයි. එම නිදහස තීරීසතුන්ගෙන් වෙනස් කොට දැක්වීම සඳහා ශරීආ හෙවත් ධාර්මික රාමුවක් තුළ ක්‍රියාත්මක කිරීමේ අවශ්‍යතාවය පෙන්නුම් කරයි. එබැවින් නිදසුන් වශයෙන් පහත සඳහන් ආකාරයේ මානව අයිතිවාසිකම් ඉස්ලාමය විසින් හඳුන්වා දී ඇති බව පැහැදිලි වේ.

1. සිතීමේ සහ ප්‍රකාශ කිරීමේ අයිතිය : මුහම්මද් තබ තුමාණන් මෙසේ දේශනා කළහ. උත්තරීතර ජිහාදය අසාධාරණ පාලකයෙකු ඉදිරියේ සාධාරණත්වය පහදා දීමයි. මුහම්මද් තබ තුමා විසින් දේශනා කරන ලද මෙම හදිසය සහාබාවරුන් නිසියාකාරව අනුගමනය කළහ. වරක් උමර් (රලි) තුමාණන් රාජ්‍ය තායකයෙකු වශයෙන් සිටිය කල්හි සාමාන්‍ය වැසියෙකු විසින් උමර් තුමා අමතා මත අල්ලාහ්ට බියව කටයුතු කරන්න යනුවෙන් පැවැසූ කල්හි එහි අසල සිටි

කෙනෙකු එය වළකිවැලීමේ අදහසින් මඟ අල්ලාහිට බියවන්න යනුවෙන් පවසන්නේ උමර් රාජ්‍ය තාසකයා අමතාද? යනුවෙන් පැවසුවේය. එය දුටු උමර් රාජ්‍ය තාසකයා මහුට කථාකිරීමට නිදහස ලබා දෙන්න මන්ද සමාජයක දියුණුව ඇත්තේ රටවැසියන් රාජ්‍යතාසකා අමතා ප්‍රශ්න කිරීමෙන් හා රාජ්‍ය තාසකයා එයට සවන් දීමෙන්ය යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළේය.

2. භාලාල් හෙවත් සාධාරණ ලෙස දේපල මිල මුදල් උපයාගැනීමට ඇති අයිතිය. මේ සම්බන්ධයෙන් අල්ලාහ් තආලා මෙසේ පවසයි “ තුඹලාගෙන් ඇතැමකුට සෙස්සන්ට වැඩියෙන් අල්ලාහ් විසින් ප්‍රදානය කොට ඇති දැයට තුඹලා ගිණු නොවනු. තමන් උපයාගත් දැයින් නිසි කොටස පුරුෂයින්ට ලැබෙනු ඇත. එමෙන්ම තමන් උපයාගත් දෙයින් නිසි කොටස ස්තීන්ටද ලැබෙනු ඇත. -

3. සියළු දෙනාටම අධ්‍යාපනය හැදෑරීමේ අයිතිය ලබා දී ඇත. මුහම්මද් තබ් ඞ් තුමාණන් මෙසේ දේශනා කළහ.

අධ්‍යාපනය හැදෑරීම සියළු මුස්ලිම් කාන්තා හා පිරිමි පක්ෂය කෙරෙහි අනිවාර්ය වේ. (සුනන් ඉබ්නු මාජාහ්)

4. ශරීෆා පෙත්වා දුන් ආකාරයට මෙම විශ්වය තුළ ඇති සියල්ලක්ම හුක්නිවිදීමට සියළු දෙනාටම නිදහසක් ඇත.

මෙය සම්බන්ධයෙන් අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි
මහුය මබ සැමට පොළොව වසඟ කෙළේ එසේ හෙයින් එහි දිසා විදිසාවන්හි මබලා ගමන්කර එහි සම්පාදිත දෙයින් අනුභව කරන්න. (සුරතුල් මුල්ක් 15)

5. සුදුසුකම් හා හැකියාව ඇත්නම් මිනෑම කෙනෙකුට සමාජයේ නායකත්වය හෙබවීමට නිදහසක් ඇත.

මුහම්මද් තබි (සල්) තුමාණන් මෙසේ දේශනා කළහ.

සමාජයේ වගකීම් දරන්නට කෙනෙකුට අවකාශය ලැබීමෙන් පසු තමන්ගේ හිතවතුන්ට විශේෂ සැලකිලි ලබා දෙන්නේ තම මහු අල්ලාහ්ගේ ශාපය පහළ වන බව පැවසූහ. (ඉමාම් අහ්මද්)

සුදුස්සාට සුදුසු තැන නොදී නොසුදුසු තැනැත්තාට සමාජයේ වගකීම් භාරදීම සමාජ පරිහානියට හේතුවක් බව ඉස්ලාම් පෙත්වා දෙයි. මේ සම්බන්ධයෙන් මුහම්මද් තබි (සල්) තුමාණන් මෙසේ දේශනා කළහ. “ වගකීම් පැහැරහැරීම තුළින් අවසන් දිනය බලාපොරොත්තුවන්න එය එසේ සිදුවන්නේ කෙසේදැයි විමසන ලදී. එවිට

එතුමාණන් මෙසේ පැවැසූහ සමාජ වගකීම් (හා තිළි තානාන්තර) තොසුදුසු තැනැත්තාට පැවැරීම තුලින් විශ්ව අවසන් දිනය බලාපොරොත්තු වන්න (ග්‍රන්ථය සහිභුල් බුහාරි)

ඉස්ලාම් ධර්මය විසින් ස්වාධීන ආධ්‍යාත්මික බලතල කිසිවෙකුට පවරා නැත එවැනි බලතල වෙතත් ආගම් ධර්මයන්හි පූජක හෝ පූජ්‍ය පකෂයට ලබා දී ඇත. මෙසේ සර්ව බලධාරී දෙවියන් වහන්සේ සහ මිනිසා අතර කපුකම් කරන හෝ මැදිහත්ව කටයුතු කරන තරව කරුවන් ඉස්ලාම් දහම විසින් හඳුන්වා දී නොමැත

අවංක මාර්ගය අල්ලාහ්ටම වෙ. මහු හැර වෙතත් ආරක්ෂකයානත් වශයෙන් තෝරා ගත් පිරිස් (මෙසේ පවසති- අප මවුන් තමදින්නේ මවුන් අප අල්ලාහු වෙතටළං කිරීමටයයි පවසන්නෝය ඇත්තෙන්ම මවුන් විවාද කෙරෙමින් හුන් දැයෙහි මවුන් අතර අල්ලාහු විනිශ්චය කරන්නේය. ඇත්තෙන්ම අල්ලාහු බොරු කාරයෙකුට යහමග තනාපෙන්නේය.(අස් සුර් 3)

මිනිසා සහ දෙවියා අතර මැදිහත්ව කටයුතු කිරීමේ ක්‍රමවේදය ඉස්ලාම් සහමුලිත්ම ප්‍රතිකේෂප කරයි. මන්ද ඒ තුලින් අගනියක් හෝ සුගනියක් නොලැබෙන බැවිනි.

සෘජුව අල්ලාහ් සමඟ පිළිසඳරක යෙදී මැදිහත් කරුවෙකුගෙන් තොරව අපේ අවශ්‍යතාවය සඳහා අයදු සිටීම සහ අපේ වැරදි පාප ක්‍රියා හා දුර්වලතා සම්බන්ධයෙන් අල්ලාහ්ගෙන් පාපෝච්චාරනය කිරීම කෙරෙහි ඉස්ලාම් මිනිසා දිරිගන්වයි. මේ ගැන අල්ලාහ් තභාලා අල් කුර්භානයේ මෙසේ පවසයි.

“කෙනෙකු අකුසල් ධර්මයෙහි යෙදී සිය ආත්මයටද අපරාධයක් කර ගෙන පසුව අල්ලාහ් තභාලාගෙන් සමාව අයදු සිටින්නේ නම් අල්ලාහ් සමාව ලබා දෙන්නෙකු හා දයාව දක්වන්නෙකු සේ දැක ගැනීමට හැකි වේ.” (110 ءال)

ඉස්ලාම් ධර්මයෙහි අල්ලාහ් තභාලා වෙනුවෙන් මිනිසා ඉදිරිපිට පෙනී සිටිමින් අකුසලය මෙයයි කුසලය මෙයයි යනුවෙන් හෝ මිනිසාගේ වැරදි සඳහා සමාව ඛණ්ඩය කරන්නෙකු නියෝජිතයෙකු වශයෙන් පත් කර තැන. මේ ගැන අල්ලාහ් තභාලා මෙසේ පවසයි.

මවුන්ගේ පුජකයින් හා නායකයින් අල්ලාහ් වෙනුවට සිය දෙවියන් හැටියට මවුහු තොරාගත්හ. (අත්තවබා 31)

මෙහි අර්ථය මවුහු මවුන්ගේ තායකයින් දෙවන්වයෙන් අනුගතකය කල තමුත් මවුන්ට වන්දනාමානය නොකළහ. මවුන්ගේ තායකයින් දෙයක් තහනම් කළේ තම් එය තහනම් දෙයක්සේ පිළිගත්හ. දෙයක් අනුමත කළේ තම් එය අනුමත දෙයක් සේ පිළිගත්හ. (සුනත් තිර්මිදී)

ඉස්ලාම් දහම යනු සමාජයේ සියළු කටයුතුවලදී භාහිර හා අභ්‍යන්තර වශයෙන් සාකච්ඡා හා සම්මුති මාර්ගයෙන් සමාජ ප්‍රශ්න විසඳා සමාජයක් ගොඩ නංවන ධර්මයකි.

සාකච්ඡා මාර්ගයෙන් හා සම්මුතියෙන් සුහදව පොද්ගලික හා සමාජ ප්‍රශ්න විසඳාගැනීමේ මාර්ග සඳහා ඉස්ලාම් දහම විසින් ප්‍රමුඛ ස්ථානය ලබා දී ඇත. මේ සම්බන්ධයෙන් අල් කුර්ආනය මෙසේ පවසයි.

‘මවුන්ගේ හිමිට කීකරුවන්තා වූද සලාත්හි තීරනවෙන්තාවූද මවුන්ගේ කරුණු මවුන් අතර සාකච්ඡා කරන්නා වූද අප මවුනට දුන් දෙයින් අහිදම් කරන්නා වූ අයටද’ (අල් ඡුරා 38)

ආරම්භ මුස්ලීම්වරු ඉහත සඳහන් ක්‍රමවේදය අනුගමනය කළ බැවින් මවුහු ආගමික හා ලොකික වශයෙන් සෑම අංශයකින්ම ජයග්‍රහනය කළහ. තමුත් මෙම තත්ත්වයෙන් බැහැර වූ බැවින් මවුහු බොහෝ අංශවලින් පරාජයට පත් වූහ.

ඉස්ලාම් ඥාති හිතමිතුරන් හා අසල්වැසියන් අතර අන්‍යෝන්‍ය සම්බන්ධතා පවත්වාගෙන යාමේ අවශ්‍යතාවය ගැන පැහැදිලිව විස්තර කරයි. අල්කුර්ආනය මේ ගැන පවසන්නේ මෙසේය.

“අල්ලාහ්ට නමැදිත්ත මහුට කිසිවකින් සමානයන් නොතබන්න දෙමාපියන්දට තැයන්ටද අනාථයින්ටද දිඹුණුටද අසල්වැසි තැයන්ටද අසල්වැසි නොවන්නන්හටද සහකාරයාටද මගීන්ටද මබලාගේ දකුණු අත් හිමාකර ගත් අයටද (සංග්‍රහ කරවු) ඇත්තෙන්ම අල්ලාහ් අභංකාර අයටද පුහුමාත්තක්කාර අයටද ප්‍රිය නොකරන්නේය. (4 : 36)

මුහම්මද් නබි (සල්) තුමාණන් මෙසේ දේශනා කළහ.

“මබලා එකිනෙකාට රර්ඡ්‍යා නොකරන්න. (ලොකික) සම්පත් සඳහා තරග තනාකරන්න. ක්‍රෝද නොකරන්න. වෙළඳාම් කටයුතුවලදී අනුත්ගේ වෙළඳාම්වලට අකල් නොහලන්න. මබ සෑම දෙන සහෝදරයින් මෙන් කටයුතු කරන්න. (සහීන් බුහාරි) තවද මෙසේ ප්‍රකාශ කළහ. තමන්

ප්‍රිය කරන දේ තම සහෝදරයා කෙරෙහි ප්‍රිය කරන තුරු මබලා අතුරින් කිසිවෙකු මුම්මින් වරයෙකු වන්නේ නැත. (සහීන් බුහාරි)

ඉස්ලාම් දහමට හතරැකම් කරන අයටද තමන්ගේ අයිතිවාසිකම් ලබා ගැනීමට අයිතියක් ඇත.

බද්ර් සුද්ධයේදී අන් අඩංගුවට පත් අතී අසිස් බිත් උමෙයිර් මෙසේ පවසයි. අප සිර අත්අඩංගුවේ සිටි අවස්ථාවේදී මුහම්මද් නබි තුමාණන් මෙසේ පැවැසූහ “ සිර අත්අඩංගුවේ සිටින අයට යහපතක්ම කරන්න—මෙම අනුශාසනාවට අනුකූලව දිවා රාත්‍රි ආහාර ගැනීමේදී සේවක පිරිස් විසින් ඉදි අනුභව කල අතර අපට වටිනාකමක් වැඩි රොටි අහාර වශයෙන් පිරිනැමූහ. (හදිස්)

මිනිසුන්හට පමණක් නොව සිව්පාවන් පකෂීන් සඳහාද සිය අයිතීන් ලබා ගැනීමට ඉස්ලාමය විසින් මග පාදා ඇත. මුහම්මද් නබි (සල්) තුමාණන් මෙසේ පැවැසූහ.

කෙනෙකු විසින් පකෂීන් තිරපරාදේ මරණයට පත් කරන්නේ නම් කියාමත් දිනයේදී එම පකෂීන් අල්ලාහ් අභියස පැමිණ අසවල් පුද්ගලයා විසින් මා තිරපරාදේ මරණයට පත් කළේය යනුවෙන් පවසනු ඇත.

මුහම්මද් නබි (සල්) තුමාණන් මෙසේ පැවැසූහ. මබ් පිට නැග ගමන් කරන සවසාවත්ගේ ආහාර පාන ගැන සැලැකිලිමත් වන්න.

ඉස්ලාම් ධර්මය විසින් අයිතිවාසිකම් ගැන සැලැකීමේදී මහජනයා විසින් තනි පුද්ගලයා කෙරෙහිද තනි පුද්ගලයා විසින් මහජනයා කෙරෙහිද යුතුකම් හා අයිතිවාසිකම් ඉටු කිරීමේ ක්‍රම වෙදයන් ගැන උගන්වා ඇත.

මහජන පහසුව උදෙසා තනි පුද්ගලයෙකුගේ දේපොළ සම්පත් බාධාවක් ලෙස පවතිනම් එයින් කොටසක් හෝ මහජනයාගේ පහසුව සඳහා උපයෝගී කර ගැනීමට ඉස්ලාමය දිරිගන්වයි. උදා : වරක් මුහම්මද් නබි (සල්) තුමාණන් මාර්ගයක් පළල් කිරීම සඳහා කෙනෙකුගේ ඉඩමෙහි කොටසක් අවශ්‍ය වූ විටක එය අල්ලාහ් වෙනුවෙන් පූජා කරන ලෙස ඉල්ලූ විටකදී මහු එය ප්‍රතිකේෂ්ප කළේය. එවිට මුහම්මද් නබි (සල්) තුමාණන් එම ඉඩමෙන් කොටසක් මිලදී ගැනීමට මහු සමග එකඟ විය.

ඉස්ලාම් දහම යනු ආදරය කරුණා දයාවේ ධර්මයකි. මුහම්මද් නබි (සල්) තුමාණන් මේ ගැන මෙසේ දේශනා කළහ. “ ආදරය කරන්නන් හට අල්ලාහ් ආදරය කරුණාව දක්වයි, එබැවින්

පොළොව මත සිටිත් සියළු ජීවිත් හට ආදරය කරුණාව දක්වන්න.

ආදරය කරුණාව දයාව යන ගුණාංගයන් මිනිස් සත්තවයාට පමණක් නොව සතා සර්පයාට පවා පෙන්වන ලෙස ඉස්ලාමයේ ඉගැන්වීමයි. මුහම්මද් නබි (සල්) තුමාණන් මේ ගැන මෙසේ පැවැසූහ. “ ආහාර පාන තොදී කුඩු ගත කළ බිලිලෙකු මරණයට පත් වීමෙන් ඒ සඳහා වගකිව යුතු කාන්තාවක් තිරයට ඇතුළු වූවාය යනුවෙන් පැවැසූහ.

සත්ව කරුණාව තිසා මිනිසුන්ගේ පාප ක්‍රියාවන් සඳහා අල්ලාහ් තආලා මහුට සමාව දෙන බව මුහම්මද් නබි (සල්) තුමාණන් දේශනා කළහ. මේ සම්බන්ධ සිදුවීමක් ගැන මෙසේ පැවැසූහ.

වරක් කෙනෙකු දුර බැහැර ගමනක යෙදී සිටියදී අධික පිපාසයට පත් විය. ඡීදක් සොයාගත් එම පුද්ගලයා එම ඡීද තුලට බොහෝ අමාරුවෙන් බැස සිය පිපාසය තිවා ඡීදෙන් ගොඩ විය. ඉක්බිති මහු අසල සුනබියෙකුද පිපාසය තිසා වෙදනාවෙන් පසුවෙනු දුටු මහු තාවත ඡීද තුලට බැස අවශ්‍ය ජල ප්‍රමාණය රැගෙන එම සුනබියාගේ පිපාසය තිවීමට කටයුතු කළේය. මේ පුත්‍රය කර්මය හේතුවෙන් සද්ධාවට හා සතුටට පත් එම පුද්ගලයා අල්ලාහ්ට තුනි පුදකරමින් මහුගේ පාප කර්ම සඳහා

සමාව අයදා සිටියේය. මුහම්මද් නබි තුමාණන්ගේ ශ්‍රාවක තුමන්ලා මුහම්මද් නබි තුමාගේත් මෙසේ විචාරය “ සතුන්ට උපස්ථාන කිරීම තිසා අපහට ආතිසංස ලැබේද? එවිට මුහම්මද් නබි තුමාණන් එසේය යනුවෙන් පිළිතුරු දුන්හ.

සනා සර්පයාට මෙසේ උපස්තාන කිරීමෙන් ආතිසංස ලැබේ නම් මිනිසුන් වෙත උපස්තාන කිරීමෙන් කොතරම් ආතිසංස ලැබේද යනුවෙන් කල්පනා කළ යුතු වේ. මන්ද අල්ලාහ් තආලා විසින් ලෙවෙ සියළු සත්ත්වයින්ට වඩා මිනිස් සත්ත්වයා උසස් තත්වයට පත් කර ඇත. අල්ලාහ් දෙව්දුන් මේ ගැන මෙසේ පවසයි.

“තවද අපි ආදම්ගේ දරුවන් උත්තරීතර තත්ත්වයට පමුණුවා ඇත. පොළොව තලයෙහිද සමුද්‍රයෙහිද මවුන් සම්භාවනිය තත්ත්වයට පත් කළෙමු. අගනා දෙයින් මවුන් වෙත ආහාර පාන දුනිමු. අප නිර්මාතෘ කළ දෑ අතරින් මවුන් විශිෂ්ට කෙළෙමු. (බනි ඉස්රාෆිල් 70)

ඉස්ලාමීය ඉගැන්වීම් ලෝකික ජීවිතයෙන් අත්විඳි දුෂ්කර ක්‍රියා කරන ලෙස උගන්වා තැන. මෙලොව ආශිර්වාදයක් ලෙස ලැබී ඇති වරප්‍රසාදයන් භුක්ති විඳින මෙන් ලෝවැසි ජනයාට ආයාචනා කරයි. මුහම්මද් නබි (සල්) තුමාණන් මෙසේ දේශනා කළහ. “ මබ්ලා සිය ජීවිතය දුෂ්කර තත්ත්වයට

පත් නොකරන්න. එවිට ජීවත් වීම බලට දුෂ්කර වනු ඇත.—

මුහම්මද් නබි (සල්) තුමාණන් මෙසේද වදාලහ. “ අහාර පානාදිය අනුභව කරන්න දතට පිතට දෙන්න, නමුත් තාස්ති කාර ක්‍රමයෙන් වැළකී සිටින්න. දෙවියන් වහන්සේ මහු විසින් පිරිනමා ඇති වරප්‍රසාද සහ ආශිර්වාදයන් මිනිසා හුක්තිවිඳිනවා දකින්නට මහු ප්‍රිය කරයි.

තවද ඉස්ලාම් දහම විසින් මෙලොව ජීවිතයෙහි අශ්වාදයන් කෙරෙහි ඇලී ගැලී බැඳී තත්හා ආශා හා රාගයෙන් දිවි ගෙවීමද කෙතෙකුගේ දරුණු පරිහානියට හේතුවක් බව උගන්වා ඇත. එබැවින් ලෝකික හා ආධ්‍යාත්මික මාර්ග අතරින් මධ්‍යස්ථ මාර්ගයක් අනුගමනය කරන ලෙසත් සමබර ජීවිතයක් ගත කරන ලෙසත් අවවාද අනුශාසනා කර ඇත.

ලෝකික හා ආධ්‍යාත්මික මාර්ග දෙක සමබරව පවත්වාගෙන යාම සඳහා පහත සඳහන් අල් කුර්ආන් වදන කදිම නිදසුනකි. “ විශ්වාසවන්තයිනි! ජුම්ආ දින සලාතය සඳහා ආරාධනා කරනු ලැබූ කල්හි මබේ වෙළඳාම් කටයුතු අත්හිටුවන්න. මබ දැන සිටින්නේ නම් මෙම පිළිවෙත ඉතා යහපත් වූ එකකි. (පර්වෂේදය ජුම්ආ 09)

තවද මෙසේ සඳහන් කරයි. “සලාතය නිමවුවායින් පසු පොලෝ තලයෙහි විසිර ගොස් අල්ලාහ්ගේ වරප්‍රසාදයක් සොයා යන්න. ජයග්‍රාහනය සඳහා අධික ලෙස අල්ලාහ් දෙවියන්වහන්සේ සිහිකරන්න. (ජුම්හා 10)

ඔබවින් ඉස්ලාම් දහම විසින් ලෝකික හා ආධ්‍යාත්මික යන මාර්ග දෙක සඳහා වැදගත් ස්ථානයක් ලබා දී ඇත. අල්ලාහ් තභාලා මේ ගැන මෙසේ පවසයි.

මිනිසුන් වෙළඳාම හා ගනු දෙනු තුලින්ද අල්ලාහු මෙතෙහි කිරීමෙන්ද සලාත්හි නිරතවීමෙන්ද සකාත් දීමෙන්ද ඔවුන් නොවලක්වති. සිත්ද දැස්ද පෙරළන දින ගැන ඔවුන් හිය වෙති. (24:37)

ඉස්ලාම් දහම විසින් සිය ආධ්‍යාත්මික භාවය ගත සිත සියල්ල ගැන හොඳ සොදිසියෙන් සිටින ලෙසත් ඒ සඳහා වූ අයිතිවාසිකම් තිසි ලෙස ලබා දෙන ලෙසත් ඉල්ලීමක් කරයි.

මෙම සිත කය වචනය යන දොරටු ගැන පරීක්ෂා කාරිවෙත ලෙසත් ඒවා පවිත්‍ර ලෙස පවත්වාගෙන යන ලෙසත් ඉල්ලීමක් කරයි.

“කෙතෙකු අණු ප්‍රමාණයක් හොඳක් කෙළේ නම් මහු එය දකින්නේය. යමෙක් අණු ප්‍රමාණයක් තරකක් කෙළේ නම් මහු එය දකින්නේය. (99: 7 - 8)

අල්ලාහ් තආලා විසින් අනුමත කරන ලද ආශිර්වාදයන්ගෙන් වැළකී සිටින කිසි විටක අවවාද නොකරන අතර ලොවෙහි හිත සුව පිණිස වැඩ පිණිස පවතින දේ භුක්ති විඳින ලෙස ඉල්ලීමක් කරයි.

“ අල්ලාහ් තආලා විසින් සිය ගැත්තන් වෙනුවෙන් ප්‍රධානය කරන ලද පවුතු වූ අහාර (භුක්ති විඳීමට නොදී) වළක්වන්නේ කවරහුද (අහ්රෆ් - 32)

අපේ ශරීරයෙහි අත්තර් ගතවී ඇති ප්‍රාණය තුලින් සියළු අවයවයන් ඒ ඒ කාර්යයන්හි යෙදෙන්නේ අල්ලාහ් තආලා සියළු අවස්ථාවන්හිදී වන්දනා මානය කිරීමටය එබැවින් මෙම ශරීරයට අල්ලාහ් විසින් ආශිර්වාදයක් සේ ප්‍රධානය කළ දේ භුක්ති විඳීම අවශ්‍ය වන අතර එම ආශිර්වාදයන් විනාශයට පත් කිරීම නොහොඟිතා කරුණක් වේ. මෙම ආශිර්වාදයන් නිසිලෙස භුක්ති විඳීම තුලින් සිය ශරීර සෞඛ්‍යයට යහපතක්ම සිදු වන බව අල් කුර්ආනයේ ඉගැන්වීමයි.

“ මිනිසා මනා ලෙස නිර්මාණය කළේය. “ (අත් තීන් 4)

එබැවින් ශරීර සෞඛ්‍යය නිසි ලෙස ආරක්ෂා කිරීම සඳහා ඉස්ලාමය විසින් පහත සඳහන් අවවාද ලබා දී ඇත.

1. පිරිසිදු කම :

අල්ලාහ් තභාලා මෙසේ පවසයි.
පාපය සඳහා සමාව අයද සිටින්නන් හා පිරිසිදු වන්නයින් අල්ලාහ් ප්‍රිය කරයි. (2 : 222)

පස් වෙලේ සහ අනිකුත් සලාතයන් සම්පූර්ණ වීමට වූදු හෙවත් අර්ධ දෝවනය අනිවාර්ය කර ඇත.

තවද සංසර්ගයෙහි යෙදීමෙන් පසු පවිත්‍ර වීම අනිවාර්ය කර ඇත. එමෙන්ම සමහර වන්දනාමාන ඉටු කිරීමට පෙර ජලස්නානය කිරීම ප්‍රියජනක මෙහෙයක් ලෙස හඳුන්වා දී ඇත. උදා:ලෙස ජුම්ආ සලාතය, ර්ද් හෙවත් අවුරුදු උත්සව දිනයන්හි සලාතය උමරා - හජ් යනාදී වන්දනාමාන ක්‍රියාවන් සඳහා ජනස්නානය කිරීම වැදගත් මෙහෙයක් ලෙස හඳුන්වා දී ඇත.

2. පවිත්‍රතාවයන්හි අවශ්‍යතාවය

ආහාර ගැනීමට පෙර දෙඅත් සෝදාගැනීම :
ආහාරයක ආශීර්වාදය පවතින්නේ ආහාරයට පෙර
සහ පසු දෙඅත් හොඳින් සෝදා ගැනීමෙන්ය.
යනුවෙන් මුහම්මද් තබී (සල්) තුමාණන් දේශනා
කළහ.

දත් මැදීම

දත් මැදීම කෙරෙහි ඉස්ලාම දහම විසින් විශිෂ්ට
ස්ථානයක් ලබා දී ඇත. මිනිසුන්ට සිදුවන
අවහිරතාවය ගැන සැලකිල්ලට නොගන්නා තම්
සෑම සලාත් අවස්ථාවකම මිස්වාක් භාවිත අනිවාර්ය
කරන්නට ඉඩ තිබිණි.

විවිධ රෝගයන්ගෙන් දුරු වීම

මුහම්මද් තබී (සල්) තුමාණන් මෙසේ දේශනා
කළහ. ස්වාභාවික පිරිසිදුකම් පහකි. එනම්
පිරිමිත්ගේ වර්ම ජේඵනය, කිහිල්ලෙහි රෝම ඉවත්
කිරීම, රහසිගත ස්ථානයන්හි රෝම ඉවත් කිරීම,
උඩු රුවුල් කැපීම, නියපොතු කැපීම, යනාදය වේ.
(හදිස්)

3. ගුණවත් දෙයින් අහාර පාන ලබාගැනීම :
අල්ලාහ් තආලා මෙසේ පවසයි.

“විශ්වාස වත්තයිනි! අප විසින් මෙ සැමට පිරිනමන ලද පවිත්‍ර වූ ආහාර අනුභව කරන්න. මෙලා මහු(අල්ලාහ්) ටම වන්දනාමානය කරන්න. අල්ලාහ්ට තුනි පුද කරන්න, (2 : 172)

4 ඉස්ලාම් දහම විසින් අගුණ හා අපවිත්‍ර දේ තහනම් කර ඇත.

උදා : ගෙල සිඳීමකින් තොරව මරණයට පත් වූ සතුන්ගේ මාංශ, රුදිර ලේ , උරු මස්, මත් ද්‍රව්‍ය, මත් කුඩු, දුම්පානය. මෙසේ ඉහත සඳහන් ද්‍රව්‍ය තහනම් කර ඇත්තේ කෙනෙකුගේ ශරීර සෞඛ්‍යය ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහාය. මේ ගැන අල්ලාහ් තඤාලා මෙසේ පවසයි.

,, ඇත්තෙන්ම ස්වභාවයෙන් මළ සතුන්ගේ මාංසද, රුධිරද, සුකර මාංසද අල්ලාහ් හැර වෙන දැයට කැප කළ දැයද මෙලා කෙරෙහි තහනම් කර ඇත. (2 : 173)

අල්ලාහ් තඤාලා මෙසේද පවසයි. “ විශ්වාස වත්තයිනි! මත් පැන් පානයද, දු කෙමියද (ඇදහීම පිණිස සිටුවන ලද) පිළිරුද, තිමිති බැලීමද, ශාස්තෘන්ගේ ක්‍රියාවන්ගෙන් පිළිකල් කරන ලද තීව දෑ වේ. මෙ ජයග්‍රාහනය වෙත පිණිස එයින් වැළකි සිටින්න.

මත්පැන් පානයන්ද දු කෙළියන්ද තොප අතර විරෝධයද ද්වේෂයද හටගත්වා අල්ලාහ් සිහිකිරීමෙන්ද සලාත් කිරීමෙන්ද මඬ වළක්වන්නේය. ඡයිතාත් අදහස් කරන්නේ එසේ හෙයින් එයින් වැළකෙන්නහුද? (වැළකෙවු) (5 : 90 - 91)

5. මිනිසාගේ ගත සිත පිතවන්නට ඉස්ලාම් දහම විසින් ක්‍රීඩා අංගයන්ද අනුමත කර ඇත: උදා : මල්ලව පොර , දිවීම පිහිනීම හා වෙනත් ක්‍රීඩා අංගද අනුමත කර ඇත.

මුහම්ද් තබ් (සල්) තුමාණන් ප්‍රසිද්ධ මල්ලව පොර වරයෙකු වූ රිකාතා හෙවත් සහාබ් මිතුරු සමග මල්ලව පොර ක්‍රීඩාවේ යෙදී ඇත.

මුහම්ද් තබ් (සල්) තුමාණන්ගේ බිරිඳ වූ ආඉෂා තුමිය මෙසේ පවසන්නීය.

මුහම්ද් තබ් තුමාණන් මා සමග දුර දිවීමේ තරගයක යෙදුනේය එහිදී එවිට මා විසින් ජයග්‍රාහනය අත්පත් කර ගන්නා ලදී. තවත් වරෙකදී එවිට මා තරඟාවී සිටියමි එවිට මුහම්ද් තබ් තුමා විසින් ජයග්‍රාහනය හිමි කර ගන්නා ලදී. (හදිස්)

තවද ඊතල විදීම පිහිනීමේ ක්‍රීඩාවන් හා අශ්ව සවාරි සඳහා පුහුණුවක් ලබා ගැනීමේ අවශ්‍යතාවය ගැන පිලිබඳ මුහම්මද් නබි තුමාණන්ගේ ප්‍රධාන පෙළේ ශ්‍රාවක මිතුරෙකු වූ උමර් රලියල්ලාහු අත්හැ තුමා විසින් කිහිප අවස්ථාකදීම මනක් කර දෙන ලදී. එතුමා මේ පිලිබඳව මෙසේ පැවැසූහ.

මබලා මබේ දරුවන්හට ඊතල විදීම, පිහිනීමේ ක්‍රීඩාවන් හා අශ්ව සවාරි සඳහා පුහුණුවක් ලබා දෙන්න.

සමහර ආගමික දර්ශනයන් අනුගමනය කරන දනන් විසින් ලෙඩ රෝග පවා දෙවියන් වහන්සේගේ කැමැත්ත බව සිතා ගිලන් ගත වූ විට අවශ්‍ය ප්‍රතිකාර නොගෙන ඉතා අසීරු තත්ත්වයන්ට හා සමහර විට අවසානයේදී දී මරුවාගේ උගුලටද හසු වෙන පුවත් අපට අසන්නට ලැබේ. ඉස්ලාම් දහම මෙම චිත්තතය ප්‍රතිකේෂ්ප කරන අතර ලෙඩ රෝග සඳහා ඒ සඳහා විශේෂඥයින්ගේ මාර්ගයෙන් ප්‍රතිකාර ලබා ගැනීමට උනන්දු කර ඇත. මුහම්මද් නබි තුමා විසින් රෝග සඳහා ප්‍රතිකාර ලබා ගැනීමේ අවශ්‍යතාවය ගැන මෙසේ සඳහන් කර ඇත.

“අල්ලාහ් දෙවියන් විසින් රෝග සහ ඒ සඳහා ප්‍රතිකාරද පහළ කර ඇත. එබැවින් මබලාගේ රෝග සඳහා නිසි ප්‍රතිකාර ලබාගන්න. තවද

මෙහි රෝගය සඳහා අතිශය ප්‍රතිකාර ලබා ගැනීමෙන් වැළැකී සිටින්න. (හදිස්)

විටින් විට යාවඥාවන්හි යෙදීමෙන් සිතට මෙන්ම ගතටද සුවය සැනසුම සොම්නස ලබා ගැනීමට හැකි බව අල් කුර්ආනයේ මෙසේ සඳහන් වේ.

විශ්වාස කොට අල්ලාහ් සිහි කිරීමෙන් මවුන්ගේ සිත් සැනැසෙනු ඇත. සත්‍ය වශයෙන්ම අල්ලාහ් සිහි කිරීම තුලින් සිත් සහනයට පත් වන්නේ. (13 : 28)

අනුන් වෙනුවෙන් ඉටු කළ යුතු යුතුකම් මෙන්ම තමන් වෙනුවෙන්ද, සිය ශරීරය සඳහා ලබා දිය යුතු යුතුකම් ගැනද ඉස්ලාම් දහම විසින් දේශනා කර ඇත. සිය ශරීර සෞඛ්‍යය ගැන උදාසීනව සිටීම ගැන මුහම්මද් තබා තුමා විසින් තරයේ හෙළා දැක ඇත. සිත ගත රුක ගැනීමේ අවශ්‍යතාවය ගැන හා එහි වැදගත් කම ගැන පහත සඳහන් හදිසයෙන් මනාව පැහැදිලි කර ඇත.

අතස් රලියල්ලාහු අත්හු තුමාණන් දැනුම් දෙන හදිසයක මෙසේ සඳහන් වේ.

මුහම්මද් තබා තුමාණන්ගේ මිතුරන් තිදෙනෙකු එතුමාණන්ගේ අමුචන්ගේ මාර්ගයෙන් මුහම්මද්

තඹ තුමාණන්ගේ වන්දනාමාන වත් පිළිවෙත් පිළිබඳ තොරතුරු ලබා දැනගැනීමෙන් පසු එතුමාණන්ගේ විශිෂ්ට වන්දනාමාන කටයුතු ගැන ඉතා විශ්මයට හා මව්නියට පත් වූ ඔවුහු තම තමන්ගේ වන්දනාමාන පිළිවෙත් ඉදිරි අනාගතයේදී ඉටු කළ යුතු ආකාරය ගැන පහත සඳහන් ආකාරයට තමන් අතර සාකච්ඡා කර ගත්හ.

ලුහම්මද් තඹ තුමාගේ ඉබාදත් ගැන සලකා බලන විට අපේ වන්දනාමාන තත්ත්වයන් ඉතා පහත් තත්ත්වයක වැටී ඇත. එතුමාගේ පෙර සහ පසු සියළු වැරදි සඳහා අල්ලාහ් සමාව දී ඇත. එබැවින් මා අද දින සිට රාත්‍රී කාලය පුරා සලාතයෙහි නිරත වෙමි. යනුවෙන් පළමු වැන්නා ප්‍රකාශ කළේය. මා දිවා කාලය පුරා උපවාසයෙහි නිරත වෙමි. යනුවෙන් දෙවැන්නා පැවැසීය. මා විවාහ ජීවිතයෙන් අත්මිදී ඉබාදත් වන්දනා මාන කටයුතුවල නිරත වෙමි. යනුවෙන් තෙවැන්නා පැවැසීය. මෙම පුවත ආරංචි වූ ලුහම්මද් තඹ තුමාණන් මෙම මිතුරන් තිදෙනා අමතා මෙසේ ප්‍රකාශ කළහ. මා මඛලාට වඩා අල්ලාහ්ට බිය බැති කෙනෙකි නමුත් මා උපවාසයෙහි යෙදෙන්නෙමි උපවාසයෙන් මිදෙන්නෙමි සලාත් ඉටුකරමි සලාතය අවසන් කර පෞද්ගලික කටයුතුවල නිරත වෙමි තවද අමු දරුවන් සමග පවුල් ජීවිතයක් ගත කරමි. එබැවින් මගේ වත්පිළිවෙතින් කෙනෙකු

අත්මිදෙන්තේද මහු මගේ සමාජයට අයත් කෙනෙකු නොවේ. (සහීන් බුහාරි)

ඉස්ලාම් දහම යනු දැනුම ඥානය පදනම් කර ගත් දහමකි. එය අධ්‍යාපනය හැදෑරීම කෙරෙහි මිනිසු දිරිගන්වයි.

අල් කුර්ආනය මේ පිළිබඳව මෙසේ සඳහන් කරයි. “දැනුම අත්තා සහ දැනුම තැත්තා එක සමාන වෙද” (Zසුර් 9)

ඉස්ලාමය විසින් අඥානය හෙළා දැක ඇත. මේ ගැන අල් කුර්ආනය මෙසේ සඳහන් කරයි. අචාදු බිල්ලාහි අත් අකුන මිතල් ජාහිලීන් එනම් අඥානයෙකු නොවීම සඳහා අල්ලාහ් තආලාගෙන් පිහිට පනමි.

සිය පාපී අකුසල් ක්‍රියාවන් සඳහා පශ්චස්තාප වෙමින් සහ නැවත එම අකුසල් ක්‍රියාවෙන් දුර සිටම දුරුවෙන බවට අධිෂ්ඨාන කරන දනන් සඳහා පව සමා දීම ඉස්ලාමයේ ඉගැන්වීමයි. මේ ගැන අල්කුර්ආනය මෙසේ පවසයි.

“ පසුතැවිලි වී විශ්වාස කොට යහකම් කළ අය හැරැය. අල්ලාහු මොවුන්ගේ කුහකකම් යහකමට මාරු කරන්නේය. අල්ලාහ් සදා කෂමා කරන්නේය. මහු දයාලය. (25 : 70)

ඉහත සඳහන් කෂමා දීම සිය ඉදුරන් පිතවීමේදී අල්ලාහ් දෙවිදුන්ට බලපාන ආකාරයට කළ වැරදි සඳහාය. නමුත් මිනිසා විසින් මිනිසෙකුට කරන පාපිෂ්ඨ ක්‍රියාවන්හිදී පළමුව අපරාධයට ලක් වූ තැනැත්තාගේත් සමාච අයද සිටිය යුතුය. එසේම කෙනෙකුගේ මුදලට සහ සම්පත් සඳහා අලාභයක් සිදු කර ඇත්නම් එම අලාභය ගෙවීමෙන් පසු සමාච අයද සිටිය යුතුය.

අකුසල් ධර්මයෙහි තිරනවුවත් එහි ආදීනත්වය දැනගැනීමෙන් පසු එයින් අත්මිදෙන්නට ඉදිරිපත් වීමේදී ඒ සඳහා දිරිගැන්වීම ඉස්ලාමයේ මාර්ගයයි. අල් කුර්ආනය මේ සම්බන්ධයෙන් මෙසේ පවසයි.

“නමනටම පරිහානියක් කරගත් මගේ වහලුනි! අල්ලාහ්ගේ දයාලුභාවය ගැන අපේකෂා භංගත්වයක් ඇත් නොකරනු. ඇත්තෙන්ම අල්ලාහ් සියළු පව කෂමා කරන්නේය. ඇත්තෙන්ම ඔහු කෂමාත්විතය. දයාලුය යැයි පවසන්න. (39 : 53)

ඉස්ලාමීය සාරධර්ම මාලා

සත්‍ය වශයෙන්ම ලෝක වාසි මිනිස් සත්වයාගේ මෙලොව වශයෙන් එකම බලාපොරොත්තුව සමාධිමත් ජීවිතයක් ගත කිරීම යන්නෙහි කිසිම සැකයක් නැත. මේ සම්බන්ධයෙන් කිසිවෙකුට දෙවැනි අදහසක නැත. මිහිපිට ජීවත්වන සියලු දෙනාත් සිය ජීවිත කාලය තුළ සියළු දුක් කරදර ඉවත දමා සුව පහසු ජීවිතයක් ගතකිරීමට දරන උත්සාහය කිය නිම කරන්නට නොහැක. මේ සඳහා මෙතරම් පරිශ්‍රමයක් දරන්නේ සමාධිමත් ජීවිතය යන්නයි. මෙසේ ඒ වාසනාවන්ත ජීවිතය අත්පත් කර ගැනීම වස්, දිවා රාත්‍රී, වෙහෙස දරන්නේ සිය සමාදිමත් ජීවිතයේ සිහිනය සැබෑ කිරීමක් වශයෙනි.

භූදෙකේ දුප්පත් පොහොසත් උගත් නුගත් යන බේදයකින් තොරවල ඒ වාසනාවන්ත අවස්ථාව ලබා ගැනීමට උත්සාහ නොකරන කෙනෙකු මේ මිහිපිට කිසිසේත් සිටීමට නොහැකිය. හොඳ තරක තෝරා බේරා ගැනීමට අපොහොසත් වීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ජනජීවනයේ කඩාවැටීමක් ඇතිවන බව එක පැත්තකින් මනාව වැටහී යන්නේය. නිදසුනක් ලෙස මත්ද්‍රව්‍ය සුදුව සුරුව තුලින් තම සතුට සැතපුම ලොකර ගත හැකියැයි සිතන කෙනෙකු එයට නැඹුරු වෙයි. ඉක්බිති අවසානයේදී එය පළවෙත් කාන්සියෙන් සහ දොමනසෙන් පිරුණු අවස්ථාවක් බවට පරිවර්තනය වේ.

හාහිර වශයෙන් සතුවෙන් පිවිත්වනවායැයි පවසන බොහෝ දෙනා අසහනයෙන් පිරී දිවියක් තුළ හිරවී සිටින්නේ සුවය ලබා දිය හැකි නියම පිවින ක්‍රමය කුමක් දැයි මනාව වටහා ගැනීමට නොහැකි වුවාක් මෙන්. එබැවින් ඉස්ලාම් දහම තුළින් අසහනය සමෘද්ධිය ලබා ගැනීමට තම එය ක්‍රමානුකූලව අධ්‍යයනය කළ යුතුවේ. එබැවින් මුහම්මද් තබි තුමාණන්ගේ චරිතය සහ අල්කුර්ආනය මුල්කරගෙන ඉස්ලාම් උගන්වන සමාජ සාරධර්ම ගැන සාකච්ඡා කිරීම වැදගත්වේ.

විශිෂ්ට ඉගැන්වීමවලින් හෙබි ඉස්ලාම් දහම මිනි මිනිස් සත්වයාගේ ලොකික සහ ලෝකෝත්තර පිවිතයේ උවමනාවන්ද සපුරාදෙන දහමකි. ඒවා තම

1. සර්වබල දෙවදුගෙන් සහ ඉස්ලාම් දහම මනු ගැන පරිසමාප්ත අත්දැමීමේ විස්තර කරයි. ඒ ගැන අල්ලාහ් දෙවදු අල්කුර්ආනයේ මෙසේ පවසයි :

‘විශ්වය සහ එහි සියල්ල) නිර්මාණය කළ භවතා කවරෙකු දැයි නොදන්නේද? මනු සාවධානව නිරීක්ෂණය කරන්නා සහ සුවිඥානය.’ (67 : 14)

2. මිනිසාගේ ප්‍රාතමික අවදිය සහ මිනිසාගේ මැවීම තුළ අත්තර් ගතවී ඇති හේතුව ගැන මෙසේ පැහැදිලි කරයි :

‘මිනිසුනේ, මඟ මඟයේ දෙවිඳුට බිය වව. මහු මඟ සියල්ල එකම ආත්මයකින් නිර්මාණය කළේය. එයින් මහුගේ බිරිඳද නිර්මාණය කළේය. ඉන්පසු ඒ දෙදෙනාගෙන් අපමණ පුරුෂයින්ද ස්ත්‍රීන්ද නිර්මාණය කර (මිහිපිට සාමය පැතිර වීම සඳහා) පැතිර විය’. (4 : 1)

මිනිස් නිර්මාණයේ ඉලක්කය ගැන මෙසේ පවසයි :

‘නවද, ජීන් (සමූහය) සහ මිනිස් (වර්ගය)මා හට වන්දනාමාන කිරීමට විනා මා නිර්මාණය නොකළෙමි’. (51 : 56)

3. ඉස්ලාම් සහජ ස්වභාවික ධර්මයකි. අල්ලාහ් දෙවිඳු අල්කුර්ආනයේ මෙසේ පවසයි :

‘කුමණ ස්වභාවයෙහි අල්ලාහ් මිනිසා (නිර්මාණය) කළේද එය මහුගේ (ස්ථිර) සහජ ධර්මය වේ’. (30 : 30)

4. එය බුද්ධියට මරොත්තු දෙන දහමකි. අල්කුර්ආනය මෙසේ පවසයි :

‘දැනුම ඇත්තාද දැනුම නැත්තාද සම වන්නේද? ඇත්තවශයෙන්ම (මෙම කුර්ආනය මගින්) මෙනෙහි

කරන්නන් නුවණැත්තන්ය’.
(අල්කූර්ආන් 39 : 9)

අල්ලාහු අල්කූර්ආනයේ මෙසේ පවසයි

ඇත්තෙන්ම අහස් සහ පොලොව නිර්මාණයෙහිද,
දිවා රෑ මාරුවී පැමිණීමෙහිද නුවණැත්තන්ට
සාධකයන් වේ. (3 : 190)

5. ඉස්ලාම් දහම ඡරීආ හෙවත් දෙවියන්ගේ තිති සහ අවවාද යනාදියෙන් සමන්විත ප්‍රතිපදාවකි : එය සර්වඥාන දෙවියුගේ ඡරීආ හෙවත් පරිසමාප්ත පරමාධිපත්‍ය ආඥාවෙන් හෙබි දහමකි. එය තනි පුද්ගල සහ සමාජයට සුදුසු ප්‍රතිපත්තිවලින් සහ චිත්තගරුක ක්‍රියාකාරකම්වලින් යුතු සැලැසුම් සහගත සම්පූර්ණවූ දහමකි.

6. එය මිනිස් සත්වයාගේ ජීවන මග යහපත් කිරීම සඳහා වූ මගපෙන්වීමකි. එය මිනිසා අමතන්නේ යහමග හැරෙන විලසිනි. .

7. සතුරන් වුවද මවුන් සමග යුක්තිගරුක ලෙස වෙසෙන්නට සහ හැසිරෙන්නට අත කරන දහමකි. යුක්තිය පසිඳලීමේදී මිතුරා සහ හතුරා යන දෙපාර්ශ්වය අතර සමව වෙසෙන ලෙස අතකරන දහමකි. ඒ ගැන අල්ලාහ් දෙවියු පරිශුද්ධවූ අල්කූර්ආනයේ මෙසේ පවසයි :

‘සමූහයක් කෙරෙහි වූ මඟගේ ක්‍රෝධය මවුන්ට අසාධාරණකම් කරන්නට නොපෙලඹේවා. යුක්තිය ඉටු කරව. එය බියබැති බවට ඉතා සමීපය’.
(5 : 8)

‘ඇත්තෙන්ම අල්ලාහ් යුක්තිය ගැන අණ කරයි’.
(16 : 90)
‘මඟ යමක් කිවහොත් නැයන්ට හෝ වෙවා යුක්තියම පිළිපදව’.
(6 : 152)

8. ඉස්ලාම් දහම : ජාති, වර්ණ හෝ උස් පහත් බේදයකින් තොරව විශ්වාසවන්ත සහෝදරත්වයක් මතු කරන දහමකි. ගෝත්‍ර වාදයට හෝ වංශ වාදයට අතුගා දමා ඇත. ට්‍රිත්තසන්නානයේ බියබැති කමට පමණක් වැදගත් ස්ථානයක් ලබා දී ඇත.

9.: දැනුම අධ්‍යාපනය ලබා ගැනීම සියලු පිරිමි සහ ස්ත්‍රීන් කෙරෙහිම අනිවාර්යය වේ. ඒ දැනුම මිනිසා උත්තරීතර තත්වයට පත්කරයි යන්න එහි සංකල්පයයි. ඒ ගැන අල්ලාහ් අල්කූර්ආනයේ මෙසේ පවසයි :

‘සැබැවින්ම මඟගෙන් විශ්වාසවන්තයින්ගේද දෙනාය ප්‍රධානය කරන ලද්දන්ගේද තත්වය උසස් කරන්නේය’.

(58 : 1

10. ඉස්ලාම දහම පිළිගන්නා කෙනෙකු සෞභාග්‍යමත් තැනකට පත් කරන බවට පොරොන්දු වෙයි.

‘මෙහි අතරින් කවරෙකු විශ්වාස කර යහපත් කර්මයන්හි යෙදෙන්නේද ඔවුන් ඔවුන්ට පෙර විසූවන් (මිහිපිට) පාලන තන්ත්‍රයට පත් කළා සේ නියත වශයෙන්ම ඔවුන්ද පාලන තන්ත්‍රයට පත්කරන බවද, ඔහු ඔවුන් වෙත පවරා දුන් දහමෙහිම සත්‍ය ලෙස ස්ථිර කරන බවද, සැබැවින්ම ඔවුන් තුළ පවතින ඛිය සතුටක් ලෙස වෙනස් කරන බවද අල්ලාහ් පොරොන්දු වෙයි. ඔවුන් මට ආදේශ නොකර මා වන්දනාමානස කරනු ඇත. (24 : 55)

තවද, අල්ලාහු අල්කූර්ආනයේ මෙසේ පවසයි

‘පිරිමියෙක් හෝ වෙඩා ස්ත්‍රියක් හෝ වෙඩා කවරෙකු හෝ විශ්වාස වන්නව යහපත් කර්මයන් කරන්නේද සැබැවින්ම අප ඔවුන්ට සෞභාග්‍යමත් දිවි පෙවෙතක් ලබා දෙන්නෙමු. තවද (එලොව) ඔවුන් කළ හොඳ දෙයින් ඔවුන්ට මනහර ප්‍රතිපල ලබා දෙන්නෙමු.’ (16 : 97)

11. පොදුවේ මිනිසා මෙලොව වශයෙන් මුහුණ පාන සියළු ආකාරයේ ගැටළු සඳහා ඉස්ලාම් දහම තුළ මනා විසදුම් ඇත. කෙටියෙන් සඳහන් කරනවා නම් කෙනෙකුගේ ජීවිතයට අවශ්‍ය කරන මගපෙන්වීම් සඳහා ඉස්ලාම් දහම මනා ආදර්ශමත් ආඥා සහ නීතිරීති සකස් කර ඒ යටතෙහි දිවි මග පවත්වා ගෙන යන ලෙස ඉල්ලා සිටී.

ඒර්ආ නීති පද්ධතිය උසස් මිනිස් සමාජයක් සංස්ථාපනය කර ඇති බව තහවුරු කරන ඉස්ලාම් දහම ඒ සඳහා මුහම්මද් නබි තුමාණන්ගේ ජීවිතය ආදර්ශයක් ලෙස ගෙන හැර දක්වයි.

ඉස්ලාම් දහම සෑම දෙනෙකුටම සියලු කාලයටද සියලු තැනටද සියලු අවස්ථාවන් හටද සුදුසු දහමකි. සියළු දෙනා කෙරෙහි පරිසමාප්ත විසදුමක් ගෙන දේ. එසේම එදා ජීවත්වූ සමාජයට සේම වත්මන් සමාජයටද, අනාගත සමාජයටද එය සුදුසු බව සාක්ෂාත් කරයි.

ඉස්ලාම්, සමාජ ක්‍රමය තුළ ශක්තිමත් බැඳීමක් ඇති කරවන අතර බලවත් සබ්ධතාවයක් ගොඩ නගන දයාත්විත දහමකි. මෙම තත්ත්වය ගැන මුහම්මද් නබි (සල්) තුමා පවසන විට “විශ්වාස වත්තයින් අතර පවතින සබඳතාවයට නිදසුනක් නම් මිනිසාගේ කය වේ. කයෙහි එක් අවයවයක්

රෝගයට පත්වූ කළු එහි වේදනාව මුළු ශරීරයටම ගෙන දෙයි.

ඉස්ලාම් අලස කම හෙලා දකින අතර ධෛර්යවන්ත භාවය දිරිමත් කරයි. හම්මද් නබි (සල්) තුමා වරෙක මෙසේ දෙසූහ : ‘බෙලහින දුර්වල විශ්වාස වන්තයාට වඩා ධෛර්යවන්ත විශ්වාස වන්තයා කෙරෙහි අල්ලාහ් බොහෝ සෙයින් මිස වන්නේය.

16. ඉස්ලාම් දහම මිනිසා තුළ අවුල් ඇති කරන, පරස්පර විරෝධ මත ගැන කුතුහලයක් ඇති කරවන අදහස් සම්පූර්ණයෙන්ම ඉවත් කර සෑම දෙනාටම පහසුවෙන් වටහා ගත හැකි පැහැදිලි අදහස් ඉදිරිපත් කරයි.

17. ඉස්ලාම් විවෘත දහම මගකි. දහමට ඇතුළු වීමට කිසිදු බාධාවක් නැත එහි දොරවුව සෑමදා විවෘතව ඇත.

20. ඉස්ලාම් දහම බුද්ධිය, දැනුම, ආත්මය සහ මිනිසාගේ චරිත ලක්ෂණ උසස් ලෙස ස්ඵරිවත් කරයි.

21. ඉස්ලාම් දහම සෑම කෙනෙකුටම යහපත් ගතිගුණ සහ යහපත් ක්‍රියාවන් කෙරෙහි සෘජුව අමතයි:

අල්ලාහු අල්කුර්ආනයේ මෙසේ පවසයි :

‘ (නඹි තුමනි) සමාව සතු කරගනිව. යහකම පිළිපදින ලෙස (මිනිසුනට) අණ කරව. නවද අපදානයින්ගෙන් ඉවත් වෙව’.
(7 : 199)

නවද අල්ලාහ් දෙවිදු අල්කුර්ආනයේ මෙසේ පවසයි :

‘යහපන තුලින් (නපුර) දුරුලන්න’ එවිට ඔබ අතරත් කා අතරත් අමනාපයක් ඇත්නම් ඔහු ඔබට ප්‍රියමනාපවන්නයෙකු වනු ඇත’.
(41 : 34)

22. ඉස්ලාම් මිනිසාගේ මානුෂික හැඟීම විකෘති තත්වයට පත් වීමට තුඩු දෙන මාර්ග තසා සිහිබුද්ධිය ආරක්ෂා කරන මෙ සඳහා මග පෙන්වයි.

එබැවින් සුරාපානය, මත් ද්‍රව්‍යය සහ මිනිසාගේ සිහිය විකල්ප කරන මත් වතුර මත් කුඩු මත් ගුලි යනාදි වශයෙන් කුමක් වුවද ඒ සියලු දේ තහනම් කරයි. අත් සතු දේපල සම්පත් සහ පොදුවේ සේසත් රුකගැනීම සඳහාද ආරක්ෂා කර දීම සඳහා ද ඉස්ලාම් දහම විසින් විශේෂ නීති හඳුන්වාදී ඇත. වංචාව සහ විශ්වාස කඩ කිරීම තරයේ හෙලා දැකීම. විශ්වාස වන්න ලෙස කටයුතු කිරීමේ අවශ්‍යතාවය

සහ එහි වැදගත්කම ගැන විශේෂයෙන් ගෙනහැර දක්වා ඇත.

ස්වර්ගයට පිවිසීමට මුස්ලිම්වරයකුගේ අවසාන ඉලක්කය බැවින් සාරධර්ම ජීවිතයක් ගත කිරීමේ අවශ්‍යතාවය පෙන්වා දෙයි.

ඉස්ලාම් දහමට අනුව (අනෙකාගේ සේසත්) සොරකම් කිරීම මහා පාපයකි. එය තරයේ හෙළා දැකී, සොරකම සමාජයෙන් තුරන් කිරීමට සොරකම් කළ පුද්ගලයාගේ අත්සිදින ලෙස එහි තීනි අණ කරයි. මෙවැනි තීනි සමාජගත කිරීම නිසා සොරකම් කිරීම් ඉස්ලාම් සමාජයක් තුළ අවම තත්ත්වයක පවතී. එබැවින් මෙම තීනි සහ සාරධර්ම මාලාවන් ප්‍රවර්ධනය කිරීම තුලින් මහජන සේසත් වර්ධනය ඇති වීමේ ඉඩ කඩ ඉහළ තත්වයකට පත් වෙයි. සොරකම වෙනුවෙන් අත් සිදිනු ලබන්නේ බලවත් සාකම් ඉදිරිපත් කිරීමෙන් පසුවය. සමස්තයක් වශයෙන් ගත් මෙවැනි අඩුවම් ක්‍රියාත්මක වන්නේ සීමිත ප්‍රමාණයකින් පමණි.

එහෙයින් ඉස්ලාමීය තීනි රටාවක් පවතින සමාජයක් තුළ සොරසතුරු බියෙන් තොරව තම සේසත් ආරකෂා කරගනිමින් නිදහසේ ජීවත් වන්නට අවශ්‍ය පරිසරයක් හදා දී ඇත.

ඉස්ලාම් මිනිස් ජීවිතයක ඇති වටිනාකම ඉතා උසස් මට්ටමකින් විස්තර කරන අතර කිසිදු හේතුවක් තොරව තවත් මිනිසෙකු සාතනය කිරීම මහාපාපයක් ලෙස සලකන අතර එය තරයේ හෙළා දැකී. යමෙකු කිසිදු හේතුවකින් තොරව තවකෙකු සාතනය කළේ නම් එයට දඬුවම සාතනය කල නැතැත්තා දඬුවමක් ලෙස සාතනය කිරීම වේ. ඉස්ලාම් මෙවැනි තීනි පද්ධතියක් හඳුන්වා දෙන බැවින් මුස්ලිම් රටවල සාතනය අඩු මට්ටමකින් පවතින්නේය. එසේම මෙවැනි පරිසරයක් තුල මිනිසුන් මරණ බියෙන්ද ඉවත්වී සහනයකින් යුතුව ජීවත් වන්නටද අවස්ථාවද උදා වෙනු ඇත.

ඉස්ලාම් දහම ශරීර සෞඛ්‍ය ආරක්ෂා කරයි : මෙම කරුණු සම්බන්ධව අල්කුර්ආනයේද මුහමමද් තුමාගේ හදිස් සංකල්පයේද බොහෝ මගපෙන්වීම් වේ.

සෞඛ්‍යට අහිතකරවන කිසිවක් අනුභව කිරීම තරයේ තහනම් කර ඇත. අල්ලාහ් තආලා විසින් දායාද කර දී ඇති ගුණවත් දේ පමණක් අහාර පාන වශයෙන් ගන්නා ලෙස අල් කුර්ආනය අණ කරයි. මත්පැන තහනම් කිරීම එහි වැද ගත් කරුණකි.

කාමයේ වරදවා හැසිරීම සහ සමලිංක සේවනය වැනි පහත් නිව ක්‍රියා ඉස්ලාමය විසින් තරයේ

තහනම් කරයි. එවැනි ආචාරවලින් වැළකී නම් ඒ පුද්ගලයාගේ ජීවිතය තුළ ව්‍යාකූල තත්ත්වයක් ඇති විය හැකිය. ඒවායේ වැනි සමාජ රෝග වර්ධනය වීමේ ප්‍රවණයක් ඇති විය හැක.

දිනපතා පස්වෙලක් දේවතාමදුම කරන මුස්ලිම් වරයෙකු දිනකට පස්වතාවක් වූව දේවතය කිරීමේදී මුහුණ, අත්පා, තාස්පුඩු සහ කන් වැනි අවයවයන් පිරිසිදු කරයි. මෙය මිනිසාගේ ශරීර සෞඛ්‍ය ආරක්ෂාව සඳහා ප්‍රයෝජනවත් පිළිවෙතකි.

ඉස්ලාම් දහම ඥානය මුල් කරගත් දහමකි. තව්න යුගයේදී පවා විද්‍යාව හා තාක්ෂණ අතින් විවිධ සොයාගැනීම් සහ නව විත්තනයේ යථාර්ථයට පටහැනි නොවී එක්ව අත්වැල් බැඳගෙන මතවාදවලට පටහැනා නොවී එකට ගමන් කරයි.

සුප්‍රසිද්ධ ප්‍රංශ විද්වතෙකු වන මොරිස් බ්‍රැකයිල් තම 'විද්‍යාව බයිබලය සහ කුර්ආනය' යන ග්‍රන්ථයේ මෙසේ විස්තර කරයි අල්කර්ආනය අද වනතුරු සහසුද්දෙන්ම වෙනසකට භාජනය නොවී පවතී. අල්කුර් ආනය කිසිදු හේතුවක් උදෙසා, අවස්ථාවේ හෝ ඥානයේ හෝ නූතන සොයා ගැනීම මත හෝ ප්‍රභේද නොවී ඒ සමග එක්ව අත්වැල් බැඳ ගෙන ඉදිරියට ආදෙන්නේ අපූරු සහගත අත්දැකීම්.

ස්වභාවික දැනුම් ඥානයට කිසිවිටක ඉස්ලාම් දහම පටහැනි නොවී ඒවා එකඟවීම එහි ඇති

විශේෂත්වයයි. උද්භිත විද්‍යා තාරකා විද්‍යාව හා වෙනත් ක්ෂේත්‍රයන් ගැන අල් කුර්ආනයේ දක්නට ලැබීම සහ කිසිදු අධ්‍යාපනයක් නොලද මුහම්මද් තුමා මගින් පැහැදිලිව විස්තර කිරීම ඉස්ලාම් දැනුමට ලබා දෙන වැදගත්කම මනාව පැහැදිලි කරයි.

උත්භිත විද්‍යාව සහ ජීව විද්‍යා දැනුම අල්කුර්ආනය ප්‍රායෝගික වශයෙන් හෙළි කරන ආකාරය.

වර්ෂාපතනය ගැන අල්කුර්ආනය මෙසේ විස්තර කරයි.

‘අප (වර්ෂාව ඇති කරවන) සාරවත් සුළං එවන්නෙමු’. (15 : 22)

ශාක වර්ග සහ එහි ස්වභාවය එහි ලක්ෂණ යනාදිය ගැන අල්කුර්ආනය මෙසේ විස්තර කරයි :

‘අප එහි අලංකාර ශාක වර්ගයන් යුගල වශයෙන් හට ගැන්වූයෙමු’. (50 : 7)

‘අප සියලු දෑ යුගල වශයෙන් නිර්මාණය කළෙමු’. (51 : 49)

‘සෑම වර්ගයක්ම යුගල වශයෙන් නිර්මාණය (අල්ලාහ් දෙවිදු වන) මහු සුවිශ්‍රද්ධය’. (36 : 36)

සාගරය සහ එහි පතුලෙහි සංයුතිය ගැන අල්කුර්ආනය මෙසේ පවසයි :

(‘මවුන්ගේ ක්‍රියාවන්’) ගැඹුරු මුහුදෙහි අඳුරු වැනිය. එය රුලේක් වසා ගන්නේය. ඒ මන නවන් රුලේක්. ඒ මන වළාකුළය. (මෙසේ) අඳුරු මන අඳුරු කිපයකි. (එහිවූ) කෙනෙකු තම අත දිග හැර බැලීමේ තම එය (අත) නොදකී. (24 : 40)

කෙනෙකුගේ නිදහස සෑම කෙමිත්‍රයක් තුලම තහවුරු වන ආකාරයට ඉස්ලාමීහි ඉගැන්වීම් සම්පාදනය වී ඇත. සැබැවින්ම ඉස්ලාම් දහම තුලින් මිනිසාගේ ආකල්ප වර්ධනයට සහ චිත්තනයට ලබා දී ඇත්තේ ප්‍රශංසනීය ස්ථානයකි. එසේ ලබා ඇති නිදහස සහ අතහි අවස්ථාව මහු විසින් විනාශ කර ගනී නම් එහි වගකීම බාර ගත යුත්තේ මහු විසින්ය.

උදාහරනයක් ලෙස කෙනෙකුට වෙළඳාම් කිරීමට අයිතියක් සහ නිදහසක් ඇත. නමුත් එම කටයුත්ත රුවටීම, විශ්වාස භංගව කට යුතු කිරීම වැනි විවිධ මාදිලියේ නොහොඹිතා ක්‍රියාවන්හි තිරත නොවී කටයුතු කල යුතුයි. මෙහිදී අල්ලාහ්ගේ සීමා වත් කඩ නොකර යුක්තිගරුකව කටයුතු කරන්නෙකු ලෙස ගණන් ගනු ලැබේ.

ඉස්ලාම් දහම යනු සම්පූර්ණ, උසස් මගපෙන්වීමකි. නමුත් අවාසනාවකට මෙන් සමහර ඉස්ලාමිකයන් තමන් ඉස්ලාමීය භක්තිකයන් යනුවෙන් පවසා ගනිමින් එහි ඉගැන්වීම්වලට පටහැනි කටයුත්තන්හි තීරන වනු දක්නට ලැබේ. මෙසේ දහමට පටහැනිව කරන සමහර කටයුතු මවුන්ගේ මිනිස් දුර්වලතා මිස එය ඉස්ලාම් දහම අනුමත කළ එකක් ලෙස හැඳින්වීම වැරදිය. මක්නිසාද යත් සත්‍ය ඉස්ලාම් සෑම කාලයකට උචිත අත්දැමින් එහි කිසිදු වෙනසක් හෝ අඩුවැඩි කිරීමක් හෝ කිරීමට නොහැකි ලෙස සකස්වී ඇත.

ඉස්ලාම් දහම සහ එහි විශේෂත්වය සංමිස්ත වශයෙන්.

1. තපස් රැකීමේ ක්‍රම භෞතික ඉහළමට පිළිවෙතක් ඉස්ලාමයේ දක්නට නොමැත. ගිහි පැවිදි කියාද ඉස්ලාමයේ භෞතික නොමැත. මව්ලව්, ආලිම් යනුවෙන් හඳුන්වනු ලබන පිරිස් ඉස්ලාමීය කටයුතු මෙහෙයවීමේදී මූලිකත්වය දරයි. මවුන් ඉස්ලාමය හැදෑරූ විද්වතුන් වන අතර ඔවුන්ට විශේෂ පූජනීය තත්වයක් ලබා දී නැත. ඔවුන් සාමාන්‍ය ලෝකික ජීවිතයක් ගතකරති. සියළු නැමදුම් අල්ලාහ් ටම පමණක් සිදුකල යුතුය.

2. ලෝකික ජීවිතයෙන් ඇත්වීමක් ගැන උගන්වන්නේ නැත. නමුත්, ලෝකික කම්සැප

සුවසටද සහමුලින්ම වහල් තොවී මධ්‍යස්ත ජීවිතයක් ගත කිරීමේ අවශ්‍යතාවය ගැන මගපෙන්වා ඇත.

3. අනුන්ට බරක් තොවී ජීවත් වීමට උනන්දු කරයි.

4. විවාහය දිරිගන්වයි. තිසි වයසට පත්වූ තරුණ තරුණියන්ගේ විවාහ කටයුතු ප්‍රමාද නොකර තිසි කාලයේදී එම කටයුතු ඉටුකර දීම කෙරෙහි මගපෙන්වා ඇත.

5. යහපත් ලොකික ජීවිතයක් ගත කිරීම තුලින් මතු ජීවිතයේ සාර්ථකත්වය අත්පත් කර ගැනීම කෙරෙහි උනන්දු කර ඇත.

6. කෙනෙකු විසින් විශ්වාසයක් තබා යම් කිසි දෙයක් ආරක්ෂාව සඳහා තබා ආපසු දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටි විටක ඒ කෙරෙහි විශ්වාස වන්න අන්දමින් කටයුතු කරන ලෙසද, දුන් පොරොන්දු ඉටු කරන ලෙසද, අත කරයි.

7. අන් අයගේ අවශ්‍යතා සහ උවමනාවන් සපුරා ගැනීමට පිහිට වන ලෙසද ඥාතී හිතමිතුරන්ගේ අවශ්‍යතා ඉටු කර දෙන ලෙසද අණපතවයි.

8. ගිලන් ගත වූවන්ගේ ලෙඩ දුක් වමසා බලන ලෙසද මවුන් දැක බලා ගැනීමට යන ලෙසටද අත

කරන ඉස්ලාම් දහම මවුන්ට ආදරය කරුණාව උපදවන විලසින් කතා කිරීමද ඉල්ලා සිටියි. අවමංගල්‍ය කටයුතුවලට සහභාගි වීමද, හිතවතුන්ගේ වියෝවකදී දුකට පත් අයවෙනුවෙන් ශෝකය ප්‍රකාශ කරන ලෙසටද අත කරයි. මරණයට පත් අය වෙනුවෙන් පව සමා අයැද ප්‍රාර්ථනා කරන ලෙසද අණ කරයි.

9. දෙමාපියන්ට අප උපස්තාන කරන දෙසද විශේෂයෙන් මවුන් මහළ තත්වයට පත් වූ කල කරුණා මෙහිදී මුල්කරගෙන මවුන් හට සිය යුතුකම් ඉටු කරන ලෙසද අවවාද කර ඇත.

10. සැක කටයුතු ඇති කරවන දේ වෙනත් බොහෝ දුරට ඉවත් වී කටයුතු කරන ලෙසද අණපතවයි.

11. හැකි පමණින් තිනි ගරුකව සහ යුක්තිගරුකව සිය ජීවනෝපාය සොයා ගන්නා ලෙසත් අධාර්මිකව කට යුතු නොකරන ලෙසටත් උපදෙස් දී ඇත.

12. ප්‍රිය වූ හෝ නොවූ මිනිසුන්ට උපරිම අත්දමින් යුක්තිය ඉටුකරන ලෙස ආඥා කරයි.

13. අසල්වැසියන් කුමන ආගමකට හෝ වෙවා ජාතියකට හෝ වෙවා මවුන් කෙරෙහි අනුකම්පාව දැනව දක්වන ලෙසද, මවුන් හා යහපත් ලෙස කටයුතු කරන ලෙසද, ප්‍රයෝජනවත් දේහි උත්සාහ

කරන ලෙසද, ඔවුන්ට යහපත් යැයි හැඟෙන දේ සපයන ලෙසත් ආඥා කරන අතර ඔවුන්ට විපත්තියක් කරදරයක් ඇති විය කරුණුවලින් ඉවත් වන ලෙසද ආඥා කරයි.

13. කාත්තා පිරිමි දෙපාර්ශ්වයටම අධ්‍යාපනය හැදෑරීම අනිවාර්ය කර ඇත.

14. අඹුදරුවන් වෙත ඉටුකල යුතු සේවය සම්පූර්ණව ඉටුකර ඔවුන් හා මනා ලෙස හැසිරෙන ලෙස අණ කරයි.

14. ඉස්ලාම් සත්‍ය දැය කර තරක දේ කිරීමේදී ලැජ්ජාශීලී වන ලෙසද, කාරුණික වන ලෙසද, ගෞරව දක්වන ලෙසද, තිර්භිත වන ලෙසද සත්‍ය කරුණු වෙනුවෙන් පිටිවහල් වන ලෙසද අණ පතවයි.

15. වෙනත් ආගම් හා විශ්වාසයන් අපහාසයට ලක් නොකරන ලෙසද යහපත් ලෙස සංවාදයන්හි යෙදෙන ලෙසටද අන කරයි.

ජීවිතාරක්ෂණය පිළිබඳ ඉස්ලාමීහි මතය ටෙකට්ටෙයන්.

මේ පිළිබඳව ඇති අල් කුර්ආන් (5:32) වදන ටෙමෙස් පවසයි.

“කෙනෙකු තව අයෙකුට සාතනය කිරීමට හෝ පොලොව මත කලහකම් ඇතිකරවීමට දඬුවම් වශයෙන් හැර මිනිසෙක්ව නිරපරාදේ මරා දැමීම මුළු මහත් මිනිස් වර්ගයාම මරා දැමීමට සමාන වන්නේය. එලෙසම යමෙක් මිනිස් ජීවිතයක් ආරක්ෂා කරගනීද ඔහු මිනිස් වර්ගයාම ආරක්ෂාකරගන්නා හා සමානය.”

ඉහත අල් කුර්ආන වැකියෙන් මිනිස් ජීවිතයක් නිකරුනේ සාතනය කිරීම මුළු මහත් මනුෂ්‍ය වර්ගයාම සාතනය කිරීමකටද, එලෙසම යමෙක් මිනිස් ජීවිතයක් ආරක්ෂා කර ගනීද එය මුළු මහත් මනුෂ්‍ය වර්ගයාම ආරක්ෂා කර ගැනීමකටද සමාන කර ඇත.

මේ අනුව මිනිස් ජීවිත ආරක්ෂා කිරීම ඉස්ලාමයේ උසස් ඉගැන්වීමක් බව මතාව පැහැදිවේ.

ඉස්ලාමීය රාජ්‍යය රාමුවක් තුළ නීතිය හා සාමය පවත්වා ගෙන යෑමේ අවශ්‍යතාවය පෙන්වුම් කරඇත. නීතිය හා සාමය පවත්වා ගෙන යෑමද ජීවිත ආරක්ෂණය සඳහා පදනම් වුවකි.

“අවබෝධ කරගන්නෙහි, ‘කිසාස්’ (සමබර ලෙස සාධාරනය ඉටුකිරීමේ නීතිය) හි ජීවිතයක් (සුරැකෙනු) ඇත; නුඹලා (සාතනයෙන් ඇත්වි) බිය බැතිමත් වනු පිණිස” (අල් කුර්ආනය 2:179)

‘මෙහිදී අල්ලාහ් අවධාරණය කරනුයේ මෙවනි දඬුවම් නීති ප්‍රසිද්ධියේ ක්‍රියාත්මක කිරීම මගින් එය සෙසු අයට

එවැනි අපරාධ ක්‍රියාවකට පෙළඹීමට ඇති අවස්ථා මුලිනුපුටා දැමීමයි.

මේ සම්බන්ධයෙන්ද ලොවෙහි අද පවතින කිසිම නීති ක්‍රමයක නොමැති ජීවිතාරක්ෂණය සහතික කරන ක්‍රමයක් ඉස්ලාමීය නීතියෙහි අන්තර් ගතවී ඇත.

“විශ්වාස වන්තයිනි, සාතනයට ලක් කරනු අයවලුන්ගේ විෂයයෙහි කිසාස් (සමබර ලෙස සාධාරනය ඉටුකිරීමේ නීතිය) අනිවාර්යය කරනු ලැබ ඇත; නිදහස් පුද්ගලයාට නිදහස් පුද්ගලයාද, වහලෙකුට වහලාද, ස්ත්‍රියකට ස්ත්‍රිය ද (මරණ දණ්ඩනයේ නීතීන්ට යටත්) වේ; එනමුත් තම (සාතනයට ලක්වූ තැනැත්තාගේ) සහෝදරයා විසින් කවරෙකු (සාතකයා) ට යම් කිසි සමාවක් දෙනු ලබන්නේද ඔහු (සාතනයට ලක්වූ තැනැත්තාගේ සහෝදරයා එවිට වන්දි මුදල සම්බන්ධයෙන්) සාධාරණත්වය අනුගමනය කළ යුතුය; තවද ඔහු (සාතනයට ලක්වූ තැනැත්තාගේ සහෝදරයා) වෙත යහපත් අයුරින් (වන්දිය) ඉටු කළ යුතුය; එය නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන්වූ සහනයකි, තවද කරුණාවකි; ඉන්පසුව කවරෙකු හෝ සීමාව ඉක්මවා යන්නේ නම් ඔහුට වේදනීය දඬුවමක් ඇත.” (අල් කුර්ආනය 2:178)

මෙහි අර්ථ විවරණය සංක්ෂිප්තව මෙසේ සඳහන් කිරීමට හැක.

මිනිස් සාතනයකදී සාතනයට ලක්වූ පවුලේ පාර්ශවයට සර්ව සාධාරනය ඉටුකිරීමේ නීතිය යටතේ සාතකයාට මරණ දඬුවම පමුණුවන ලෙස අධිකරණයෙන් ඉල්ලා සිටීමේ අයිතිය ඇත. නමුත් තවත් විකල්පයද ඇත. ඒනම් මරණ දඬුවම වශයෙන් ‘දියා’ යනුවෙන් හැඳින්වෙන වන්දි මුදලක් ලබාගෙන සාතනයට ලක්වූ පවුලේ පාර්ශවයට සාතකයාට සමාව දීමේ අයිතියද ලබාදී ඇත. මෙය රටක පාලකයා විසින් හෝ ඉහල උසාවියකින් දෙනු ලබන සමාව හා සම නොවේ.

පවුලක් නඩත්තු කරන වගකීම සහිත පුද්ගලයා සාතනයට ලක්වූ විට පවුලේ අය අසරණ තත්වයට පත් වේ. ඒබැවින් මෙවැනි අවස්තාවකදී ඉස්ලාමීය නීතිය අනුව අධිකරණය මරණ දඬුවම නියම කලද අසාධාරනයට පත් පාර්ශවයට මරණ දඬුවම වෙනුවට වන්දි මුදලක් ලබා ගැනීමේ වරමක් ලබා දී තිබේ.

ඒමෙන්ම වන්දි මුදලක් ලබා ගැනීමකින් තොරව සමාව දීමේ අයිතියද අසාධාරනයට පත් පාර්ශව කරුවන්ට ලබාදී තිබේ.

මුහම්මද් තබ් තුමා ලෝක ඉතිහාසයේ සුවිශේෂ සංකේතයකි.

විශ්වාස වත්තයිනි! මුහම්මද් තබ් (ﷺ) තුමාණන් මඟ සැම බැහැදැකීමට පෙරුම් පූරයි.

අබුහුරෙරා (රල) තුමා වාර්තා කරන හදිසයක මෙසේ සඳහන් වේ. මුහම්මද් තබ් (ﷺ) තුමාණන් වරක් සුසාන

හුමියකට පැමිණි අවස්ථාවේදී මෙසේ පැවැසූහ. සොහොන් ගැබ් තුළ සැතැපෙන විශ්වාස වත්තයිනි! මබ සැමට අල්ලාහ්ගේ ශාන්තිය හා සමාදානය ඇති වේවා! ඉන්ශා අල්ලාහ් අප සැමද මබ සැම සමග එක්වීමට තියමිතයි. දවසක් දා අප සහෝදරයින් හමුවීමට අපේක්ෂා කරමි.

එවිට සහාබාවරුන් තබි තුමාණනි! අපි මබ තුමාගේ සහෝදරවරුන් තොවෙද? යනුවෙන් පැවැසූහ, එවිට මුහමමද් තබි (ﷺ) තුමාණන් “මබලා මගේ මිත්‍ර සොහොයුරන්ය. මගේ සහෝදරයින් මෙතෙක් පැමිණියේ නැත” යනුවෙන් පවසා මවුහු විනිශ්චය දිනයේදී වුදු කිරීමෙහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මවුන්ගේ අවසවයන් ප්‍රභාශ්වර එලියකින් යුක්තව මා හමුවට පැමිණෙති. මවුන් සදහා හවද් හෙවත් ජල තටාකයෙන් ජලය සැපයීමට මා සූදානමින් සිටිමි. (සාධක ග්‍රන්ථය : මුස්ලිම්)

සහෝදර මුස්ලිම්වරුනි! මබ සැම බැහැදැකීමට පෙරුම් පුරාගෙන සිටින තබි (ﷺ) තුමාණන්ගේ ආදර කරුණාවෙහි හැඟුම් බර උපහාරයට මහෝපකාරයක් මබ විසින් කළ යුතු තොවෙද? එතුමා විසින් දේශනා කොට වදාල පහත සදහන් රුවන් වැකිය මබේ ජීවිතය සමග මුසු කළ යුතු තොවෙද? එනම් “ මගේ ජනසමාජයෙහි මට ඉතා ලැදි ජනයා කවුරුන්ද යත් මගේ (වියෝවෙන්) පසු පැමිණෙන ජනයන් වෙ. මවුහු මවුන්ගේ මිළ මුදල් සම්පත්, ඇතී හිතවතුන්ට වඩා මා හමුවීම ප්‍රිය කරති. (ග්‍රන්ථය: මුස්ලිම්)

මුහම්මද් නබි (ﷺ) තුමාණන් අපහාසයට ලක් කරන ජනතාවට මෙ විසින් පෙරලා තිසි පිළිතුරක් ලබා දෙන්නේ කෙසේද?

ඇත්ත වශයෙන්ම වචනයෙන් පිළිතුරු දීමට වඩා මෙ කළ යුත්තේ මවුන්ට ආදර්ශමත් වීමයි. එනම් මෙ විසින් මුහම්මද් නබි (ﷺ) තුමාණන්ගේ උතුම් ගුණාංග, එතුමාගේ අවවාද අනුශාසනා සහ මග පෙන්වීම් අනුගමනය කළ යුතු අතර ඒ අනුව මනේ ජීවිතයද ගොඩ නගා ගතයුතුයි. එවිට එතුමාගේ වර්තය සාතනය කරන සහ එතුමාට විරුද්ධව කැරී සිටින බලවේග අබල දුබල වන අතර මවුන්ගේ බලාපොරොත්තු සුනු විසිනු වීමේ හේතුවෙන් මවුහු පමා යනු ඇත.

නබි තුමාණන් මක්කාවෙ විසූ කාලයේදී පවා එතුමාණන් අපහාසයට ලක් කල ජන කොටසක් විසූහ. මේ ගැන අල්කුර්ආනයේ මෙසේ සඳහන් වෙ.

මෙ අපහාසයට ලක් කරමින් මවුන් පවසන දේ තිසා මනේ සිත වෙදනාවට ලක් වන බව තිසකවම අපි දනිමු **○** එබැවින් මෙ (මවුන් පවසන දේ තිසා සිතෙහි අනවශ්‍ය කළබලයක් ඇති නොකර) මෙගේ ආරක්ෂකයානන්ගේ ප්‍රශංසාව මුල් කරගෙන මහුට ස්තෝත්‍ර කරන්න **○** තවද (මහුට සිරස නමා) සුපුද් කරන්නත් අතර කෙතෙකු වන්න **○** මෙට (යකිත් හෙවත්) මරණය පැමිණෙන තුරු අල්ලාහ්ට නැමැදුම් කරන්න **○** (සුරතුල් හිපිර්)

මුහම්මද් නබි (ﷺ) තුමානන් දේහ ලක්ෂණය අතින්ද ගතිගුණයෙන් ද සියළු දුකන්ට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ වූහ. වෙළඳ පොළේදී ශබ්ද නගා කතා කළේ නැත, නපුර නපුරෙන් ඉවත් කිරීමේ පුරුද්දක් එතුමා දක්නට ලැබුනේ නැත, සමාව දීම මෙකි කිරීම වැනි යහපත් ගුණාංග එතුමා තුළ දක්නට ලැබුණි. අසාධාරණය අසාධාරණය තුලින් නැති කළේ නැත. නමුත් අල්ලාහ් තආලා විසින් තහනම් කරන ලද දෙයක් (කෙනෙකු විසින්) ක්‍රියාවට නැංවීම දකින අවස්ථාවේදී එතුමාට අධික ලෙස සධාරන කෝපයක් ඇති විය.

මිනෑම කටයුත්තක් එය ඉටු කිරීමට ම දෙකක් ඇත්නම් එයින් පවක් සිදු නොවන අකාරයට පහසු මාර්ගය තෝරා ගත්හ. අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙහි (බහුතර ජනයාගේ සුභ සිද්ධියට විනාශයක් සිදු කිරීමට පෙළෙඹෙන මිනෑම කෙනෙකුට විරුද්ධව ශුද්ධවූ වෙනතාවෙන් එරෙහි වීමට) පිහාද්හි යෙදුණු නමුත් එතුමා කිසිවිටක වහල් පුද්ගලයකුට කාන්තාවකට, සේවය සේවිකාවන්ට පහර දුන්නේ නැත.

අතස් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරයි. මම මුහම්මද් නබි (ﷺ) තුමාණන්හට අවුරුදු 10 ක් තිස්සේ ආවතේව (සේවය) කළෙමි. කිසිදාක මගේ සිත පැරෙන ආකාරයේ වචනයක් පවා පැවසුවේ නැත. මා විසින් නොකළ දෙයකට ඇයි නොකලේ යනුවෙන් හෝ කළ දෙයකට එසේ කළේ ඇයිද යනුවෙන් හෝ පැවසුවේ නැත.

අතින් දී කෙනෙකු සුභද්ව පිළිගත් අවස්ථාවේදී හෝ එතුමාණන් පිළිගැනීමට ලක්වූ මොහොතේදී සිය සහෝදරයා මහුගේ දැන මුලින් ඉවත් කලා විනා එතුමා සිය දැන ඉවත් කර ගත්තේ නැත.

මිනැම කෙනෙකු ප්‍රිය මනාප ලෙස සිත්හමුසු මුහුණෙන් පිළිගැනීමට වග බලා ගන්න. මුහම්මද් නබි (ﷺ) තුමාණන් සමග පිළිසඳුරක යෙදුණු සෑම දෙනාම එතුමාට ඉතා ලැදි හා ආදරයට ලක්වූ තැනැත්තා නමක් යැයි සිතන තරමට මිනැම කෙනෙකුට උසස් පිළිගැනීමක් ලබා දී තෙතින් තෙත ගැටි සෘජුව මහුගේ මුහුණ දෙස බලමින් කථා බහ කළහ.

ජරීර් බිත් අබ්දුල්ලාහ් (රලි) තුමාණන් මෙසේ පවසයි. මා ඉස්ලාම් ධර්මය වැළඳගත් දින පටන් මුහම්මද් නබි (ﷺ) තුමාණන්ව දුටු සෑම මොහොතකම එතුමාගේ ශුද්ධ වූ මුහුණ සිරියාවන්ත බවින් හා සිතහ මුසු මුහුණෙන් දිස්විය.

අබ්දුල්ලාහ් බිත් හාරිස් (රලි) තුමාණන් මෙසේ වාර්තා කරයි. මුහම්මද් නබි (ﷺ) තුමා තරම සිතහ මුසු මුහුණෙන් දිස් වූ වෙන කිසිදු පුද්ගලයෙකු මා දුටුවේ නැත.

වැය වූ කාලය මෙපමණයි යනුවෙන් කිව හැකි තරමට එතුමාණන්ගේ කථා බහ කෙටි විය. එතුමාණන් පොදු ජනයාට කරුණු අවබෝධ වෙන ආකාරයට සිය දේශනාව පැහැදිලි කළහ. නොකඩවා වෙගවත් ලෙස

සියළු දේ එකවර පැවැසුවේ නැත. කරුණු වටහා ගැනීම දුෂ්කර නැත් ඇත්නම් ඒවා (දෙවතාවක් හෝ) තුන්වතාවක් පහදා දුන්න.

කෙනෙකු සම්බන්ධයෙන් තොරතුරක් ලැබුණු මොහොතක ඒ තැනැත්තා අමතා අසවල් පුද්ගලයා මෙසේ පවසන්නේ මන්දැයි යනුවෙන් එක් පුද්ගලයෙකු දෙසට ඇඟිල්ල දික් කරනවා වෙනුවට බහුතර මෙසේ පවසන්නේ මන්දැයි යනුවෙන් පැවැසීමට පුරුදු වූහ.

මුහම්මද් නබි (ﷺ) තුමාණන් සෑම විටම අල්ලාහ් නආලා සිහි කළහ. සිය මිත්‍ර සහෝදර වරුන් සමග රූපව සිටින අවස්ථාවන්හිදී සිය වතාවක් අල්ලාහ් නආලාගෙන් සමාව අයද සිටි බව එතුමාගේ සහෝදර මිතුරන් විසින් පවසා ඇත. එනම් :

(رب اغفر لي وتب علي انك انت التواب الرحيم)

රබ්බිග් ෆිර්චි වතුබ් අලයිස ඉත්තක අත්තත් තව්බාලුර් රහීම

තේරුම: යා අල්ලාහ් මගේ වැරදි සහ පව සඳහා සමාව අයද සිටිමි ඔබ අපේ පාප ක්‍රියාවන් සඳහා සමාව දෙමින් අපට කරුණාවද දක්වන්නේය.

එතුමා වරක් මෙසේ පැවැසූහ. ඇත්ත වශයෙන්ම මා දවසකට 70 වතාවක් අල්ලාහ්ගෙන් සමාව අයදමින් පාපෝච්චාරනය කරමි.

එතුමා බොහෝ අවස්ථාවන්හිදී පහත සඳහන් දුආ (පාර්ථනය) කිරීමට පුරුදු පුහුණු වි සිටියහ. **ربنا آتانا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار**

රබ්බනා ආතිනා ෆිද් දුන්යා හසනනන් වෆිල් ආහිරති හසනනන් වකිනා අදාබන්තාර්

තේරුම: අපේ ආරක්ෂකයාණෙනි අපට මෙලොවද අලංකාර කරන්න එලොවද අලංකාර කරන්න.

يا مقلب القلوب ثبت قلبي على دينك

යා මුකල්ලිබ් කුල්බ් සබ්බිත් කල්බ් අලා දීනික

තේරුම : සිත් සතත් වෙනස් කරන්නාණෙනි මබේ ධර්මය කෙරෙහි මගේ සිත ස්ථාවර තත්ත්වයෙහි තබන්න.

රුස්වීමක් අවසානයේදී පහත සඳහන් ප්‍රාර්ථනය කළහ.

سبحنك اللهم وبحمدك أشهد أن لا إله إلا أنت أستغفرك وأتوب إليك

සුබ්හානකල්ලාහුමම වබ්හම්දික අශ්හදු අත් ලාඉලාහ ඉල්ලා අත්ත අස්තග්ෆිරුක වඅතුබු ඉලයික.

තේරුම : යා අල්ලාහ් මබ ප්‍රශංසාවට ලක් කිරීම තුලින් මා මබ ස්තෝත්‍ර කරමි. මබ හැර වන්දනාමානය කිරීමට වෙන කිසි දෙවියෙකු නැති බවට සාක්ෂි දරමි.

මුහම්මද් තබ් (ﷺ) තුමාණන් නිවෙස් අඩස්සිය තුල සිටින කතෘභවකට වඩා ලැජ්ජා සහ විනය ගරුක වූහ. තමුත් සමාජය තුල නොහොමිතා අශිෂ්ට නැත් දුටුකළ එතුමා සිය මුහුණෙහි ඉරියව් තුලින් එය පිළිකුල් කළහ.

දනට පිනට දීම අතින් මුහම්මද් තබී (ﷺ) තුමාණන් අත් සියළු දෙනා අභිබවා ඉදිරියෙන් සිටියහ. එතුමාගෙන් ආධාර උපකාර පතා පැමිණි කෙනෙකුගේ ඉල්ලීම කිසිවිටක ප්‍රතිකේෂප කළේ නැත. පුත්‍රය කර්මයක් ප්‍රධානය කිරීමේදී දිළිඳු හා දවදනාවයට බිය නොවී සාගරයක් සේ අල්ලාහ් උදෙසා දනට පිනට දුන්හ.

පුත්‍රය කර්ම කටයුතු පිළිබඳව එතුමා වරක් මෙසේ දේශනා කළහ. උහද් කදු වැටිය තරම් රත්‍රං කදක් දායාදයක් වශයෙන් මට ලැබුනද එයින් මගේ නය බේරා ගැනීමට අවශ්‍ය තරම් ප්‍රමාණයක් ලග තබා ගන්නවා විනා ඉතුරු කොටස් දවස් තුනකට වඩා මා සතුව තබා ගැනීමට අකමැති වෙමි.

මුහම්මද් තබී (ﷺ) තුමාණන් ප්‍රඥාශීලී පුද්ගලයෙකු විය. වරක් දරුණු අරාබි ජාතිකයෙකු එතුමාගේ පසු පසින් පැමිණ එතුමාගේ ගෙල තුවාල වන ආකාරයට එතුමාගේ වස්ත්‍රයෙන් ඇද බැන වදින්නටද විය. එම අවස්ථාවේදී උරණ නොවූ එතුමාගේ සිතහමුසු මුහුණින් හා කරුණාවෙන් එම පුද්ගලයා දෙස බලා මහුටද යමක් දනට පිනට ප්‍රධානය කරන ලෙස ඉල්ලා සිටියහ.

එතුමා විර්‍යය අතින් සෑම දෙනාටම වඩා බලවික්‍රම වූහ. විර්‍යය ගුණාංගයට ප්‍රතිමුර්තිය වූ අල් බර්රා බිත් මාලික් (රලි) තුමා මෙසේ පවසයි. ශුද්ධ වූ යුද්ධයක් උතුසුම් මුහුණුවරක් ගත් අවස්ථාවකදී එතුමා සතුරන්ට ඉතා සම්පව සිටි අතර අපි එතුමා පිටු පස සිට සටන්

කළේමු. එතුමා හතුරන්ට ලංවෙන මොහොතක අප අතර සිටින සටන් කාමීන් එතුමා අසලට වී සටන් කළහ.

සිය මිත්‍ර (සහාය) සහෝදරයින්ගේ බොහෝ අවශ්‍යතා ඉටු කර දෙමින් එතුමා පරිත්‍යාග ශීලීව කටයුතු කළේය. බිලාල් වැනි තය බරින් සිටි සහායවරුන්ගේ තය තුරස් පියවූහ. සහෝදර සහෝදරියන්ගේ ආවාහ විවාහ කටයුතු ඉටු කර දුන්හ. ජාබිර් නමැති පුද්ලයා යුදෙව ජාතිකයෙකුට තය වී සිටියදී එම තය පියවීමට කල් ඉල්ලා මහු වෙනුවෙන් පෙනී සිටියේය. කාන්තාවක් ඇයගේ ස්වාමි පුරුෂයා ගැන පැමිණිලි කල අවස්ථාවකදී ඔවුන් අතර පැන නැගී ඇති ගැටළු නිරාකරනය කිරීමට වගබලා ගත්තේය. තවත් අවස්ථාවකදී පුද්ගලයෙකු සිය මවුවාගෙන් සිදු වන අපහසුතා ගැන පැමිණිලි කළ අවස්ථාවේදී එම මවුවා බැහැදැකීමට ගියහ. එවිට එතුමාණන්ට එම මවුවා විසින් තම ස්වාමියා තමන්ගෙන් අධික වැඩ ගන්නා බවත් නිසි ලෙස කැම බීම නොදී නොසලකා හරින බවටත් පැමිණිලි කරන ලදී. එබැවින් මිනිසුන් පමණක් නොව සතුන්ද එතුමාගෙන් පිළිසරණ පැතීය. (ග්‍රන්ථය : අහ්මද්)

මෙතුමාගේ මෙම ගුණාංගය ගැන අල්ලාහ් තආලාගේ පහත සදහන් අල් කුර්ආන් වදනින් සනාත කරයි. لا رسلناك إلا رحمة للعالمين (වමා අර්සල්තාක ඉල්ලා රහ්මතත් ලිල් ආලමින්) තේරුම: (මුහම්මද්) ඔබ ලෝකවාසී සත්වයාට කරුණාව දයාව දක්වන්නෙකු මිස පහළ කළේ නැත. (පරිච්ඡේදය : අල් අත්බියා)

මුහම්මද් තබ් (ﷺ) තුමාණන් තිහනමාති සහ අවක පුද්ගලයෙකු වූහ. එතුමාණන් අතෘත අසරණ වූවන්ගේ සහ වැන්දඹු කාන්තාවන්ගේ අවශ්‍යතා ඉටු කිරීමට අප කැප වී කටයුතු කළ අතර එය තමන්ගේ ගෞරවයට මදි කමක් ලෙස කිසිවිටක නොසිතූහ. වරක් එක් කාන්තාවක් එතුමාගේ අභියසට පැමිණ “ මබ තුමා විසින් මගේ අවශ්‍යතාවක් ඉටු කළ යුතුයි” යනුවෙන් පවසන ලදී. එවිට “ මබේ අවශ්‍යතාවය මිනැම මාර්ගයකින් ඉටු කර දීමට මා සූදානම්ය” යනුවෙන් පවසා ඇයගේ අවශ්‍යතා ඉටු කර දුන්හ.

එපමණක් නොව දිළිඳු දුප්පත් නිවසකින් තත්ත්වයෙන් අඩු කල්ගත වීමේ හේතුවෙන් සුවද වෙනස්වූ තෙල් දමා පිසින ලද අභාරයක් අනුභව කිරීම සඳහා කැඳවීමක් ලැබුනද එයට සහභාගිවී එම අභාර අනුභව කළහ.

එතුමා වරක් මෙසේ පැවැසූහ : මට ප්‍රමිතියෙන් අඩු තත්ත්වයෙන් බාල අභාරයක් ත්‍යාගයක් ලෙස ප්‍රධානය කළද එය භාර ගනිමි, ඒ සඳහා ආරාධනාවක් ලැබුනු කල එයට සහභාගි වෙමි. එතුමානන්ට අයිති වටිනා පලිහක් යුදෙව්වෙකු වෙත උගසට තබන ලදී, එතුමාගේ විශේෂ්වය දක්වා එය නැවත බේරා ගැනීමට තරම් ධන ශක්තියක් එතුමාට නොතිබිණි.

එතුමා කුඩා දරුවන්හට ආදරය කරුණාව දැක්වූහ. තවද මවුන් සමග එකතු වී කෙළි සෙල්ලමිද කළේය. අතස් (රලි) තුමාණන් මෙසේ දේශනා කළහ. මුහම්මද් තබ් (ﷺ) තුමාණන් මෙන් පවුලේ ඥාතීන් සමග සුභදව කටයුතු කළ වෙන කිසිවෙකු මම දුටුවේ නැත. එතුමා

කුඩා දරුවන් අතරට පැමිණ මවුන්ට සලාම් ආශිර්වාදය කිරීමට පුරුද්දක් කර ගන්න.

ඉස්ලාම් සම්බන්ධ මෙවන් පොත් සිංහලෙන් කියවා ඡ්‍යායා ඉස්ලාම් ධර්මය අවබෝධ කර ගැනීම මාගේ එකම ප්‍රාර්ථනාවයි. සියලු දෙනාමට අල්ලාහ්ගේ ආශිර්වාදය ලැබේවා

www.islamland.com